

येद्वा प्रवर्तितं वर्षं स्वस्वपीजेन ताडयेत् ।

विभज्य विम्वयोगेण लब्धा लिप्तादयस्ततः ॥ २३ ॥

शरोभयाय नागानां नागवृक्षिशिनिर्हयम् ।

परेचोल इतिन्वादि कमात् स्युर्वर्जिराशयः ॥ २४ ॥

तदेतद्योजयेद् भौमबुधभास्करगुणम् ।

शोधयेन्नन्दचान्द्राण जीवभार्गवराहुम् ॥ २५ ॥

युगान्दं भास्करादीनां भागदारीधिभाजयेत् ।

लब्धा लिप्तादयः प्राग्वत् तेषामृणधनक्रिया ॥ २६ ॥

तुल्यांशकोरतिर्ज्जा यावृत्तीमनुस्ममापुरी ।

भूभेज्जचन्द्र इत्येते भागदारा यथाक्रमम् ॥ २७ ॥

आर्यादिमुत्तमान्तेषु रथेषी-

इदंवा पीतकम्मोक्तं

॥ २८ ॥

ज्ञानतुल्यां पुरस्तर

॥ २९ ॥

इच्छादि न

चतुर्गे

पुन

भया

अष्टनुद् धाननुद् दाननुद् बीननुद्

भिन्ननुद् किन्नुना तत्फला तिक्रमात् ॥ ११ ॥

चातुरीशचतुर्भुक्तिस्तत्रान्तर्ज्याफलं न्यसेत् ।

मध्ययोः पादयोर्ज्यादन्ययोः स स्फुटो भवेत् ॥ १२ ॥

विकलीकृत्य ज्ञानपादेन भाजयेत् ।

॥ १३ ॥ निर्विशेषः ॥ १३ ॥

शेषं विद्यादनागतम् ।

स्फुटयोगेन भाजयित्वा ततो हृतम् ॥ १४ ॥

दिवसादि विनिर्दिशेत् ।

॥ १५ ॥ यत्प्रागतीतमुदाहृतम् ॥ १५ ॥

भुक्ते सङ्क्रमः स्यात्तदान्तैः ।

नीतिशुद्धसङ्क्रमनादिका ॥ १६ ॥

राजधानी मुरद्विषाम् ।

स्थलस्य च जलस्य च ॥ १७ ॥

भवेत्मानोर्दीक्षिणोत्तरगोलयोः ।

विषुवत् स्याद् गोलयोन्तरः ॥ १८ ॥

नोनपट्टयंशे नैकव्यङ्गुलमेधते ।

नाम तदेतत्परिकीर्तितम् ॥ १९ ॥

दिवकरः ।

स्यान्तु सङ्क्रान्तमन्तरालं दिवांशकम् ॥ २० ॥

पूर्वमपस्ताथा ॥ २० ॥

चतुर्विंशतिभागान्ते मवृत्तमपमण्डलम् ॥ २१ ॥

तारामहेन्दुपातावर्का भ्रमन्त्यस्यस्तमन्तरम् ।

क्षितिच्छाया च तत्रैवं मण्डलार्धे विवस्वतः ॥ २२ ॥

चत्वारिंशत्कलायुक्तं भागद्वितयमङ्गुलम् ।
 विद्यादानेन मानेन मध्यमष्टादशाङ्गुलम् ॥ २३ ॥
 पार्श्वयोर्मध्यमूत्रस्य सन्धिमार्गस्त्रयन्त्रयम् ।
 मत्सेकं व्यङ्गुलस्थे च खण्डमेकं नवाङ्गुलम् ॥ २४ ॥
 मेपादित्रितये संज्ञा मध्यमूत्रादुदीकृषु ।
 मीनादित्रितयनामानि विलोमाद्याभ्यतस्त्रिषु ॥ २५ ॥
 कोणतो विनिवृत्तिः स्यादयनं नाम भास्वतः ।
 लेह्यनं मध्यमूत्रस्य गोलोच्चलनमुच्यते ॥ २६ ॥
 विधाय पद्मिनीबन्धोः स्फुटं विघटिकामयम् ।
 भाजयेत् ज्ञानगम्भीरैर्यदिनैकोपि लभ्यते ॥ २७ ॥
 उत्तरायनगोमध्यमूत्रादन्तम् भवर्त्तते ।
 यथेको लभ्यते भानुस्तदा याम्यायनोन्मुखः ॥ २८ ॥
 द्वितयं यदि लभ्येत शेषस्तत्र च नास्ति चेत् ।
 मध्यमूत्रे स्थितः शेषे विद्यतेऽन्दे बाहिर्गतम् ॥ २९ ॥
 त्रितयं यदि लभ्येत तदायाम्याय नोन्मुखम् ।
 यदि चत्वारि लभ्यन्ते मध्यमूत्रे पुनःस्थितम् ॥ ३० ॥
 चतुर्विकल्पे शून्ये द्वे क्रमाच्छेषं विवर्धयेत् ।
 विधिना बन्धुना नालैर्बोजैस्तेनैव भाजयेत् ॥ ३१ ॥
 लब्धं दिनादिकं भानोस्तत्तत्तन्मूत्रादपेयुषः ।
 पूर्वोक्तानेव ताञ् शेषाज्ञानामूत्रैर्विभाजयेत् ॥ ३२ ॥
 सम्प्राप्तमगुह्यं भानोस्तत्तन्मूत्रादपेयुषः ।
 स्वदेशोदयरेखान्तु ज्ञातुकामो विचक्षणः ॥ ३३ ॥
 विषुवद्व्यगुह्यं भवत्वा शम्भना लब्धमङ्गुलम् ।

मण्डनुद् धाननुद् दाननुद् धीननुद्
 भिन्ननुद् किन्नुना तत्फला तिक्रमात् ॥ ११ ॥
 चातुरीशचतुर्भुक्तिस्तत्रान्तज्याफलं न्यसेत् ।
 मध्ययोः पादयोर्जह्यादन्ययोः स स्फुटो भवेत् ॥ १२ ॥
 स्फुटन्तु विकलीकृत्य ज्ञानपादेन भाजयेत् ।
 लब्धं राशिर्भवेच्छिष्टमतीतमिति निर्दिशेत् ॥ १३ ॥
 अतीतश्चेदतस्सक्ता शेषं विद्यादनागतम् ।
 उभयं स्फुटभोगेन भाजयित्वा तनो हृतम् ॥ १४ ॥
 अतीतमनतीतञ्च दिवसादि विनिर्दिशेत् ।
 ज्ञानपादावशिष्टं यत्प्रागतीतमुदाहृतम् ॥ १५ ॥
 तच्चेदल्पतरं भुक्ते सङ्क्रमः स्यात्तदानतैः ।
 ह्रत्वा भोगहृतं नीतिशुद्धसङ्क्रमनादिका ॥ १६ ॥
 अस्ति लङ्केति विख्याता राजधानी सुरद्विषाम् ।
 भर्तुः सामध्यरेखाया स्थलस्य च जलस्य च ॥ १७ ॥
 सैव सीमा भवेत्मानोर्दक्षिणोत्तरगोलयोः ।
 न तत्र विषुवन्मध्यशलाया स्याद् गोलयोन्तरः ॥ १८ ॥
 योजने नोनपष्ठंशे नैकव्यङ्ग्युलमेधते ।
 विषुवद्व्यङ्ग्युलं नाम तदेतत्परिचीक्षितम् ॥ १९ ॥
 आश्विनीतारकाद्गच्छेदुत्तरस्यां दिवाकरः ।
 दक्षिणस्यान्तु सङ्क्रान्तमन्तरालं दिवांशकम् ॥ २० ॥
 विषुवन्मण्डलादूर्ध्वमधस्ताद्याम्पसौम्ययोः ।
 चतुर्विंशतिभागान्ते प्रवृत्तमपमण्डलम् ॥ २१ ॥
 ताराग्रहेन्दुपातावर्का भ्रमन्यास्मिस्तमन्तरम् ।
 सितिच्छाया च तत्रैवं मण्डलार्धे विवस्वतः ॥ २२ ॥

मध्याह्नस्योजपादन्तु विलिप्तीत्युक्तं वाच्यम् ।
 दिनार्धविकल्पाभावेन घटिकादि विनिर्दिशेत् ॥ ४६ ॥
 नवेनाभ्यस्य तत्रमर्च्य नीचाक्षमुपरि क्षिपेत् ।
 स्तीर्णानोर्ध्वस्थमाहृत्य लब्धव्यद्रुममिष्यते ॥ ४७ ॥
 विमुक्तश्चङ्गुलेनाथ दक्षिणोत्तरगोत्रयोः ।
 योऽयं शोध्यन्न चेच्छोष्यं व्यक्तये न विशोषयेत् ॥ ४८ ॥
 मध्यं कृत्वायामिमां विषादुदयार्कस्फुटं पुनः ।
 विलिप्तीत्युक्तं तत्रापि ज्ञानपादहृतं तथा ॥ ४९ ॥
 शोपन्तु तत्र गन्ताव्य निजोदयार्कालिप्तिभिः ।
 ज्ञानपादः समाहृत्य लब्धभुक्तिर्विनादिका ॥ ५० ॥
 विशोष्य स्वोदये शोषमभुक्तं विकल्पां वदेत् ।
 क्षिप्तलघान्तरं तस्य सिष्टकालञ्च साधयेत् ॥ ५१ ॥
 अर्वाभुक्तिरनायासलघ्नमंगत्या भवेत् तत्र ।
 योराङ्गण विभज्यास्त विलिप्ताश्च विशोषयेत् ॥ ५२ ॥
 पूर्वापराह्नयोर्दयार्कगन्तव्यविवर्त्तनये ।
 दिनार्धविकल्पमुद्धपदेषं मत्पदस्य चेत् ॥ ५३ ॥
 भावेन वदेत्तद् गोपः पदार्द्धवर्णस्य चेत् ।
 पदपदस्यान्तरादयेन र्वादिना न्दिने पुनः ॥ ५४ ॥
 घनेन दातव्यमप्यविवर्त्तानिर्विनाशयेत् ।
 अङ्गुलीदि ततो तत्रैव मत्पदजायतेति हिनेत् ॥ ५५ ॥
 अङ्गुलीहृतं तदेकं तत्र तत्र पदम्भवेत् ।
 पदं रघ्वतेन तत्र तत्र तुलाकारेण मन्दुकेन ॥ ५६ ॥
 पूर्वापराह्नयोर्दयार्कगन्तव्यविवर्त्तनये ।

स्वदेशोदयमेवायामुदयसंशुभानि ।
 मध्यच्छाया च न भवेद् दृष्टिच्छाया च सम्भवेत् ॥ ३५ ॥
 विषुवदपर्युत्तं ज्ञानमूत्राभ्यस्तम्भवेत्त्रिणा ।
 काशनेर्विशदश्चाथ कन्दर्पश्च विभाजयेत् ॥ ३६ ॥
 लब्धं चरार्थवाक्यानि मेषादीनां क्रमोत्क्रमात् ।
 लङ्काकोदयवाक्येषु तेषामृणधनक्रिया ॥ ३७ ॥
 अमात्यशापणं मांसमृनुजिच्छापणार्थदम् ।
 लङ्काकोदयवाक्यानि मेषादीनां क्रमोत्क्रमात् ॥ ३८ ॥
 क्रमोत्क्रमेण संस्थाप्य वाक्यान्येतानि कोविदः ।
 ततश्चरार्थवाक्यानि शोधयेत् प्रथमत्रये ॥ ३९ ॥
 पश्चिमत्रितये तानि व्युत्क्रमेण च योजयेत् ।
 नाम्ना संस्कृत वाक्यानि तानि विद्याद्विचक्षणः ॥ ४० ॥
 मेषादिपदके क्रमशो व्युत्क्रमेण तुलादिषु ।
 असुरेस्तानि विभजे लुब्धा लग्नविनादिका ॥ ४१ ॥
 ततो धनेन लब्धास्तु मेषाद्यंशकभुक्तयः ।
 मध्याह्नार्कस्फुटं ज्ञात्वा गोलं कुर्यात्पदाक्रियाम् ॥ ४२ ॥
 सपादताराद्वन्द्वस्य वाक्यमेकं समुद्धरेत् ।
 चरार्थवाक्येनैतेषां सङ्ख्यया मूर्ध्नि पूरयेत् ॥ ४३ ॥
 शेषन्तु विकलीकृत्य परवाक्येन वर्द्धयेत् ।
 विभज्य ज्ञानपादेन लब्धं चोपरि निक्षिपेत् ॥ ४४ ॥
 नानानागवरेतश्च याम्यदक्षिणगोलयोः ।
 योजयेच्छोधयेच्चाथ यथाविधि विचक्षणः ॥ ४५ ॥
 ततो ज्ञानप्रतापाप्तं दिनार्थघटिकादिकम् ।
 तच्चनागात् समुद्धृत्य निशार्थं स्थितमिष्यते ॥ ४६ ॥

लघुनेन रवेन च मंगुणस्य
 मेनावाशैष्टैरुभयत्र विधातु ।
 सुधादिकं शीतकरादिकञ्च
 वर्षेश्वरं मांमयुगं क्रमेण ॥ ६८ ॥

सर्वान्ति सरितः स्वल्पजीमूतानानिवारिताः ।
 पृथ्वी मस्याविरत्या व्यालदंष्ट्रिममाकुला ॥ ६९ ॥
 पित्तं कुप्यति मीदन्ति तापमाः महगोकुर्नः ।
 नभोमलिनवद् दृश्यं तीव्रं तर्पति भास्करः ॥ ७ ॥
 नृपाः युधिर्वर्त्तरादृषाः देशान् ग्रीन्ति परस्परम्
 संवत्सरे च मामे च वारे च द्वादशान्वितः ॥ ७ ॥

इति संपत्सरफलम् ॥

दक्षिणापनमुशन्ति भाम्बत कर्कटादिमकरादि वा
 लक्तकालमपदेव वा परं तस्मिन्निर्गणयान्प्रदा यथा
 कलहाय भवेद् भान् रजतादशैरन्वया ।
 भयाय पर्वे रक्ताभ श्वेतो वर्षस्य दृष्टिहृत् ॥ ८ ॥
 धूमरः शरादि ऋगे हेमन्ते कौण्टिकाभ्वत् ।
 रोगकृच्छिजिरे पिङ्गधोरुद्राधुनसारः ॥ ९ ॥
 शिरीषपुष्पवर्त्त मण्डो द्यौकाम्ये सुहृष्टिहृत् ।
 धत्ते चन्द्रकापिज्जाम्बो द्वादशान्वितवत्सव ॥ १० ॥
 ज्ञानः कीटभयं भयनाटक परवन्तान्वत् ।
 शनिवत् मकलशोभं चिदधाति दिवाकरः ॥ ११ ॥

मलदुग्धनीहनाभ्यस्यादिनाञ्चैविकल्याणनम् ।
 धानरुन हवापानपानद्वयपाटिकादयः ॥ ५८ ॥
 व्यापयेद् दृष्टैविकल्या गुक्ता भुक्तिसिधिसिन्धुभिः ।
 ततोऽर्कगोशरादयः सप्तभुक्तिसिधौपमेव ॥ ५९ ॥
 अशोष्यशेषमाध्याप्य भानुनाऽनीनराशिषु ।
 गृह्यपाशोपितप्लानां दूरा गन्मूर्ध्नि निक्षिपेत् ॥ ६० ॥
 व्यङ्गुलेभ्यः राशिमभ्यगच्छदधःस्थितान् ।
 तदानीं सप्तभोगाप्तं लिप्तादुपरि निक्षिपेत् ॥ ६१ ॥
 ततश्चानूनैः माप्यं नक्षत्रमिति निर्दिशेत् ।
 भक्तेष्टैवपरीमकं भुजसा ज्ञानोन्नताकुरैः ॥ ६२ ॥
 भाजितानि कल्यादीनि लिप्त्वा सप्तस्फुटं वदेत् ।
 सप्तस्फुटं कलीकृत्य व्यङ्गुलेन विभाजयेत् ॥ ६३ ॥
 छन्धं राशिरितिज्ञेयं शेषं कृत्वा च पञ्चधा ।
 रत्नसप्तधनमायं नागैराहत्य च क्रमात् ॥ ६४ ॥
 व्यङ्गुलेन विभज्याप्तास्ततो होरादयः स्मृताः ।
 एवं राशिश्च होराश्च द्वेष्टेकाण्णाश्च नवांशकाः ॥
 द्वादशत्रिंशभागाश्च पद्वर्गइति कीर्त्तिताः ॥ ६५ ॥
 पथापण्णां हि वर्माणां विधिं सप्तस्फुटे रतः ।
 तथा शेषां ग्रंहाणाञ्च स्फुटे पद्वर्ग इष्यते ॥ ६६ ॥
 वेदार्क विम्या दिवसे नियोज्य
 व्यतीतखण्डा हतभावकाञ्च ।
 विभज्य निम्नेन फलं द्विधातः
 प्रियाहृतञ्चोपरि संस्थितञ्च ॥ ६७ ॥

१ भुक्त्या ज्ञानोन्नता । २ मांगुल्येन । ३ पञ्चधा । ४ व्यङ्गुलेन ।
 ५ देवी तथ । ६ मिष्टा ।

श्रेष्ठेन रत्नेन च संगुणक्य
 सेनावादीष्टैरुभयत्र विधात् ।
 बुधादिवः शीतकरादिवञ्च
 वर्षेश्वरं मांसयुगं क्रमेण ॥ ६८ ॥

स्रवन्ति सरितः स्वल्पजीमूतानातिवारिदाः ।
 पृथ्वी मस्याविरला प्यालदंष्ट्रिसमाकुला ॥ ६९ ॥
 पित्तं कुप्यति सीदन्ति तापमाः सहगोकुलैः ।
 नभोमलिनवद् दृश्यं तीर्थं सपति भास्करः ॥ ७० ॥
 नृपाः पुषिषलैरादपाः देशान् घ्नन्ति परस्परम् ।
 संवत्सरे च मासे च घारे च द्वादशान्वनः ॥ ७१ ॥

इति संवत्सरफलम् ॥

दक्षिणायनमुशन्ति भास्वत कर्कटादिमकरादि वा पश्य ।
 उक्तकालममरेषु वा परं तन्निर्दिष्टात्तरण्ययान्यथा स्यात् ॥ १ ॥
 बलराय भवेद् भानु रजतादर्शकमर्थी ।
 भवाय घने रजतार्थः श्रेष्ठो वर्तस्य दृष्टिद्वयः ॥ २ ॥
 धुनरः शरीरं गृही तेमने बलिबालवद् ।
 रोगजाप्यादिरे विद्वद्योस्तुभवावतः ॥ ३ ॥
 निरीपुण्यवद् मयो दृष्टिबाले सुसहितः ।
 धने पश्यवारिजायो द्वादशान्वत्तरण्य ॥ ४ ॥

तत्तद्गुणीकृताभ्यस्यदिनार्द्धविकलागणम् ।
 भाजकेन हृतायातयातव्यघटिकादयः ॥ ५८ ॥
 स्थापयेद् दृष्टविकलां युक्तां भुक्तिविलिप्तिभिः ।
 ततोऽर्कराशेरारभ्य लग्नभुक्तिर्विशोधयेत् ॥ ५९ ॥
 अशोधयशेषमास्थाप्य भानुनाऽतीतराशिषु ।
 सङ्ख्याशोधितलग्नानां दत्त्वा तन्मूर्ध्नि निक्षिपेत् ॥ ६० ॥
 व्यङ्गुलेरुभयं राशिमभ्यसेत्तदधःस्थितात् ।
 तदानीं लग्नभोगाप्तं लिप्तादुपरि निक्षिपेत् ॥ ६१ ॥
 ततश्चनूतनैः प्राप्तं नक्षत्रमिति निर्दिशेत् ।
 भक्तेष्टविघटीमर्कं भुक्त्वा ज्ञानोन्नताङ्कुरैः ॥ ६२ ॥
 भाजितानि कलादीनि क्षिप्त्वा लग्नस्फुटं वदेत् ।
 लग्नस्फुटं कलीकृतं व्यङ्गुलेन विभाजयेत् ॥ ६३ ॥
 लब्धं राशिरितिज्ञेयं शेषं कृत्वा च पञ्चधा ।
 रत्नलग्नधनप्रायं नागैराहस्य च क्रमात् ॥ ६४ ॥
 व्यङ्गुलेन विभज्याप्तास्ततो होरादयः स्मृताः ।
 एवं राशिश्च होराश्च द्रेष्केणाश्च नवांशकाः ॥
 द्वादशत्रिंशभागाश्च पद्वर्गइति कीर्त्तताः ॥ ६५ ॥
 यथापण्णां हि वर्माणां विधिं लग्नस्फुटे कृतः ।
 तथा द्वेषां ग्रंहाणाञ्च स्फुटे पद्वर्ग इष्यते ॥ ६६ ॥
 वेदार्कं विर्मवा दिवसे नियोज्य
 व्यतीतखण्डा हतधावकाञ्च ।
 विभज्य निम्नेन फलं द्विधातः
 म्रियाहृतञ्चोपरि संस्थितञ्च ॥ ६७ ॥

१ भुक्त्या ज्ञानोन्नतां । २ माङ्गुल्येन । ३ पञ्चधा । ४ व्यङ्गुलेन ।
 ५ वेदां नभ्य । ६ मिच्छा ।

लघ्नेन रत्नेन च संगुणय्य
 सेनावाशिष्ठैरुभयत्र विधात् ।
 बुधादिकाः शीतकरादिकञ्च
 वर्षेभ्वरं मांसयुगं क्रमेण ॥ ६८ ॥

स्रवन्ति सरितः स्वल्पजीमूतानातिवारिदाः ।
 पृथ्वी सस्पविरला व्यालदंष्ट्रिसमाकुला ॥ ६९ ॥
 पित्तं कुप्यति सीदन्ति तापमाः महगोकुलैः ।
 नभोमलिनवद् दृश्यं तीव्रं तपति भास्वरः ॥ ७० ॥
 नृपाः युधिबलैरादधाः देशान् ग्रीन्ति परस्परम् ।
 संवत्सरे च मासे च वारे च द्वादशात्मनः ॥ ७१ ॥

इति संवत्सरफलम् ॥

दक्षिणायनमुशन्ति भास्वनः कर्कटादिमकरादि वा परम् ।
 उक्तकालममेष्वेवं वा परं तस्मिन्निर्दिष्टरण्यान्यथा यथा ॥ १ ॥
 कलहाय भवेद् भानू रजतादर्शवन्मर्धा ।
 भयाय घर्षे रक्ताभः श्वेतो वर्षस्य दृष्टिद्वन्द्व ॥ २ ॥
 धूमरः शरादि घ्नो हेमन्ते कौण्टिकारवत् ।
 रोगहृत्पिग्निरे पिद्मधोरजमुभयवर्धः ॥ ३ ॥
 गिरीषपुष्पवर्त्तं मणो दृष्टिकान्ते मुहूर्तिद्वन्द्व ।
 धत्ते चन्द्रकापिष्ठाभो द्वादशाब्दवत्तद्वत् ॥ ४ ॥
 श्यामः रीटिभयं भस्मनाटक परवन्नागवत् ।
 शशिवत् सकलभोभं रिदधाने दिवाकरः ॥ ५ ॥

हन्यते यदि तदा महीभुजो मृत्युरन्यनृपतेरिहोदयः ॥ ६ ॥
 परिधिमान् प्रतिवासरमुष्णगुर्यदि चिरादतिराजति सन्ध्ययोः ।
 महरणाच्छतेकीलकमूर्त्तिमानपि करोति रविर्नृपतिं नवम् ॥ ७ ॥
 उदग्गतः प्रतिरविरुष्णरोचिशो जलाय वाताय च दक्षिणोदितः ।
 द्वेपार्श्वगः सलिलभयाय भूभुजां वधाय तस्योर्ध्वमधोपि वा स्थितः ८

उल्काऽतिवृष्टिपरिवेषणतामसा दीं
 दर्शे रवी हिमकरेऽपि च पूर्णमास्याम् ।
 पापेक्षितानिकृशताञ्चतयोर्विधाता
 यार्घ्यस्य सस्य विपरीतमतः समृद्धये ॥ ९ ॥
 अर्केन्दुमण्डलोत्भूतो दोषो देशस्य यस्य हि ।
 प्राग्गोचरमुपायाति स तत्रापि विपच्यते ॥ १० ॥
 ग्राह्मीका मगधाः शकाश्च शवराः काम्बोजवद्वाङ्गजाः ।
 पम्पोदुम्बरयाम्ययामुनभुवः प्राङ्मर्मदातीरजाः ।
 विन्ध्यश्रीगिरिवर्धमानगिरयः पूर्वो महेन्द्राचलः ।
 शुक्लाः पित्तशरीरिणश्च कटुकाद्रव्याणि वर्गे रवौ ॥ ११ ॥
 भास्वतश्चरितं तस्य वर्गे तत्तारकाश्रिते ।
 विसंयोज्य च पक्षेण शरदावा विपच्यते ॥ १२ ॥
 विमलवपुरवक्रमण्डलः स्फुटविपुलामलदीर्घदीधितिः ।
 अविकृतननुवर्णचिह्नभृज्जगति करोति शिवं दिवाकरः १३
 इत्यादित्यचरितं नाम द्वितीयोऽध्यायः ।

तृतीयोऽध्यायः ।

अथेन्दोश्चरितं साधु विवृणोमि समासतः ।

१ उदगतः २ द्यौः । ३ माध्यस्य । ४ हग्गोचार । ५ शुक्लां पित्त-
 शरीरिणश्च । ६ श्रीयां ।

हन्यते यदि तदा महीधुतो मृत्पुन्यनृपतेरिहोदयः ॥ ६ ॥
 पारिधिमान् प्रतिवागरमुष्णगुर्गदि चिरादतिराजनि मन्थयोः ।
 महरणायनिकीलकभूर्तिमानपि करोति रोचनृपति नयम् ॥ ७ ॥
 उद्गगतः मोनरविरुष्णरोचिशो जलाय घाताय च दक्षिणोदितः ।
 द्विपार्श्वगः मल्लिभयाय भूधुजां वपाय तस्योर्ध्वमधोपि वा स्थितः ८

उल्लाङ्गतिष्टाष्टिपरिवेपणतामसा दीं
 दंशं रथो हिमकरेऽपि च पौर्णमास्याम् ।
 पापेक्षितानिकृशताञ्जनयोर्विधाता
 यार्घ्यस्य तस्य विपरीतमतः समृद्धये ॥ ९ ॥
 अर्केन्दुमण्डलोत्भूतो दोषो देशस्य यस्य हि ।
 भागोचरमुपायाति स तत्रापि विपच्यते ॥ १० ॥
 घ्राण्णीका मगधाः शकाश्च शबराः काम्बोजवङ्गाङ्गजाः ।
 पम्पोदुम्भरयाम्ययामुनभुनः माद्वन्मदानीरजाः ।
 विन्ध्यश्रीगिरिवर्धमानगिरयः पूर्वो महेन्द्राचलः ।
 शृङ्गाः पित्तशरीरिणश्च कटुकाद्रव्याणि वर्गे रवौ ॥ ११ ॥
 भास्वतश्चरितं तस्य वर्गे तत्तारकाश्रिते ।
 विसंयोज्य च पक्षेण शरदाया विपच्यते ॥ १२ ॥
 विमलवपुरयक्रमन्दलः स्फुटविपुलामलदीर्घदीधितिः ।
 अविकृतननुवर्णोचिह्नभृज्जगति करोति शिवं दिवाकरः १३
 इत्यादित्यचरितं नाम द्वितीयोच्चायः ।

तृतीयोध्यायः ।

अथेन्दोश्चरितं साधु विदुषोमि ॥

१ उद्गगतः २ दर्वे । ३ माध्यस्य । ४
 शरीरिणश्च । ५ धीयो ।

वर्गस्तु रौद्रनियतो वृषभध्वजाब्ज-
 श्रीमालयवद्गिरिजसुम्भकशूर्पकर्णः ।
 मन्त्राभिचारनिपुणः परदारसक्ताः
 पैशून्यशास्त्रनिरतः विटपीचकृष्णाः ॥ २० ॥
 वंगोदितेश्च पुरुषादपयः पयोधि

॥ गौरी...श्चमगधाः मिथिलाभुवश्च ।

यादिभैद्रगुणरूपयशः कुलाढ्याः
 रताश्च वणिजौजटिनश्च वंशा ॥ २१ ॥

स्य वर्गउदयाचलकाशिचोला
 नामलिप्तपुरकोशलवर्धमानाः ।

॥ सालि...य...सेपुचादी-

गोविताचिवाश्च गजाशनाश्च ॥ २२ ॥

ने...भुजगशस्य कलिद्रवद्ग

वि...प्रवरोर्ध्वकर्णाः ।

वे...विपधराः परवस्तुकामाः

नाग विटपी तृणधान्यकश्च ॥ २३ ॥

॥ मुनिप...वृषनारिकेल-

मचर्ममनासिपुराश्चपाण्डवः ।

सवणिजः पितृभक्तगूराः

वटवरुंगिरिनिश्रयाश्च ॥ २४ ॥

॥ २५ शचराश्रय राजधानी

॥ २६...ना...देवा... ।

मासादिवासरान्तः कालस्ताराप्रमाणेन ।

तत्तन्मन्त्रसंज्ञाः ज्वरादिपीडासु विज्ञेयाः ॥ १३ ॥

इन्द्रानिलादिसंग्रहसौम्ये शाकी हि वारुणः ।

चित्राश्वयाम्यगोलाः स्युः शेषाश्चोत्तरगोलकाः ॥ १४ ॥

वर्गोऽश्विनोविषतरुभिर्पञ्चस्तुरङ्गाः

तत्तपोपकास्तदधिरोहजनाश्चमूपाः ।

युक्ताः जनाश्च तुरगक्रयविक्रयेषु

सैन्यानि मालवकिरात पुलिन्दचीनाः ॥ १५ ॥

वर्गो यमस्य कनकीक्षितिमुञ्जवैरी

गान्धर्ववरिवसनास्त्रिदशस्वदेशाः ।

क्रव्यादनाश्च तरुरामलकश्च फल्गु

वस्तूनिवन्धवधताडणलालसाश्च ॥ १६ ॥

वर्गोऽग्निभस्य तु मरुद्भवसालगोपा

कर्णाट्यामुनभुवश्च सरस्वतीजाः ।

अब्दज्ञमन्त्रजननापितकुम्भकाराः

विषाश्च वह्निशरणास्तरुमपूणाः ॥ १७ ॥

वर्गः प्रजेशनियतः खलु शूरसेनाः ।

पञ्चालमाधुरकानिर्व्वसनाश्च गौडाः ।

गोजातवारिचरकर्पकरेन्यवस्तु

जम्बुद्रमाश्च धनिनः शकटाधिकाराः ॥ १८ ॥

वर्गो भवेन्मृगशिरोऽनियतो गजाश्च

साङ्केतकापिलकुरुक्षितिपारियात्रा ।

शानोद्यताः सुरभिपुष्पफलांशुकानि

रत्नानि वृश्चकहराः खदिरट्टमाश्च ॥ १९ ॥

१ प । २ कुलिन्द । ३ तरुहस्तुनः । ४ वर्ग ।

५ रण्यवस्तु । ६ पञ्चक=पावक ।

वर्गस्तु रौद्रनियतो वृषभध्वजाब्ज-
 श्रीमाल्यवद्गिरिजसुम्भकशूर्पकर्णः ।
 मन्त्राभिचारनिपुणः परदारसक्ताः
 पैशून्यशास्त्रनिरतः विटपीचकृष्णाः ॥ २० ॥
 वंगोदितेश्च पुरुषादपयः पयोधि
 माग्नोजोतिषाश्चमगधाः मिथिलाभुवश्च ।
 सत्यादिभैद्रगुणरूपयशः कुलाढ्याः
 सेवारताश्च वणिजोजटिनश्च वंशा ॥ २१ ॥
 पुप्यस्य वर्गउदयाचलकाशिचोला
 श्रीतामलिस्तपुरकोशलवर्धमानाः ।
 गोधूमशालियवधान्यरसेक्षुचाटी-
 नीरोपजीविसचिवाश्च गजाशनाश्च ॥ २२ ॥
 वर्गो भवेत् भुजगशस्य कलिङ्गवद्भ
 वैदर्भवत्सविषया भवरोर्ध्वकर्णाः ।
 कीटाः विषांः विषधराः परवस्तुकामाः
 नन्दाश्च नाग विटपी वृणधान्यकश्च ॥ २३ ॥
 वर्गो मत्स्यनियतो वृषनारिकेल-
 विन्ध्याः सचर्मवसनास्त्रिपुराश्चपाण्डूः ।
 कोष्ठालयः सवणिजः पितृभक्तशूराः
 स्त्रीवेपिणो वटतर्लङ्गिरिनिश्रयाश्च ॥ २४ ॥
 वर्गो भगस्य शवराश्रय राजधानी
 ये बालिराज्यसहनाईदशार्णदेशाः ।

रूपोन्नताः युवतयश्च कुशीलवाश्च ॥ २५ ॥
 वर्गस्तत्तरफालगुणो नियमितो लङ्कापुरी कोङ्कणः
 स्वर्णानाम नदी महेन्द्रमलयः शैलोच्चयो दर्दुरः ।
 ग्रामादासपुराश्च केरलभुवो ये कर्णतालाकटाः
 छाप्तादुर्ध्वनिनश्च सौम्यनियमाः पापाण्डशास्त्राश्रयाः २६
 हस्तर्क्षस्य हि चित्रकूटशिखरी कर्णाटराष्ट्रम्महा-
 राष्ट्रं कोलगिरिश्च चोलविपया नेलूरसूर्यादयः ।
 श्रीश्वद्वीपमधेस्य शृङ्गशिखरी वैदूर्यमुक्ताकरा
 स्वाम्यष्टो गजवाहनाश्च रजकाः फलगूनि धान्यानि च २७
 चित्रायाम्बलदेव पत्तनभुवः कञ्चोलकाः सिंहलाः
 वेदण्डाटीवर्चीषपत्तनजनाः येताम्रवर्णाश्रयाः ।
 मद्राख्याश्च किलासनागजदरी ग्रामाश्चविल्वद्रुमाः
 रत्नालङ्कृतिरागलेख्यगणितंख्याताश्च सौगन्धिकाः २८

स्वातिस्तु वर्गः सल्ल पल्लवाख्याः
 काम्योजसीवीरवधूमुखाश्च ।
 तुरङ्गसारङ्गविहङ्गमाश्च
 निःसत्त्वसत्त्वास्तरुणजुनश्च ॥ २९ ॥

पर्णो विशाखासु किरातशूद्र
 पापाण्डदेशापवनाश्च मेनाः ।
 पैकङ्कतद्रुचनमाप मुद्गा
 भक्तो महेन्द्रो नन्दवयोश्च ॥ ३० ॥

पर्णोन्नुराणानिपतः मुगष्ट
 हेमाद्रिकात्यामयैवनाश्च ।
 मुदारगर-

भावा गणे शावकुलमाश्च ॥ ३१ ॥
 शैक्रस्य वर्गो मघवान् पराद्री
 पुराणभूमिर्भयराजिदेशः ।
 कीर्त्तयध्वंशप्रकटापरश्च
 सक्तावलेशा अपि दृष्टिदक्षः ॥ ३२ ॥
 मूलस्य वर्गस्तापी च शैवालापवनाश्रयाः ।
 संधोमूलफलपत्रधीजात्रेरुपजीविनः ॥ ३३ ॥
 आपस्य वर्गो म्लेच्छाश्च वैश्याश्च कनकाकराः ।
 वज्जुलो जलजानाश्च जलयात्रोपजीविनः ॥ ३४ ॥
 उत्तरापादवर्गस्तु मद्रतालहलाश्मकाः ।
 महामावाश्च मल्लाश्च धनिनः पनसत्रमाः ॥ ३५ ॥
 वर्गे श्रवणनक्षत्रे कूटतालहटास्तथा ।
 मायाविनोऽर्कवृक्षाश्च ये च भाववतात्मनाः ॥ ३६ ॥
 वर्गे धनिष्ठानक्षत्रे स्त्रीराजा वैकलोचनः ।
 दीर्घग्रीवास्य केशाश्च क्षमीबन्धुधनात्मनाः ॥ ३७ ॥
 वर्गो भवेद्धारुणभे हिमाद्रि-
 कैलाशकैकेयनृपाश्रयाश्च ।
 तोयोद्भवाः शौण्डिकनेजकाश्च
 कैवर्त्तकाः पाशभृताः कदम्बाः ॥ ३८ ॥
 वर्गोऽजपादे तुरगाननाश्च
 दासेरकाम्नाक्षशिलाभुवश्च ।
 गोपालचोरव्रतधम्महीनाः

रूपोन्नताः युवतयश्च कुशीलवाश्च ॥ २५ ॥
 वर्गस्तृत्तरफाल्गुणो नियमितो लङ्कापुरी कोङ्कणः
 स्वर्णानाम नदी महेन्द्रमलयः शैलोच्चयो दर्दुरः ।
 ग्रामादामपुराश्च केरलमुत्रो ये कर्णतालाकटाः
 प्लाक्षादुर्ध्वनिनश्च सौम्य नियमाः पापाण्डशास्त्राश्रयाः २६
 हस्तर्क्षस्य हि चित्रकूटशिखरी कर्णादराष्ट्रम्भदा-
 राष्ट्रं कोलगिरिश्च चोलविषया नेलूरसूर्यादयः ।
 श्रीञ्चद्रीपमपेस्य शृङ्गशिखरी वैदूर्यमुक्ताकरा
 स्वाम्बष्ठो गजवाहनाश्च रजकाः फल्गूनि धान्यानि च २७
 चित्रायाम्बलदेव पत्तनभुवः कञ्चोलकाः सिंदलाः
 वेदण्डाटीवचीयपत्तनजनाः येताम्रवर्णाश्रयाः ।
 मद्राख्याश्च किलामनागजदरी ग्रामाश्चचिल्वद्रुमाः
 रत्नालङ्कृतिरागलेख्यगणितंख्याताश्च सौगन्धिकाः २८
 स्वानेस्तु वर्गः पल्लु पल्लवाख्याः
 काम्बोजसौवीरवपुपुराश्च ।
 तुरङ्गसारङ्गविहङ्गमाश्च
 निःसत्वमत्वास्तुरङ्गजुनश्च ॥ २९ ॥
 पर्गो विशाखासु किरातशूद्र
 पापाण्डदेशायवनाश्च येनाः ।
 वैकङ्कनद्रश्चनमाप मुद्रगा
 भक्तो महेन्द्रो नन्दचयोश्च ॥ ३० ॥
 पर्गोनुराणानिपतः पुराष्ट्र
 हेमाद्रिकालामल्लरैवनाश्च ।
 मन्तः शम्भुश्च ३१ ॥

गन्धारिकान् पिङ्गलसिन्धुदेशान् ।
विप्रास्तपोदान युतान्धनाढ्यान्
निम्बद्रुमान्धूर्त्तजनान् नृपांश्च ॥ ४० ॥

पौष्णस्य वर्गः पशुपालकीर
काश्मीरनागा वटकङ्कताश्च ।
वस्तूनि तोयाशयसम्भवानि
फलानि बीजानि मधूकटक्षाः ॥ ४१ ॥

पूर्व्वत्रयं सानलमग्रजानां
राक्षञ्च पुण्येण सहोत्तराणि ।
सपौष्णमित्रं पितृ दैवतञ्च
भजापतेर्भञ्ज कृशी वलानाम् ॥ ४२ ॥

आदित्य हस्ताभिजिदाश्विभानि
घोषिज्यकानां प्रवदन्ति तज्ज्ञाः ।

मूलत्रिनेत्रानिलवारुणानि
भान्युग्रजातेः प्रभविष्णुवृत्तैः ॥ ४३ ॥

सोमेन्दुचिन्नावसुदेवतानि
सेवाजनाः साम्यमुपागतानाम् ।

सार्पाविशाखाश्रवणम्भरण्या-
श्चिण्डालजातेरपि निर्दिशन्ति ॥ ४४ ॥

यद्विप्रासितिजेन वक्रगतिना तेनैव यदूषितं
यन्मन्दास्पदमुल्कया च निहतं यत् स्योपरागञ्च यत् ।

यमोवकृष्टमुपाकरेण मलिनं यत् स्या कृती व्यक्तया
तत्तत्पीडति यत्स्ववर्गमितरं नक्षत्र मारुहति ॥ ४५ ॥

वर्षस्यात्मा नलादिद्वितयमिह तथा ऽऽपादयुग्मञ्च नाभिः
सर्पाञ्चेत्तत्प्रपूणं पितृभमाविहृतेरेभिरिष्टं विशुद्धैः ।

कूराक्रान्ते शरीरे मरुदनलभयक्षुद्रवञ्चाथ नाभौ
 सस्यध्वंसश्च विस्ते फलदलमुमनोमूलहानिश्च पुष्पे ॥४६॥
 इति नक्षत्रवर्गनिर्णयः ।

—०—

भानुनेन्दुं कलीकृत्य प्रतिलब्ध्या तिथिर्भवेत् ।
 शेषन्तु विकलीकृत्य पुनर्नीचेन ताडयेत् ॥ १ ॥
 विवरेण विभज्याप्तमदृष्टतिथिनाडिका ।
 अग्निर्दश्रावमावश्यो नागस्कन्दो दिवाकरः ॥ २ ॥
 मातृदुर्गादिशोर्धेशः कृष्णो वैवस्वतः शिवः ।
 पञ्चदश्यो शशाङ्कश्च पितरस्तिथिदेवताः ॥ ३ ॥
 नन्दा भद्रा जया रिक्तापूर्णा चेति क्रमादिमाः ।
 पक्षयोरुभयोरेव तिथयः स्युः पुनःपुनः ॥ ४ ॥
 इति तिथिनिर्णयः ।

—०००—

चन्द्रमर्केन संस्कृत्य दृष्टो योग उदाहृतः ।
 विधाय पूर्ववच्छेषं योगे भोगहृताः कलाः ॥ १ ॥
 विष्कुम्भः प्रीतिरायुष्मान् सौभाग्यं शोभनस्तथा ।
 अतिगण्डः सुकर्मा च धृतिशूलं तथैवच ॥ २ ॥
 गण्डो वृद्धिध्रुवश्चैव व्याघातो हर्षणं तथा ।
 वज्रं सिद्धिर्व्यतिपातो वरीयान् परिघः शिवः ॥ ३ ॥
 सिद्धिः साध्यः शुभः शुभ्रो ब्राह्मो माहेन्द्रवैधृती ।
 स्वनामतुल्याः देवाख्याः योगाः स्युः सप्तविंशतिः ॥ ४ ॥

तिथेः खेनासजेदेकं शुक्ले कृष्णे तु योजयेत् ।
 विभज्य सूनुना शेषं जानीयात् करणं चरम् ॥ १ ॥
 यवञ्च घालयञ्चैव कौलवन्तैतिलं तथा ।
 गरजो वणिजो विष्टिश्चरतः करणसप्तकम् ॥ २ ॥
 कृष्णपक्षे चतुर्दश्यामारभ्याचरमं दलम् ।
 शुक्ले प्रतिपदः पूर्वदलो यावद्यथाक्रमम् ॥ ३ ॥
 शकुनिश्च चतुष्पादो नागः किंस्तुघ्न इत्यपि ।
 एवमर्द्धानि चत्वारि ध्रुवाणि करणानि च ॥ ४ ॥
 इति करणनिर्णयः ।

—००—

भानुः कलिदिने क्षिप्ता खेनाहस्य लुनाहृतम् ।
 अभीष्टतिथिसङ्ख्याः स्युः दत्त्वा तानवशेषितैः ॥ १ ॥
 लक्ष्मी कलिश्च नन्दा च कालकर्णजयाविधिः ।
 धनुर्नमिति विज्ञेयं वाराणामिदं सप्तकम् ॥ २ ॥
 हरो दुर्गा गुहो विष्णु ग्रह्या लक्ष्मीर्धनेश्वरः ।
 एते सूर्यादिवारेणाः सर्वे स्वाख्याः क्रियाशुभाः ॥ ३ ॥
 इति वारदेवताः ।

—०*०—

एवमृक्षं तिथिर्योगः करणश्च चराचरम् ।
 वारश्चेति विजानीयात् पञ्चाङ्गं दैवचिन्तकः ॥ १ ॥
 इति पञ्चाङ्गनिर्णयः ।

—*—

इन्दुरस्तमितः प्राच्याम्प्रतीच्यामुदयं ध्रजेत् ।
 विशोध्य चन्द्रतः सूर्यं क्षेपं कुर्याद्विलिप्तिकाम् ॥ १ ॥
 नीवाराम्बुनि वाक्यस्य सा चेदूना भविष्यति ।
 शशाङ्कं नोदितं विद्यात् तनुनायदि सा भवेत् ॥ २ ॥
 तामर्कोदयरशेस्तु यो राशिः सप्तमो भवेत् ।
 तस्य संस्कृतवाक्येन ताडयित्वा तथा पुनः ॥ ३ ॥
 अनूनपार्द्विभजेत् ततो लब्धविनाडिकाः ।
 समाश्चेत् पूर्ववाक्येन तदा दृग्गोचरः शशी ॥ ४ ॥

इत्यस्तोदयनिर्णयः ।

अस्तार्को नेन्दुतः पूर्वमस्ति चेत् तत्परित्यजेत् ।
 क्षेपन्तु विकलीकृतं सूत्रलब्धा विनाडिका ॥ १ ॥
 अन्तरख्यारपेरस्तादाचन्द्रास्तं मिते स्थिताः ।
 कृष्णे दिनकरस्यास्तादाचन्द्रोदयमन्तराः ॥ २ ॥
 निशार्धचन्द्रगोलज्ञो विषमाङ्ग्री विलिप्तिकाः ।
 भाजयित्वा निशार्धेन कलां च विकलां ततः ॥ ३ ॥
 नवभिः सर्वमाहृत्य नीचाप्तमुपरि क्षिपेत् ।
 लीनेनोर्ध्वस्थमाहृत्य लब्धं व्यङ्गुलमिष्यते ॥ ४ ॥
 विषुवद् व्यङ्गुलेनैव दक्षिणोत्तरगोलयोः ।
 योज्यं शोध्यान्न चेच्छोध्यं व्यक्तये न विशोषयेत् ॥ ५ ॥
 यावच्छाया भवेत्तश्च शोधयेद्विगणात् पदात्

शोध्यान्तेऽन्तरकालार्त्ताः शेषा याम्ना निशि स्मृताः ।
 सान्तराद् विकल्पाः पिण्डाभ्रिशामानाद्रिशोधयेत् ॥८॥
 शेषं पूर्वाम्बरे शुक्ले व्यतीताः स्यु विनाडिकाः ।
 स एव विकल्पापिण्डः संयुक्तोत्तरमंक्षितैः ॥ ९ ॥
 पूर्वाम्बरम्बे शशिनि कृष्णे याता विनाडिकाः ।
 निशामानविलिप्तीषु मान्तरो विकलागणः ॥ १० ॥
 शोध्यशेषागणाः शेषाः बहुले पश्चिमाम्बरे ।
 घटिकाः माघयेदेवं चन्द्रच्छायापदैर्बुधः ॥ ११ ॥
 इदानीं लिप्तिकाभिस्तु पदमुत्पादयेद्यथा ।
 अन्तरञ्च निशानाथप्रमाणञ्च परस्परम् ॥ १२ ॥
 शोधयेद् भागहारः स्याच्छेषः शुक्ले पराम्बरे ।
 अन्तरञ्च निशानाथयुक्तरात्रिप्रमाणकम् ॥ १३ ॥
 जज्ञात् परस्परं शुक्ले भाजकः प्राग्विहायसि ।
 निशि व्यतीतकालस्य चान्तरस्य यदन्तरम् ॥ १४ ॥
 तदिदम्भागहारः स्यात् प्राच्यां कृष्णे निशाकरे ।
 सान्तरस्तु निशा याता निशामानविशोधिताः ॥१५॥
 कृष्णे तु पश्चिमाकाशे भागहार इति स्मृतः ।
 नरसेना निशार्धेन ताडयित्वा तथा पुनः ॥ १६ ॥
 इष्टेन भाजकेनाप्तं फलं तीरे समुत्पजेत् ।
 नताप्तमङ्गुलं शेषं व्यङ्गुलं परिदीपयेत् ॥ १७ ॥
 अवच्छायामिह क्षिप्ता दलयेत् पुनरेव तत् ।
 चन्द्रच्छायापदं नाम शेषमत्र स्थितम्भवेत् ॥ १८ ॥
 इति च्छायानिर्णयः ।

दिवाकरे तवस्पृशि मीनमेपयोः

शशीशिशुर्दक्षिणतुङ्गशृङ्गवान् ।

घटोक्षयोस्तुल्यवृषाणवानतोऽ

वशेपराशिश्च यमुत्तरोन्नतः ॥ १ ॥

प्रतिपच्छशिनः शृङ्गं तुङ्गमुत्तरतो मनाक्

नीका चेन्नाविकापसः शेषाणां शोभना वच ॥ २ ॥

अर्द्धोन्नतौ लाङ्गुलवत् पीडातदुपजीविनाम् ।

मुभिक्षञ्च महीपानां शश्वत् प्रीतिरनुत्तरा ॥ ३ ॥

अर्द्धोन्नतं यदा याम्यं शृङ्गं दृष्ट्वह्लाह्वयम् ।

वलमुद्योजयेदाद्यु पाण्ड्यराज्यं निहन्ति च ॥ ४ ॥

उदिते दण्डवच्चन्द्रे गवां पीडा नृपोग्रता ।

समयोः शृङ्गयोः क्षेममुभिक्षवृष्टयः शुभाः ॥ ५ ॥

मही यस्य शशाङ्कस्य रेखा दुर्भिक्षहारिणी ।

अल्पीयसी तु दुर्भिक्षभयं वितनुते नृणाम् ॥ ६ ॥

उक्तसंस्थानविरहादुत्तरोन्नतशृङ्गवान् ।

शस्यष्टोष्टकरो याम्यतुङ्गो दुर्भिक्षकृच्छशी ॥ ७ ॥

इति चिम्बनिर्णयः ।

—000—

मधमादिपुःसन्दृष्टा रेखा चान्द्रमसो नृणाम् !

आयुष्यमर्थमारोग्यं दुर्यशश्च भयच्छति ॥ १ ॥

सोभाग्यमर्थलोपश्च भयं शोकं शिवं शुभम् ।

व्याधिश्च धत्ते मूर्ख्यादि वारदृष्टः शशीशिशुः ॥ २ ॥

नरेन्दुरन्यनिद्रान्तः पुरुषोत्तमः
 देवादिद्विदशैर्नापि मनोवन्निन्द्रा ॥ १४ ॥

साम्येन शुक्रादिवतुष्टस्य
 यदा शशीवारवनेन याति ।

वीनान्परप्यम्बुवराश्चहन्वा-
 दिशेषतः पावकर्मनिष्ठश्च ॥ ५ ॥

पापो दक्षिणभागेन्दुरनुराधाविशाखयोः ।
 प्रशस्तो मध्यनिर्यातः पितृदेवविशाखयोः ॥ ६ ॥

भूयोमानां ब्रह्मणाश्च पापो साम्यगतः शशी ।
 मृदक्षिण्योत्तरगतो राजानाश्च म्रियङ्करः ॥ ७ ॥

भीमस्योत्तरगे चन्द्रे सत्रिपाश्च याविनाम् ।
 पार्वती वलशालिनां जयो घान्यश्च वर्द्धते ॥ ८ ॥

सौम्यस्योदग्गतः सोमः कुरुते कोशवर्द्धनम् ।
 पूर्णानि सस्यहृन्दानि पौरभीतिमुभिसकृत् ॥ ९ ॥

गुरोरुत्तरगश्चन्द्रो ब्रह्मसत्रियधीधनम् ।
 पुष्पाति मध्यदेशस्य मुभिर्ज्ञां कुरुतेतराम् ॥ १० ॥

भृगोरिन्दुरुदग्गायी गजवाजी धनुष्मताम् ।
 जयकृतसस्यहृन्दानि पुष्पाति निरुवद्रवम् ॥ ११ ॥

धरन् मृदक्षिणीकृत्य मभाकम्पुते शशी ।
 पौराणां युवमाधसे सत्रिपाणां जयोश्चरम् ॥ १२ ॥

यदिदंफलमादिष्टमुत्तरस्य निशाकरो ।
 ब्रह्मणामपमव्यस्ये मर्त्यमेतद्विपर्ययम् ॥ १३ ॥

प्रयन्तास्तु नृपाश्च हन्युद्वर्तितः शूरे कृतेनाहने
 शत्रुमुद्रपकृयमेन शान्तिनाष्टाष्टमुभिसकृत् ।

१ रेमा । २ सत्रिपाणां ययाविनाम् ।

श्रेष्ठान् हन्ति नृपान् महेन्द्रगुरुणा शुक्लेण चाल्पान् नृपान्
शुक्ले याप्यमिदं फलं ग्रहकृतं कृष्णे यथोक्तागमः ॥१४॥

इति समागमनिर्णयः ।

—o—

आपादमासे शशिनि स्वात्यापादप्रजापतीम् ।
प्राप्ते परीक्ष्य प्रत्यन्दम्यूयास्तोकेष्टुभाशुभम् ॥ १ ॥
स्वत्यातपादा भवत्तत्र प्रथमांशैः प्रवर्षणम् ।
सुष्टष्टिकारणंतद्वद्वितीये सस्यकीटकृत् ॥ २ ॥
तृतीये दृष्टिमा घाय चतुर्थे सर्वसस्यकृत् ।
पञ्चमे तिलमुद्गानांश्चेष्टिकानाञ्च दृष्टिदम् ॥ ३ ॥
षष्ठे शारदसस्यानामभिष्टिद्विकरम्भवेत् ।
भक्तं दिनं प्रविष्टे तु दृष्टिरस्ति निरन्तरम् ॥ ४ ॥
स्वातियोगशिवायेन्दुरपां वत्ससमीपगः ।
अपां वत्सस्तु चित्रायां समसूत्रमुदस्थितः ॥ ५ ॥

इति स्वातियोगः ।

—ooo—

आपादयोगे शशिनः सर्वबीजानि दैववित् ।
पृथक् पृथक् समान्येव तुलितान्यधिवासयेत् ॥ १ ॥
अधिकं यद्यदन्यत्तु तत्तदन्देभिष्टिद्विभाक् ।
यद्बीजमल्पतां यान्ति तस्य हानिं विनिर्दिशेत् ॥ २ ॥

इत्यापादयोगः ।

रोहिणीमुत्तरेणेन्दुः स्पृशन् याति यदा तदा ।

दृष्टयः शोभनाः किन्तु सोपसर्गा मजा भवेत् ॥ २ ॥

रोहिणीमस्पृशन्निन्दुरुत्तरेण वृजेद् यदा ।

तदा च दृष्टिर्जगतश्शिवञ्च बहु निर्दिशेत् ॥ ३ ॥

रोहिणीशकटारूढे चन्द्रे निःशरणो जनः ।

पीड्यमानोन्नपानार्थं शिशुभिः क्वापि गच्छति ॥ ४ ॥

पूर्वोदितस्य शशिनो रोहिणी यदि पृष्ठतः ।

चरेच्छुभं तदालोके स्त्रिययस्तु पुरुषानुगाः ॥ ५ ॥

पूर्वोदितायाः रोहिण्याः पृष्ठतो विचरन् शशी ।

कुरुते कामिनं लोकं प्रमदानां वशे स्थितम् ॥ ६ ॥

रोहिण्यां यदि शीतांशुराग्नेयीं दिशमाश्रयेत् ।

तत्रोपसर्गः सुलभो भस्मपावकसम्भवः ॥ ७ ॥

नैर्ऋत्यामाश्रिते सोमे शस्यानि निहतानि च ।

निचयं यन्ति वायव्यां मध्यमानि भवन्ति हि ॥ ८ ॥

यथेष्टानुदिशां चन्द्रे शोभना दृष्टिसम्पदः ।

अभिदृद्धिः तदार्घ्यस्य शिवञ्च जगतो भवेत् ॥ ९ ॥

छादयेद्यदि बिम्बेन रोहिणी शकटं शशी ।

तदानराधिराजस्य विदधावि वधं वधूः ॥ १० ॥

रोहिणीसहितश्चन्द्रो धनच्छन्नाम्बरे यदि ।

न लक्ष्यते महाव्याधिर्जलं स्यञ्च शोभनम् ॥ ११ ॥

उदकस्थो यदि पौरस्तेमेघः स्यं शुभं तथा ।

आग्नेय्यामग्निकोपश्च याम्ये शस्यक्षयो भवेत् ॥ १२ ॥

नैर्ऋत्यां मध्यमं शस्यं वारुण्यां दृष्टिकारणम् ।

वायव्यामधिका दृष्टिः सौम्यायां दृष्टिरुत्तमा ॥ १३ ॥

घनोदयो यदीशानकोणे स्याद्वृष्टिरुत्तमा ।
 तत्तद्दिशि समुद्रभूतो वायुश्चेत्तत्तत्फलोदयः ॥ १४ ॥
 मासानां श्रावणादीनामीभ्यस्तरमाण्डितान् ।
 घटान् गन्धपयःपूर्णांनुदगादिमदक्षिणान् ॥ १५ ॥
 महावृत्तेन मन्त्रेण परिजप्याधि वासयेत् ।
 अन्येद्युर्धनवृष्टिघ्नः पूर्णशशोभनवृष्टिदः ॥ १६ ॥
 नृपाणाञ्चाय देशानां नामान्यालिख्य पृथ्ववत् ।
 इममेव विधिं कुर्यात् तेषां भाग्यादिवीक्षणम् ॥ १७ ॥
 प्रविशत्सु व्रजङ्गोषु विशेष्यद्यग्रतो वृषः ।
 पशुर्वा कृष्णवर्णात्मा विज्ञेया वृष्टिरुत्तमा ॥ १८ ॥
 शबलो यदि मध्योसावधमो धवलो यदि ।
 प्रविशेद्रक्तवर्णश्चेद् व्याधिभिः पीड्यते मजा ॥ १९ ॥

इति रोहिणीयोगः ।

यवगोधूमशाल्यादि शस्यनिष्पत्तिरुत्तमा ।
 पाल्यते भूमिपालैश्च भूमिर्नातिकरसता ॥ १ ॥
 गावो बहुपयस्विन्यो वारिदा भूरिवारिदाः ।
 समृद्धिः कुमुमानाञ्च काले हारिणलक्षणे ॥ २ ॥

इति वर्षाधिपतिफलम् ।

पश्चार्द्धेन सरस्वती मलयजश्रीचन्द्रभागानदी
 स्वर्णालूपपुलिन्दशैलविपिनं सिद्धाश्चविद्याधराः ।

अम्भोजन्मसमस्तवस्तुवनिताः सेनाधिपः वाजिनः
सर्वाः स्वोपधशालयश्चमधुरद्रव्याणितारापतेः ॥ १ ॥

चन्द्रस्य चारस्तद्वर्गे नक्षत्रविषयेषु च ।

पच्यतेमासमात्रेण पस्मासाभ्यन्तरे च वा ॥ २ ॥

यदि कुमुदमृणालहारगौर-

स्थितिनियमात् क्षयमेति वर्धते वा ।

अधिकृतगतिमण्डलांशुयोगी

भवति नृणां विजयाय शीतरश्मिः ॥ ३ ॥

इति चन्द्रचरितं नाम तृतीयोध्यायः ।

—००—

चतुर्थोऽध्यायः ।

—०*०—

अथ भौमस्य चरितं समासेन विभाव्यते ।

फलराशिर्धनं तस्य धीररत्नप्रमा भवेत् ॥ १ ॥

युगाब्दे धनलिप्तानां चाटुकालोपि भाजकः ।

ध्रुवोच्चं कुमुदं विद्याद् भौमस्य घटिकादिकम् ॥ २ ॥

तां हित्वा मध्यमांतस्य रविवच्छेषमाचरेत् ।

ध्रुवज्ञौ विकलाभिस्तु भुजाफलमुपानयेत् ॥ ३ ॥

तदिहार्धकृतं गोलवशादेतस्य मध्यमे ।

योजयेच्छोधयेद्भासौ ध्रुवार्धं मथमस्फुटम् ॥ ४ ॥

तज्ज्वलोच्चात् समुधृतं विद्याद्गोलपदं तथा ।

विधाय पूर्ववच्छेषमोजपादफलम्पुनः ॥ ५ ॥

इहाद्यन्ते पदे निसमाद्यन्नज्याभिरानयेत् ।

मध्ययोः पादयोश्चाथ मध्यमज्याभिरानयेत् ॥ ६ ॥

सदप्यर्द्धकृतं गोलविलोमात् प्रथमस्फुटम् ।
 योजयेच्छोधयेद्वासी द्वितयोच्चदले स्फुटः ॥ ७ ॥
 सतो ध्रुवोच्चमुद्धृत्य ध्रुवाज्ज्याफलमानयेत् ।
 अनधीतं यथागोलं विदध्यात्तस्य मध्यमे ॥ ८ ॥
 अयं तृतीयः सकलः ध्रुवस्फुट उदाहृतः ।
 तज्ज्वलोच्चात् समुद्धृत्य पादज्ज्याभिर्भुजाफलम् ॥ ९ ॥
 आनीय सकलं तच्च गोलक्रमविलोमतः ।
 योजयेच्छोधयेच्चाय तृतीयस्फुटमध्यमे ॥ १० ॥
 अयं चतुर्थः सकलस्तुङ्ग स्फुट उदाहृतः ।
 अनेनैव यथाविष्टात्तदवशिष्टस्फुटाक्रियाम् ॥ ११ ॥
 ध्रुवार्द्धस्फुटशून्यत्वात् त्रिस्फुटी बुधभार्गवौ ।
 तयोर्हि मध्यमं विद्यात् प्रथमार्द्धध्रुवस्फुटम् ॥ १२ ॥
 ध्रुवोच्चाणि कलादीनि सर्वेषामेव शोधयेत् ।
 सर्वत्र तुङ्गविशिष्टं मध्यमं केन्द्रमादिशेत् ॥ १३ ॥
 रुधिर, ध्रुवका, किमसै, स्तुलसी ।
 नतथा, नयता, गुरवो, जुवकाः ॥ १४ ॥
 आद्यन्तपादयोर्भूमि रत्नचैत्येन साश्रयः ।
 शखामध्येहिमे चायुस्सार्थलोको यशःमियः ॥ १५ ॥
 कुजमध्यो गुरुस्मक्तो जातजालो धनी धनम् ।
 दाधिकसम शेषीत नृपतेः शोधयेन्नृपम् ॥ १६ ॥
 तृतीयस्फुटसंसिद्धो वर्त्तमानगुणम्बुधः ।
 मध्यभोगेन गुणयेद्दूर्णनाभेन भाजयेत् ॥ १७ ॥
 लब्धमध्यमभोगस्य शोध्यमाद्यन्तपादयोः ।
 मध्ययोः पादयोरेवं ध्रुवभोगस्य मना

अम्भोजन्मसमस्तवस्तुवनिताः सेनाधिपाः वाजिनः
 सन्वाः स्वोपधशालयश्चमधुरद्रव्याणितारापतेः ॥ १ ॥
 चन्द्रस्य चारस्तद्वर्गे नक्षत्रविपयेषु च ।
 पच्यतेमासमात्रेण पस्मासाध्यन्तरे च वा ॥ २ ॥
 यदि कुमुदमृणालहारगौर-
 स्थितिनियमात् क्षयमेति वर्धते वा ।
 अविकृतगतिमण्डलांशुयोगी
 भवति नृणां विजयाय शीतरश्मिः ॥ ३ ॥
 इति चन्द्रचरितं नाम तृतीयोऽध्यायः ।

चतुर्थोऽध्यायः ।

—०*०—

अथ भौमस्य चरितं समासेन विभाव्यते ।
 फलराशिर्धनं तस्य धीररत्नप्रमा भवेत् ॥ १ ॥
 युगाब्दे धनलिप्तानां चाट्टकालोपि भाजकः ।
 ध्रुवोर्ध्वं कुमुदं विद्याद् भौमस्य घटिकादिकम् ॥ २ ॥
 तां हित्वा मध्यमांतस्य रविवच्छेषमाचरेत् ।
 ध्रुवज्ञौ विकलाभिस्तु भुजाफलमुपानयेत् ॥ ३ ॥
 तदिहार्धीकृतं गोलवशादेतस्य मध्यमे ।
 योजयेच्छोधयेद्दासौ ध्रुवार्धं मथमस्फुटम् ॥ ४ ॥
 तञ्चलोच्चात् समुधृतं विद्याद्गोलपदं तथा ।
 विधाय पूर्ववच्छेषमोजपादफलम्पुनः ॥ ५ ॥
 इहाद्यन्ते पदे निसमाद्यन्तज्याभिरानयेत् ।
 मध्ययोः पादयोश्चाथ मध्यमज्याभिरानयेत् ॥ ६ ॥

तदप्यर्द्धीकृतं गोलविलोमात् प्रथमस्फुटम् ।
 योजयेच्छोधयेद्वासौ द्वितयोच्चदले स्फुटः ॥ ७ ॥
 ततो ध्रुवोच्चमुद्धृत्य ध्रुवाज्ज्याफलमानयेत् ।
 अनधीतं यथागोलं विदध्यात्तस्य मध्यमे ॥ ८ ॥
 अयं तृतीयः सकलः ध्रुवस्फुट उदाहृतः ।
 तच्चलोच्चात् समुद्धृत्य पादज्ज्याभिर्भुजाफलम् ॥ ९ ॥
 आनीय सकलं तच्च गोलक्रमविलोमतः ।
 योजयेच्छोधयेद्याथ तृतीयस्फुटमध्यमे ॥ १० ॥
 अयं चतुर्थः सकलस्तुङ्ग स्फुट उदाहृतः ।
 अनेनैव यथाविद्यात्तदवीशष्टस्फुटक्रियाम् ॥ ११ ॥
 ध्रुवार्द्धस्फुटग्रन्थत्वात् त्रिस्फुटी बुधभार्गवौ ।
 तयोर्हि मध्यमं विद्यात् प्रथमार्द्धध्रुवस्फुटम् ॥ १२ ॥
 ध्रुवोच्चाणि कलादीनि सर्वेषामेव शोधयेत् ।
 सर्वत्र तुङ्गविशिष्टं मध्यमं केन्द्रमादिशेत् ॥ १३ ॥
 रुधिर, ध्रुवका, किमसै, स्तुलसी ।
 नतथा, नयता, गुरवो, जुवकाः ॥ १४ ॥
 आद्यन्तपादयोर्भौमि रत्नचैत्येन साश्रयः ।
 शखामध्येहिमे चायुस्तार्थलोको यशःप्रियः ॥ १५ ॥
 कुतमध्यो गुरुस्तक्तो जातजालो धनी धनम् ।
 दाधिकसम शेषीत नृपतेः शोधयेत्त्रयम् ॥ १६ ॥
 तृतीयस्फुटसंसिद्धो वर्त्तमानगुणम्बुधः ।
 मध्यभोगेन गुणयेद्दूर्णनाभेन भाजयेत् ॥ १७ ॥
 लब्धमध्यमभोगस्य शोधयमाद्यन्तपादयोः ।
 मध्ययोः पादयोरेवं ध्रुवभुक्तिरियं मता ॥ १८ ॥

अम्भोजन्मसमस्तवस्तुवनिताः सेनाधिपोः वाजिनः
 सर्वाः स्वौपधशालयश्चमधुरद्रव्याणितारापतेः ॥ १ ॥
 चन्द्रस्य चारस्तद्वर्गे नक्षत्रविषयेषु च ।
 पच्यतेमासमाश्रेण पस्मासाभ्यन्तरे च वा ॥ २ ॥
 यदि कुमुदमृणालहारगौर-
 स्थितिनियमात् क्षयमेति वर्धते वा ।
 अविकृतगतिमण्डलांशुयोगी
 भवाति नृणां विजयाय शीतरश्मिः ॥ ३ ॥
 इति चन्द्रचरितं नाम तृतीयोऽध्यायः ।

—००—

चतुर्थोऽध्यायः ।

—०*०—

अथ भौमस्य चरितं समासेन विभाव्यते ।
 फलराशिर्धनं तस्य धीररत्नमपि भवेत् ॥ १ ॥
 युगाब्दे धनलिप्तानां चाटुकालोपि भाजकः ।
 ध्रुवोर्ध्वं कुमुदं विद्याद् भौमस्य घटिकादिकम् ॥ २ ॥
 तां हित्वा मध्यमांतस्य रविवच्छेषमाचरेत् ।
 ध्रुवक्षौ विकलाभिस्तु भुजाफलमुपानयेत् ॥ ३ ॥
 तदिहार्धकृतं गोलवशादेतस्य मध्यमे ।
 योजयेच्छोधयेद्भासौ ध्रुवार्धं प्रथमस्फुटम् ॥ ४ ॥
 तज्ज्वलोच्चात् समुधृतं विद्याद्गोलपदं तथा ।
 विधाय पूर्ववच्छेषमोजपादफलम्पुनः ॥ ५ ॥
 इहाद्यन्ते पदे नित्यमाद्यन्तज्याभिरानयेत् ।
 मध्ययोः पादयोश्चाथ मध्यमज्याभिरानयेत् ॥ ६ ॥

तदप्यर्द्धोक्तं गोलविलोमान् मथमस्फुटः ।
 योजयेच्छोधयेदहर्मा द्विनयोच्चदले स्फुटः ॥ ७ ॥
 ततो ध्रुवोच्चमुदपृत्य ध्रुवाज्ज्याफलमानयेत् ।
 अनधीनं यथागोलं विदध्यात्तस्य मध्यमे ॥ ८ ॥
 अयं तृतीयः सकलः ध्रुवस्फुट उदाहृतः ।
 तज्ज्वलोशात् ममुदपृत्य पादज्ज्याभिर्भुजाफलम् ॥ ९ ॥
 आनीय सकलं तच्च गोलक्रमविलोमतः ।
 योजयेच्छोधयेद्याथ तृतीयस्फुटमध्यमे ॥ १० ॥
 अयं चतुर्थः सकलस्तुङ्ग स्फुट उदाहृतः ।
 अनेनैव यथाविद्यात्तदवीणष्टस्फुटक्रियाम् ॥ ११ ॥
 ध्रुवार्द्धस्फुटशून्यत्वात् त्रिस्फुटी सुषभार्गवी ।
 तयोर्दि मध्यमं विद्यात् मथमार्द्धध्रुवस्फुटम् ॥ १२ ॥
 ध्रुवोशाणि कलादीनि सर्व्वेषामेव शोधयेत् ।
 सर्व्वत्र तुङ्गाविशिष्टं मध्यमं केन्द्रमादिशेत् ॥ १३ ॥
 रुधिर, ध्रुवका, किमसै, स्तुलसी ।
 नतथा, नयता, गुरवो, जुवकाः ॥ १४ ॥
 आद्यन्तपादयोर्भौमे रत्नचैत्येन साश्रयः ।
 शस्त्रामध्येहिमे चायुस्तार्थलोको यशःप्रियः ॥ १५ ॥
 कुमध्यो गुरुस्मर्त्तो जातजालो धनी धनम् ।
 अनेनैः शोधयेत्तृयम् ॥ १६ ॥

गुणम्बुधः ।

॥ १७ ॥

॥ १८ ॥

तृतीये ऋवनिर्दर्याणमेवं विद्याद्विचक्षणः ॥ ५ ॥

स्फुटग्रहश्चेच्छीघ्रोच्च ग्रहतोनवमो यदा ।

वक्रारम्भतदामायः पञ्चमश्चेन्निवर्त्तते ॥ ६ ॥

अतिशीघ्रस्य भौमस्य स्फुटभोगविनाडिकाः ॥

समयान्तातिरिच्येत न्यूनता तु गतेर्वशात् ॥ ७ ॥

चलोच्चतस्तमुद्धृत्य तृतीयस्फुटमध्यमम् ।

विलिप्तीकृत्य विभजेत् तद्ध्रुवस्फुटभोगयोः ॥ ८ ॥

विवरेण ततो लब्धं केन्द्रे गतिदिनम्भवेत् ।

विलिप्तीकृत्य वक्रार्द्धं विवरेण विभाजिते ॥ ९ ॥

लब्धं वक्रार्धदिवसं तादिदं भवति त्रिधा ।

मूर्ध्नि वक्रगुणशोध्यस्तृतीये योज्य इष्यते ॥ १० ॥

एतेषु त्रिषु यद्येको राशिः केन्द्रदिनैस्तमम् ।

तेविद्यात्क्रमाद्वक्रस्यादिमध्यान्तगं ग्रहम् ॥ ११ ॥

भूमिपुत्रस्य वक्रज्ज्या नाभिरित्यभिधीयते ।

अथ चैवं विजानीयाद्वक्रारम्भनिवर्त्तनम् ॥ १२ ॥

चतुर्थस्फुटकेन्द्रक्षेत्रजीवशर्ममियो यदा ।

वत्सलः केन्द्रचारो वा वक्रारम्भी तदाकुजः ॥ १३ ॥

चतुर्थस्फुटकेन्द्रक्षेत्र सामप्रभवयोगदः ।

चन्द्रामं केन्द्रचारो वा तदासौ विनिवर्त्तते ॥ १४ ॥

सर्वर्णमिष्टकेन्द्रस्य वक्राद्यन्तोक्तयोरपि ।

विभजेद् भुक्तयोर्विवरेणोच्चमध्ययोः ॥ १५ ॥

तामुच्चभोगतो हित्वा परिशेषेण ताडयेत् ।
 तुरीयस्फुटसंसिद्धो वर्त्तमानगुणं पुनः ॥ १९ ॥
 ऊर्णनाभेन तं हृत्वा फलन्तु ध्रुवभोगतः ।
 आद्यन्तपादयोर्द्वयं शोधयं मध्यमपादयोः ॥ २० ॥
 वर्त्तमानगुणस्त्वत्र यदि शोधयं भविष्यति ।
 अनाहृत्य तदा पादौ व्यवस्थां योजयेत् सदा ॥ २१ ॥
 अशोध्यध्रुवभोगश्चेत् विश्लेषस्साम्प्रतं तदा ।
 स्फुटभुक्तिरियं यद्वा स्फुटयोरन्तरम्भवेत् ॥ २२ ॥
 अतीतमनतीतिञ्च सङ्क्रान्तिञ्चार्कवद् वदेत् ।
 हृतास्फुटविलिप्तासु ज्ञानपादेन राशयः ॥ २३ ॥
 छेदतश्शोषितं शेषं भुक्तेरल्पतरं यदि ।
 तदा वक्रस्य सङ्क्रान्तिनाडिः प्राग्वादिधीयते ॥ २४ ॥
 इति सङ्क्रान्तिनिर्णयः ।

ग्रहाः कुजादयः सूर्यस्फुटादभ्यधिकस्फुटाः ।
 प्रतीच्यां दिशि दृश्यन्ते प्राच्यामूनस्फुटाः पुनः ॥ १ ॥
 कुजोस्तमेति वारुण्यां पूर्वस्यामुदमसथ ।
 विद्यादन्तरवाक्यश्च भौमस्य निधिशोभनम् ॥ २ ॥
 उद्धृत्य भौमतः सूर्यं शेषंकुर्याद्विलिप्तिकाम् ।
 सा चेन्महीयसी वाक्याद् ग्रहो नास्तमितो भवेत् ॥ ३ ॥
 अल्पीयसी यदि भवेत् तदा यातोस्तमित्यते ।
 किञ्चिदना यदि भवेदस्तमायाति तद्दिने ॥ ४ ॥
 हित्वा वाक्ये महीयसीस्य विवरेण विभाजयेत् ।
 लब्धं दिवमनाख्यादे जानीयादस्तमेत्यति ॥ ५ ॥
 वाक्यादल्पीयसीं हित्वा दिनादस्तस्य भाजितम् ।

किञ्चिद्नान्तु विश्लिष्य लब्धमस्तमये कलाः ॥ ६ ॥
 ग्रीष्मुरस्तोदयं व्यक्तं ग्रहाद् भास्करमुख्यजेत् ।
 शेषे विलिप्निकामूर्त्तौ नास्तौ वाक्यं महीयसी ॥ ७ ॥
 यदा तु वाक्यं देशीयस्तदाकाव सप्तमस्य तु ।
 राशेः संस्कृतवाक्येन ताडयित्वायतम् पुनः ॥ ८ ॥
 अनूनपादैर्विभजेत् ततो लब्धविनाडिकाः ।
 समाश्चेत् पूर्ववाक्येन तदा यातोस्तमिष्यते ॥ ९ ॥
 अर्कग्रहान्तरं कृत्वा विकलं वाक्यतस्त्यजेत् ।
 शेषे गत्यन्तरेणाप्तं दिनादिकमुद्देद्यतः ॥ १० ॥
 उदयद्रष्टुकामस्य स्फुटं भास्करतस्त्यजेत् ।
 शेषे विलिप्निकामूर्त्तौ वाक्यादूने तु नोदितः ॥ ११ ॥
 देश्यश्चेदुदितस्तु यो राशिर्भास्कराश्रितः ।
 तस्य संस्कृतवाक्येन ताडयित्वाथ पूर्ववत् ॥ १२ ॥
 लब्धाः विनाडिकाः पूर्ववाक्येन सदृशाः यदि ।
 तदादिगोचरो भीमस्तादृशो धिपणासितौ ॥ १३ ॥
 इति उदयास्तमयनिर्णयः ।

मध्यमस्य च शुद्धस्य स्फुटस्य च यदन्तरम् ।
 तदर्द्धाकृत्य संशोध्यमुभयोरधिकान्तयोः ॥ १ ॥
 शुद्धश्लोञ्चतस्त्यक्त्वा शेषं कुर्याद्विलिप्तिकाम् ।
 मानमतापैराहृत्य लब्धा ग्रहगतिर्भवेत् ॥ २ ॥
 आद्या शीघ्रा परा मन्दा वक्रा नाम ततः परम् ।
 अतिवक्रा नु वक्रा च पृष्ठी चारगतिः क्रमात् ॥ ३ ॥
 तृतीयस्फुटसंमिद्धौ पादश्चेत् प्रथमो भवेत् ।
 तदाचारगतिं विद्याद्यतुर्थं चेत् पदम्भवेत् ॥ ४ ॥
 वक्रारम्भं द्वितीयश्चेदतिवक्रगतिं तथा ।

तृतीये क्रवनिट्याणमेवं विद्याद्विचक्षणः ॥ ५ ॥
 स्फुटग्रहश्चेच्छीघ्रोच्च ग्रहतोनवमो यदा ।
 वक्रारम्भतदाप्रायः पञ्चमश्चेन्नवर्त्तते ॥ ६ ॥
 अतिशीघ्रस्य भौमस्य स्फुटभोगविनाटिकाः ॥
 समयान्तातिरिच्येत न्यूनता तु गतेर्वशात् ॥ ७ ॥
 चलोच्चतस्तमुद्धृत्य तृतीयस्फुटमध्यमम् ।
 विलिप्तीकृत्य विभजेत् तदध्रुवस्फुटभोगयोः ॥ ८ ॥
 विवरेण ततो लब्धं केन्द्रे गतिदिनम्यवेत् ।
 विलिप्तीकृत्य वक्रार्द्धं विवरेण विभाजिते ॥ ९ ॥
 लब्धं वक्रार्धदिवसं तादिदं भवति त्रिधा ।
 मूर्ध्नि वक्रगुणशोधयस्तृतीये योज्य इष्यते ॥ १० ॥
 एतेषु त्रिषु यद्येको राशिः केन्द्रदिनैस्तमम् ।
 तेविद्यात्क्रमाद्वक्रस्यादिमध्यान्तगं ग्रहम् ॥ ११ ॥
 भूमिपुत्रस्य वक्रज्या नाभिरित्यभिधीयते ।
 अथ चैवं विजानीयाद्वक्रारम्भनिवर्त्तनम् ॥ १२ ॥
 चतुर्थस्फुटकेन्द्रश्चेज्जीवशर्ममियो यदा ।
 वत्सलः केन्द्रचारो वा वक्रारम्भी तदाकुजः ॥ १३ ॥
 चतुर्थस्फुटकेन्द्रश्चेत् सामप्रभवयोगदः ।
 चन्द्रामं केन्द्रचारो वा तदासौ विनिवर्त्तते ॥ १४ ॥
 सवर्णमिष्टकेन्द्रस्य वक्राद्यन्तोक्तयोरपि ।
 विश्लेषं विभजेद् भुक्तयोर्विवरेणोच्चमध्ययोः ॥ १५ ॥
 दिनादिराप्यते काले वक्रारम्भावसानयोः ।
 हीनैश्च केन्द्रे भावित्वं तयोर्भूतत्वमन्यथा ॥ १६ ॥
 चारोदयास्तवक्रादौ सर्वेषां गणितक्रिया ।
 इयमेव विशेषस्तु तत्र तत्रैव वक्ष्यते ॥ १७ ॥
 इति गतिनिर्णयः ।

सप्ताष्टनवमर्शेषु वक्रमुष्णं महीमुखः ।
 उदयाद् वह्निवृत्तीनां पीडाकरमिदं मतम् ॥ १ ॥
 वक्रमग्रे मुखानां हि दशादर्शत्रयं च ।
 उदयार्शाद्रिमान् हन्ति कुर्याद्भोगान् नवग्रहम् ॥ २ ॥
 वक्रत्रयोदशार्शादि द्वितयोज्याल उच्यते ।
 मूर्योदयर्शादुज्यालेभ्यो भगं धत्ते सुभिषताम् ॥ ३ ॥
 वक्रं रक्ताननं पञ्च दशार्श्व पोडशादपि ।
 तदा सुभिषासमयो मुखरोगश्च जायते ॥ ४ ॥
 तत्सङ्गमुशलं सप्तदशादष्टादशादपि ।
 अष्टाष्टशस्त्रदस्युभ्यः पीडां धत्ते भयो तत्रम् ॥ ५ ॥
 भाग्यादिद्वितये दृष्टो विश्वे यदि निवर्त्तते ।
 अस्तमायाति रोहिण्यां भौमसैलोक्यघातकः ॥ ६ ॥
 श्रवणाभ्युदितः पुण्ये वक्रकृद्राजपीडकः ।
 यत्रर्शेऽभ्युदितस्तत्र जातान् हन्ति जनान् कुजः ॥ ७ ॥
 श्रवणादिस्वहस्तैकपादमूले मघासु च ।
 रोहिण्याभिविशाखासु भौमचारोदयाहितः ॥ ८ ॥
 उत्तरात्रितये मूलमजापसेन्द्रविष्णुषु ।
 विचरन्क्षितिजो वारी वाहानामुपघातकृत् ॥ ९ ॥
 मघानां यदि मध्येन निर्गच्छेच्छ्रोहितस्तदा ।
 विनश्येत् पाण्डुराज्यन्तु शस्त्रानाष्टाभिर्धयम् ॥ १० ॥
 भिन्दन् मघां विशाखां वा भौमो दुर्भिक्षकृन्मतः ।
 भिनत्ति रोहिणीं यद्वा कुरुते मरकं नृणाम् ॥ ११ ॥
 रोहिणीयाम्यगो भौमी दृष्टिमर्धञ्च नाशयेत् ।
 घुमायमानः सशिश्रुः पारियात्रान् विनाशयेत् ॥ १२ ॥
 भयं सुमरुतो वह्निर्जृम्भं नो पश्यते इतः ॥
 दृष्टिः कुत्रचिदेव स्यात् सस्यं शुष्पति नूतनम् ॥ १३ ॥

निष्पन्नान्यापि सस्यानि हरन्त्यविनयात् परे ।

भूपैर्निस्वीकृतो लोको न सम्यक् परिपाल्यते ॥ १४ ॥

व्यथन्ते व्याधयो भूयो भुजङ्गाश्च विपोलवणाः ॥

सम्बत्सरे च मासे च वारे च वसुधा भुवः ॥ १५ ॥

इति वर्षाधिपतिफलम् ॥

तापी शोणः पयोष्णी विदशपतिसरिद्रुगोमतीवेववस्य ।

श्वोलानाशिक्यविन्ध्याक्षितिधरानिलयाः ये विदेहाश्चकाशी

देशाः कोङ्कणारुया मलयपरिसराः कुन्तलाः केरला वा

मध्याः भूपाः कुमारः सकटुकमखिलं सौमते चापि भीमे ?

भीमस्य चारे तद्वर्गे नक्षत्रविषयेषु च ।

मासेनवाष्टभिर्मासैर्विदधाते शुभाशुभम् ॥ २ ॥

विपुलविमलमूर्तिः किशुकाशोकवर्णः

स्फुटरुचिरमयूखस्तप्तताम्रमभाभः ।

विचरति यदि मार्गञ्चोत्तरं मेदिनीजः

शुभकृदवनिपानां दार्ढक्य मजानाम् ॥ ३ ॥

इति भीमचरितनाम चतुर्थोऽध्यायः ।

पञ्चमोऽध्यायः ।

अथ मत्स्यपते मोमपुत्रस्य चरितं श्रुत्वा ।

अनुनीतिफलं तस्य ममानं दिवमाधिपः ॥ १ ॥

कर्पूरो नीपट्टदान्दे घनलिप्ता रिमातरुः ।

ध्रुवोऽयं रोहिणेयस्य शुभांशक इति स्मृतम् ॥ २ ॥

शशिजा ध्रुवका वरगश्चमती ।

विजयं सय गतिनुव खरनुतो ॥ ३ ॥

बुधाद्यन्तस्तदाक न्या सोमो नान्ये नदीधनतो ।

क्रूरोथानन्तरोर्यज्ञो नदीमानमिति क्रमात् ॥ ४ ॥

बुधमध्यादधोगौरी युधि सर्पो नदीनृपः ।

घम्मोभानुर्वने नूनं सलिलान्ते द्वयन्त्यजेत् ॥ ५ ॥

आशयोरुभयोरेव बुधस्यास्तोदयो मती ।

एतस्यान्तरवाक्यञ्च नृपमौलिरितिस्थितम् ॥ ६ ॥

उदयोस्तमयोर्वास्य यदा स्यात् पश्चिमाम्बरे ।

सप्तमोदयवाक्येन संस्कृतेन विवर्द्धयेत् ॥ ७ ॥

यदा स्यात् पूर्वदिग्भागे तदाकोदयसंस्कृतम् ।

वाक्यन्ताधनराशिःस्या च्छेषः प्राग्वादिशः स्मृतः ॥ ८ ॥

अतिशीघ्रस्य भौमस्य स्फुटभोगविनाडिका ।

भिन्नासन्ततिरिच्येते वक्रज्यानयनम्भवेत् ॥ ९ ॥

द्वितीयस्फुटकेन्द्रश्चेत् सोमहारपदुर्यदा ।

धावनं केन्द्रचारो वा वक्रारम्भी तदा बुधः ॥ १० ॥

तृतीयस्फुटकेन्द्रेश्चेद्दशमी कार्तिकी यदा ।

अर्थःकेन्द्रदिनं वापि तदासौ विनिवर्त्तते ॥ ११ ॥

नोत्पातरहितश्चान्द्र रुदयत्युपितो यदि ।

अर्घस्य दृष्टिं हानिं वा करोत्यग्न्य निलाम्बुकृत् ॥ १२ ॥

श्रवणापादवैशाखमघाषौष्ण्ये चन्द्रजः ।

दृष्टो लोकस्य भयदं प्रोपितशूशोभनम्भवेत् ॥ १३ ॥

माघेद्वयुजे दृश्येत कार्तिके वापिचन्द्रजः ।

चोराग्निशस्त्ररोगान् सुद्वयानि कुरुतनदा ॥ १४ ॥

धानेष्ठाविश्वदेवेन्दुरोहिणीश्रवणेपुच ।

विमर्षावचरन् साम्यो रोगादौष्ठभयावहः ॥ १५ ॥

आर्द्रादिपञ्चतारासु विचरेद्दूरोहिणीसुतः ।
 शस्त्रक्षुद्रोगदुर्घाष्टिभयं धत्ते वपुष्मताम् ॥ १६ ॥
 हस्तादिशक्रपर्यन्तमुत्पीड्य विचारन् बुधः
 गवामशुभकृत्सूनेह रसार्धानाञ्च वर्द्धयेत् ॥ १७ ॥
 मृदूनन् वारुणमूलाश्विरेव तीचन्द्रनन्दनः ।
 भिषक्पण्यतुरङ्गानां जलजानाञ्च घातकः ॥ १८ ॥
 दूतवालकवानाञ्च पण्डहास्यविदामपि ।
 शिलोच्चयजुषामम्बुजन्मिनाञ्च सुखोत्तरम् ॥ १९ ॥
 गान्धर्व्वनृत्तलेख्यस्त्रगणितादिविदाम्प्रियः ।
 वर्त्तते दण्डनीतिश्च समये रोहिणीभुवः ॥ २० ॥

इति वर्षाधिपतिफलम् ।

—:०:—

गम्भीरासरयूश्च लोहितसरिदपद्मावनीलाचलो ।
 गोमन्तः शठशूत्रमागधजनाः दूतेज्जितज्ञादयः
 चित्रज्ञाः लिपिशिल्पकर्मनिपुणां मन्त्रेन्द्र जालादिषु
 पौपस्याज्यतिलादिवीजमखिलं सौम्यस्य वर्गे भवेत् ॥१॥
 सौम्यस्यवारस्तद्गर्गे तदार्क्षविषेयषु च ।
 आदर्शनात्तु मासानां त्रयेणापि विपच्यते ॥ २ ॥
 हेमकान्तिरथ वा शुकवर्णः सण्यकेन मणिना सदृशो वा ।
 स्निग्धमूर्तिरलघुश्च विधत्ते सर्वलोकविजयं शशिपुत्रः ॥३॥

इति बुधचरिनाम पञ्चमोऽध्यायः ।

—:०:—

पष्ठोऽध्यायः ।

—:०:—

अथ जीवस्य चारितं संक्षेपेण मणीयते ।

ज्ञानाब्धिफलमेतस्य धनवद् भाजकः प्रभा ॥ १ ॥

श्रीधर्मवाक्यलिप्ताना म्रणयाब्दे विभाजकः ।

धुवोधनाद्भूलोकस्य भौमवत् स्फुटसाधनम् ॥ २ ॥

* विपनन् ध्रुवका विचलन्तुलः ।

† गरगश् शतरुत् पथिको हिमनुत् ॥ ३ ॥

धिपणाद्यन्तपादाज्ज्यास्तटतोतुलक्ष्मणी ।

जितवान्नृन मतेच्च कश्चलन् तस्कराननम् ॥ ४ ॥

जीवस्य मध्यश्रीसिद्धो घूपादानं सनीतिनुत् ।

धातुलग्नं दिवाकिणु धावनेनान्त्यमुत्तजेत् ॥ ५ ॥

अर्थन्धरा सुरेद्यस्य भवेदन्तरवाक्यकम् ।

उदयास्तमया वस्य सर्वथाभौम वन्मतौ ॥ ६ ॥

अतिशीघ्रस्य जीवस्य स्फुटभोगविनाडिकाः ।

गीतिकाञ्चाति रिच्येत वक्राज्ज्यानूतनं भवेत् ॥ ७ ॥

चतुर्थस्फुटकेन्द्रश्चेत् सङ्गानामधुना यदि ।

केन्द्रे दिनं शिवास्थं वा वक्रारम्भी तदा गुरुः ॥ ८ ॥

चतुर्थस्फुटकेन्द्रश्चेत् क्रमुकोल्लासको यदि ।

केन्द्रामधर्मरत्नं वा तदासौ विनिवर्त्तते ॥ ९ ॥

गुरुश्चरति यत्रर्षे तदारुयः शरदः क्रमात् ।

द्वादशांशे यमारभ्य चतुर्भोभद्रयान्विताः ॥ १० ॥

पञ्चमाभतयो पेताः ततः पञ्चविभान्विताः ।

त्रिभ्रान्तमविधिश्चेति विद्यान्मासक्रममादिमाः ॥ ११ ॥

कार्त्तिकेन्द्रे गवां त्वार्त्तिः शकटानलजीविनाम् ।

रोगोस्त्रकोपः पीताभः रक्ताभः कुमुमोदयः ॥ १२ ॥

सौम्ये वर्षे भयं व्याधेः मृगाशुशालभाण्डर्जः ।

सस्यहानिरनादृष्टिर्भूभुजाम्भूरि वैरिता ॥ १३ ॥

पौष्पे वर्षे जगदृष्टिर्वीतवैराश्च भूभुजः ।

सिद्धयन्ति पौष्टिकारम्भा धान्यार्घस्त्रिगुणो भवेत् ॥ १४ ॥

माघे वर्षे धनारोग्यं दृष्टिधान्यार्घद्वयः ।

उदयः सर्वभूतानां सुलभा मित्रसम्पदः ॥ १५ ॥

फाल्गुनी वत्सरे दृष्टिः सस्यक्षेमाकचिद्भवा ।

दस्युकोपो नृपाश्चोग्राः वैरूप्यमपि योपिताम् ॥ १६ ॥

चैत्रेन्द्रे दुर्लभा दृष्टिः मियमन्नं नृपो मृदुः ।

कोशधान्यविदृष्टिश्च पीडा रूपवतामपि ॥ १७ ॥

पौष्पेन्द्रे जगत् सर्वं तुष्टिधर्मपरायणम् ।

सम्पद्यन्ते च सस्यानि नृपाणामभयं तदा ॥ १८ ॥

ज्येष्ठे कुलधनश्रेणी श्रेष्ठा धर्मरताः नृपाः ।

पीड्यते सस्यजातिश्च शमीकङ्गुविवर्जिता ॥ १९ ॥

आषाढे सस्यसम्पत्तिः क चिद् दुष्टदृष्टिरेव च ।

स्रोषु सक्ताश्च भूपालाः क्षेमं प्रयन्तवासिनाम् ॥ २० ॥

श्रावणेन्द्रे नृपाः क्षेमाः सम्यक् सस्यश्च पच्यते ।

पीड्यन्ते क्षुद्रपापण्डाः तद्रक्ताश्चैव जन्तवः ॥ २१ ॥

वर्षे भाद्रपदे पूर्वसस्यवृष्टाजसम्पदः ।

कचित् सुभिक्षमभयं तद्विरुद्धं क चिद्वेत् ॥ २२ ॥

वर्षे चाश्व युजे वारि भूरि वर्षति वारिदः ।

प्रजाः प्रमुदिताः क्षेमं सुभिक्षञ्च दिने दिने ॥ २३ ॥

प्रसस्योत्तरपार्श्वेन विचरन् दृष्टां पतिः ।

क्षेमरोग्यसुभिक्षाय विपरीताय याम्यशः ॥ २४ ॥

वधो भूपस्य निर्दोष्टो दिवादृष्टे दृष्टपती ।

पूषायमाने रात्री या दृष्टिनिग्रहमादिशेत् ॥ २५ ॥

इत्याग्नेयादिवर्षफलम् ।

—:०:—

कलेर्वर्षात्परारम्भं हित्वा शेषं द्विधा कृतम् ।
 ऊर्ध्वस्थं भानुनाभ्यश्चत्परं लोपहतं द्विधा ॥ २६ ॥
 अधःस्थं द्विगुणीकुर्येत् नीचासमुपरिक्रमात् ।
 उपरिष्ठात्ततोऽधःस्थमब्दं मासोनगाः हृताः ॥ २७ ॥
 मुनीना निश्चलं तस्मिन् दिवसादि विनिक्षिपेत् ।
 मूलान्दे तदिदं क्षिप्त्वानूत नैर्मण्डलं सजेत् ॥ २८ ॥
 युगानि मुनिलब्धानि शेषास्तु क्रमशः समाः ।
 वैष्णवं जैवमैन्द्रञ्च ज्वलनं त्वाष्टमेव च ॥ २९ ॥
 औत्तरं प्रौष्ठपादञ्च पैत्रं वैश्वमथैन्दवम् ।
 इन्द्राग्निदेवमश्विन्यं भाग्यञ्चेति द्विपदक्रमात् ॥ ३० ॥
 वैष्णवादीनि चत्वारि प्रशस्यन्ते युगानि हि ।
 बाष्ठादीनि च चत्वारि मध्यमानि विदुर्बुधाः ॥ ३१ ॥
 ऐन्दवादीनि चत्वारि हीनानीति विनिर्दिशेत् ।
 एतेषु युगमेकैकं पञ्चान्दममितम्भवेत् ॥ ३२ ॥
 यदत्र संस्कृतं वर्षमपरिख्यक्तमण्डलम् ।
 धनेन ताडयित्वा तान्मासांश्च दियमान्यपि ॥ ३३ ॥
 दत्त्वोपरि यथा शेषमुपरिष्ठाद्भवावृत्तम् ।
 वस्वादितारावक्रः स्याच्छेषांशे गुरुनिधितः ॥ ३४ ॥
 आद्यमंशं धनिष्ठायां प्राप्यमाणं यदा गुरुः ।
 उदयं यात्यसौ विष्णुयुगे मयमवत्तरः ॥ ३५ ॥
 मभवाप्यमिदं वर्षं कश्चित् कश्चिदष्टाष्टकः ।
 धाताग्निदण्डेष्माः कोपः स्यान्नातिदुःखकरन्तृणाम् ॥ ३६ ॥
 क्रमेण विभवः शुरुः प्रमोदश्च प्रजापतिः ।

संवत्सरा विष्णुयुगे शुभदाक्षोत्तरोत्तरम् ॥ ३७ ॥

एषु सर्वेषु भवति निर्भयं निरुपद्रवम् ।

सम्पन्नसस्यंसंहृष्टमजाराजान्विता भूः ॥ ३८ ॥

अङ्गिराः श्रीमुखोभावो युवाधातेति वत्सराः ।

युगे द्वितीये मथर्म त्रयं भद्रं समीपरे ॥ ३९ ॥

त्रिज्वाद्येषु सुदृष्टिश्च निरातङ्कभयाः प्रजाः ।

समा दृष्टेर्द्वये तस्मिन् किन्तु रोगाः रणागमः ॥ ४० ॥

ईश्वरोयद्बुधान्यश्च मयाधी विक्रमो ह्यपः ।

पञ्चैते वत्सराः विद्विराखण्डलयुगे स्मृताः ॥ ४१ ॥

आदिमौ कृतदेशीयो तृतीयः पापपाकदः ।

सुभिसकारकावन्त्यौ किन्तु रोगभयमदौ ॥ ४२ ॥

चित्रभानुः शुभोभानुस्तारणसायपार्थिवः ।

ध्ययश्चेति क्रमादेते वत्सराः दाहनेयुगे ॥ ४३ ॥

आद्यः श्रेष्ठः परोरुग्रः तृतीयो भूरिचारिदः ।

चतुर्थः सस्यसंरक्षी पञ्चमः सततोत्तरः ॥ ४४ ॥

सर्व्वजित् सर्व्वपारीच विरोधी विहृतः परः ।

पञ्चैते पञ्चमेशस्तो द्वितीयोर्निरचापरे ॥ ४५ ॥

नन्दनोविजयः पष्ठे नयमन्मथ दुर्मुखाः ।

षष्ठोऽत्र शस्ताः मयमे द्वावन्त्यौ फलमध्यमौ ॥ ४६ ॥

हेमदम्बो पित्रम्बी च रिक्तागीगर्धरीनरः ।

पञ्चैताः रशदो विद्विर्गुणैरेवै रिति श्रिताः ॥ ४७ ॥

इति मापः मधुरावयना दृष्टिगणेषु यो ।

मन्दं सस्यं न यद्गुणधित्त्वं यगामो दिव्ये ।

अनुदेगः मधुरावयनाः इवावृत्तीव यगामो ।

दुर्दितादन्तरा इति ततः सोऽनो मूर्तिनोऽपः ॥ ४८ ॥

शोभकृच्छुभकृत् क्रोधी विश्वाश्रुः पराभवः ।
 एतानि पञ्चवर्षाणि युगेस्त्युर्विश्वदैवते ॥ ४९ ॥
 पूर्वार्पणौ प्रीतिकरौ तृतीयो बहुदोषदः ।
 द्विजभागोभयदावन्यौ शस्त्राग्निर्व्याधिकोपदः ॥ ५० ॥
 ल्यवङ्गः कीलकः सौम्यस्तथा साधारणाह्वयः ।
 रोधकृच्चोति पञ्चैताः शरदः शशिनो युगे ॥ ५१ ॥
 आद्यकष्टोन्तिमो मध्यस्तुरियं से तिरम्बुदः ।
 अपरौ शुभदौ रोगभयदौ नातिमृत्युदौ ॥ ५२ ॥
 परिधावी प्रमादी वा नन्दनोराक्षसोनलः ।
 एतानि पञ्चवर्षाणि युगे इन्द्राग्निदैवते ॥ ५३ ॥
 आद्योमध्यमदेशघ्नो नृपहाल्पजलप्रदः ।
 अलसः साग्निकोपक्ष द्वितीयो रोगमृत्युदः ॥ ५४ ॥
 तृतीयस्तुष्टिमाधत्ते तुरीयः सयकारकः ।
 प्रीप्मधान्यकरः किन्तु पञ्चमोऽग्निभयप्रदः ॥ ५५ ॥
 पिङ्गलः कालयुक्तश्च सिद्धार्थोरीद्रदुर्मती ।
 एतान्येकादशेऽन्दानि तत्राद्योषद्वष्टिदः ॥ ५६ ॥
 द्वितीयं बहुदोषञ्च तृतीयं शोभनं स्मृतम् ।
 तुरीयं सप्तकृन्मध्यष्टिदः पञ्चमं भवेत् ॥ ५७ ॥
 दुन्दुभिश्चतनोद्गारी रक्ताक्षः क्रोध एव च ।
 विरोधश्चोति पञ्चमे भाग्ये संवत्सराः युगे ॥ ५८ ॥
 आद्यः मस्यकृदन्यस्तु नृपपोविषमाम्बुदः ।
 तृतीयोदंष्ट्रिभयकृत्तुरीयं श्लोशवर्द्धनम् ॥ ५९ ॥
 अन्तिमः गुरुने राष्ट्रं शून्यनां बहुयुदनाम् ।
 एवं शुभाशुभं विद्यात् पाटिबिषममुद्रवम् ॥ ६० ॥
 इति पट्टिभेदमगनिनयः ।

गानमोऽप्यायः ।

अथ अष्टमिंशे सर्गके गानमोऽप्यायः ॥ १ ॥

निर्वाणं वल्लभं चन्द्रावली ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥

निर्वाणं चन्द्रावली ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥

निर्वाणं चन्द्रावली ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥

भृगुज ध्रुवका कथिकाः समसौ ।

सुतनु खरणु धनिनां तनुनुव ॥ ३ ॥

सिताद्यन्ता नृपःसर्प्यो हंसा क्षेपासुभूतयः ।

सिद्धामासस्तपः साकः कालोवाक्यमितिकमाव ॥ ४ ॥

सितमध्ययशोदिहो धनपालः स सर्व्वनुव ।

लक्षणानुचरो नान्यो हंसप्रायोविमन्त्रनुव ॥ ५ ॥

नागवीरोचरं वाक्य स्फुटभोगोतिशीघ्रजः ।

सलिलान्तातिरिच्यते नेत्रं वक्रगुणःस्मृतः ॥ ६ ॥

द्वितीयस्फुटकेन्द्रश्चेव कनकाभमियोयदाः ।

केन्द्रेदिनं वा वामश्रीर्वक्रारम्भोतदासितः ॥ ७ ॥

तृतीयस्फुटकेन्द्रश्चेव कुमुदालावकोयदा ।

केन्द्रे दिनंवा तत्कालस्तदासौ विनिवर्त्तते ॥ ८ ॥

शुक्रस्य वक्रयात्रायामेके गणितवेदिनः ।

उदयास्तमये तस्य देवभानुस्सजन्ति च ॥ ९ ॥

भानोर्भुजा फलं केचिदीक्षणोत्तरगोलयोः ।

हेयं देयश्च मन्यन्ते स्फुटयोः शुक्रसौम्ययोः ॥ १० ॥

विचरन्नमुराचार्यो भरण्यादिवतुष्टये ।

अद्भवद्भकलिङ्गेषु भयकृच्च सुभिक्षकृव ॥ ११ ॥

चतुष्टये च रौद्राद्ये चरन् सस्याम्बुसम्पदे ।

विप्राणामशुभाय स्याद्विशेषाव क्रूरचेतसाप ॥ १२ ॥

मघादिपक्षके सस्यप्रणाशं कुरुते मितः ।

सुर्धारभयदो नीचजनस्योत्ततिमावहेव ॥ १३ ॥

स्वात्मादिभवये तिष्ठन्नभयं कुरुते नृणाम् ।

पिनत्ति मित्राप्यन्योन्यप्रह्लासविपट्टादिदम् ॥ १४ ॥

श्वेष्टादिपञ्चके शुक्रः कुर्याद सुद्रोगतस्करान् ।

अवन्तिमत्स्यकाश्मीरमनुजान्नपिपीडयेत् ॥ १५ ॥

वस्वादिपटके विचरन् धनगोकुलसङ्कुलम् ।

अनल्पधान्यं भुवनं कुरुते सभयं कचिव ॥ १६ ॥

रोहिणी शकटे भिन्ने शुक्रेण धरणी तदा ।

केशाशिवलान् धत्ते कापालिकमिवद्रुतम् ॥ १७ ॥

सौम्यतारागतः शुक्रः कुरुते रससंक्षयम् ।

आर्द्रागतः सलिलकृत् सकोशलकलिङ्गहा ॥ १८ ॥

पुनर्वसुस्थितः शुक्रो वैदर्भाश्मिकपीडकः ।

पुण्यास्थितो वारिकरः कुन्तराणां त्रिमर्दकः ॥ १९ ॥

भुजङ्गसङ्गतः शुक्रो भुजङ्गभयमावहेत् ।

मघां भिन्दन्महामातृदोषं कृद्भूरिवारिदः ॥ २० ॥

भाग्येपुलिन्दमध्वंसी भुवं पुष्पाति वारिभिः ।

आर्यमस्योम्बुकृद्दन्ति कुरुपञ्चालजाङ्गलान् ॥ २१ ॥

हस्तस्थश्चित्रकारघ्नो निरुणादिजलानि च ।

चित्रास्ये शोभनादृष्टिं दद्यात् पीडाण्डसम्भवा ॥ २२ ॥

स्वातीदूतवणिमात्रिकपीडादृष्टिश्च भूयसी ।

विशाखास्ये सुभादृष्टिर्वीणजाञ्चभयम्भवेत् ॥ २३ ॥

मित्रस्थः सत्रनाशाय ष्येष्टार्या राजमुख्यहा ।

मूले मूलभिषर्पाडादृष्टिर्भवयेपिच ॥ २४ ॥

आप्ये वारिभयं हन्ति विश्वेशे व्याधिमावहेत् ।

श्रवणे श्रुतिपीडादृष्टमुस्यो देवलान्तकः ॥ २५ ॥

वारुणे शार्ङ्गिङ्कान् ध्वंसी स्थितः शुक्रो नषादके ।

घातको घूनवृत्तीनां पञ्चालानाञ्च वारिदः ॥ २६ ॥

अहिर्बुध्नेऽन्तामूलकालमध्यंगकारकः ।

रेवत्यां पापिनो हन्यादाश्चन्यामश्वाष्टकान् ॥ २७ ॥

याम्पेकिरातान् धनिनो विनिदन्ति विशेषतः ।
 कृतिकाधिष्ठितः शुक्रः पीडयेद् भुवनत्रयम् ॥ २८ ॥
 पञ्चदश्याञ्चतुर्दश्यामष्टम्यां वा सितेतरे ।
 कुर्वन्त्यस्तोदयं शुक्रः प्रभृतं वारि यच्छति ॥ २९ ॥
 जीवः पश्चिमगः शुक्रः पूर्वगश्चपरस्परम् ।
 यदासप्तमराशिस्थौ तददुर्द्यष्टिरोगदौ ॥ ३० ॥
 दृष्टः सितो वियतिनास्तमितस्वरांशौ
 भीतिमदः सकलवासरदृश्यमानः ।
 छुद्रोगकृत् सुचिरमर्द्धादिनमादिष्टः
 सेन्दुर्निहन्ति नृपतिं सपुरं ससेनम् ॥ ३१ ॥
 शालीक्षुशालिनीधात्री पुष्टासमयष्टोष्ठिभिः ।
 लोकेसबन्धुभिः सार्द्धं मृष्टमश्नाति भोजनम् ॥ ३२ ॥
 घ्नन्तिः दृष्टान् महीपालान् शिष्टान् रक्षन्ति जित्वरान् ।
 जर्जस्वी पुष्पधान्या च कालेदेवद्विपद्गुरोः ॥ ३३ ॥
 इति वर्षाद्यधिफलम् ।

ये गान्धरादशार्णकैकयाशिविप्रख्याञ्चये मालवाः
 देशाः तक्षशिलावितस्तिमरितश्चैरावतीतोयपाः ।
 यत् कामोद्वेगकारणञ्च कवयोनागारथाः वाजिनः
 श्चित्रज्ज्ञाण्डजशुसवस्र निकरो वर्गोभवेद्भार्गवे ॥ ३४ ॥
 शुभस्यवारस्तद्वर्गे तद्विषयेषु च ।
 विधत्ते मामपद्रवेन शुभाशुभफलं भुवि ॥ ३५ ॥
 शिषिभयमनलाभः शस्त्रकोपञ्चरक्तः
 कनक निकपर्गारोगजातं विधत्ते ।
 स्फटिकविषदमूर्तिः प्यस्त्रवान् दैत्यपूज्यो

वारुणैर्सेभिषक्पण्यशौण्डिकानां जयमदः ॥ २२ ॥
 अजैकपादेष्टृष्टिः श्लेष्मिकानापिपोषयेत् ।
 अहिर्वुध्नेहिरण्यस्त्रीयोधानामभिष्टद्धिदः ॥ २३ ॥
 पौष्णेहन्तिशरत्सस्यमीश्वरान् यवनानपि ।
 सर्वत्रविमलन्तिस्रग्धश्चारवान्नातिदोषकृत् ॥ २४ ॥
 जीवोयदाविशाखास्थः कृत्तिकास्थः शनैश्चरः ।
 तदामजानामनयः पौरभेदश्च निश्चितः ॥ २५ ॥
 आबोक्षितौच युक्तौच सदाभिःभौमशनैश्चरौ ।
 एकप्रसङ्गतौस्यानामनिलानलभीतिदौ ॥ २६ ॥
 उद्धताः दस्युवाराज्यं पशुविचविनाशकृत् ।
 जनौचन्धुवियोगात्तः पीड्यते बहुभूषणः ॥ २७ ॥
 अतिष्टष्ट्या कश्चिद् सस्यमष्टष्ट्यानश्यति क्वचिद् ।
 लोकः पीडयति रोगेण ममये गूर्यजन्मिनः ॥ २८ ॥
 इति यर्षाव्यधिकफलम् ।

अणवोऽन्यमयूषाश्च नीचगानिर्लिताग्रहाः ।
 फलं नमस्कृत्यैश्वर्यपाभिहितान्मनः ॥ २९ ॥
 शुभाशुभानां यर्षादि भरेत् मर्षीतिर्न यदा ।
 तदापि फलमन्यैस्यादन्वभापुर्निमित्त्यते ॥ ३० ॥
 भ्रान्तान्मुग्धभूतपुच्छमहामोहाद्वनामादयः ।
 पश्चात्तन्महामर्षीयत्रपिनोदेताःपुद्गेनममयाः ॥
 मृदाप्यन्तर्निवृत्तनाभ विरहादिनानिहन्ति ॥
 दृष्टादिव्रजनाःपरापरहत्या वर्तन्तेनेमममयाः ॥ ३१ ॥
 दनैश्चमय वारिण नृमर्षी शूबाशुभयः ।
 दस्युवैरर्षःपरापरहत्याद्वैरान्पुनः ॥ ३२ ॥

वैदूर्यकान्तिविमलः शुभदः प्रजानां ।
 बाणातसोकुसुमवर्णनिभः प्रशस्तः ।
 यञ्चापि वर्णमुपगच्छति तदसर्वं
 सूर्यात्मजः सपयतीति मुनिप्रवादः ॥ ३३ ॥
 इति शनैश्चरचरितं नामाष्टमोऽध्यायः ।

नवमोऽध्यायः ।

अथराहोश्चरितं समासेन प्रकाशयते ।
 अर्थः फलममुष्य स्यात् प्रमाणं सपयतीर्थकः ॥ १ ॥
 ऋणयान्दे विलिप्तानां मधुको भागहारकः ।
 ऋक्षी मण्डलं सक्त्वा स्फुटमेतस्य निर्दिशेत् ॥ २ ॥
 मण्डलार्द्धमिहक्षिप्त्वास्फुटं केतोश्च साधयेत् ।
 मद्धेष्वर्केन्दुतुङ्गानां तमसश्च स्फुटे क्रमात् ॥ ३ ॥
 तोषञ्च प्रबलं छाया रूपधाराञ्जनं सजेत् ।
 अथ वा बीजकर्मव पृर्वोक्तस्फलमिष्यते ॥ ४ ॥
 अमावस्यादिवापर्वपरिच्छेदः समीपगः ।
 अङ्गत्रयमिदं दृष्ट्वा रविग्रामं विचिन्तयेत् ॥ ५ ॥
 भानुनेन्दुं कलीकृत्य पृर्ववत् पर्व साधयेत् ।
 अवशेषं परिहाय ततो लिप्ताद्यमाहरेत् ॥ ६ ॥
 प्रतिपत्पर्वणोरन्यतरमम्बन्धितद्भवेत् ।
 ततो गोक्षुण्णतो नाभिप्राप्तमन्तरलिप्तिका ॥ ७ ॥
 मधमान्तरलिप्तादि शोधयेद्वास्कस्फुटात् ।
 एतञ्च निधिपञ्च शशिनस्तु विधोषयेत् ॥ ८ ॥

पर्वस्योत्तरलिप्तादि योजयेद् द्वादशात्मनि ।
 निशाकरेतु तदिदं तिथिशेषञ्च योजयेत् ॥ ९ ॥
 सूर्यचन्द्रमसोश्चैवं समो नाम भविष्यति ।
 अथेचैवं क्रियाभिज्ञस्तमकर्म समाचरेत् ॥ १० ॥
 चन्द्रस्फुटो यदि महान् योगोऽस्य उदाहृतः ।
 स्फुटो यदि महान् भानोर्विद्याद्योगमनागतम् ॥ ११ ॥
 एतयोः स्फुटभोगाभ्यान्तिथिशेषं पृथक् पृथक् ।
 अभ्यस्य विवरेन्यस्ता विलिप्ता स्फुटयोस्तयोः ॥ १२ ॥
 संयोजयेच्चतुर्दश्यां पञ्चदश्यान्तु शोधयेत् ।
 सदृशावर्कशशिनौ शतमेवं कृते सति ॥ १३ ॥
 स्फुटभुक्तिं सहस्रांशोश्चापेनाहृत्य कातरैः ।
 भाजयेद्विष्टिकाद्यं तद्भानोर्विम्बदलम्भवेत् ॥ १४ ॥
 दिनाभ्यस्तं सुधाधाम स्फुटभोगं रसास्थिकैः ।
 आहृत्य घटिकाद्यन्तादिन्दोर्विम्बाद्धर्मादिशेत् ॥ १५ ॥
 संयुक्तमतयोरर्द्धसंयोगार्द्धमिति स्मृतम् ।
 अथकालविशुद्ध्यर्थं लम्बपर्वं विधीयते ॥ १६ ॥
 पूर्वार्धे पर्वनाच्छेदे दिनार्धात्पर्वं शोधयेत् ।
 पर्वच्छेदे परार्धे चेदिनार्द्धं पर्वणस्तजेत् ॥ १७ ॥
 शेषन्तु विकलीकृत्य धनैर्दित्वा न संहृते ।
 प्राप्तं लिप्तादि तन्नापि नीचलम्बास्तु तारकाः ॥ १८ ॥
 पादः समश्चोद्विपमं सत्त्वा शेषं कलीकृतम् ।
 विभज्य शम्भुना लब्धं लम्बनज्यागुणो भवेत् ॥ १९ ॥
 मृगो नागो वरं शय्या नीपस्त्रीणोपुनर्ननु ।
 ज्ञानञ्चेति नवेते तु मण्डालम्बगुणाः स्मृताः ॥ २० ॥
 लम्बज्यां पूनपितराय शेषश्चान्यगुणाद् हते ।

शम्भुनाप्तं क्षिपेन्मूर्ध्नि स्यादेतल्लम्बनं फलम् ॥ २१ ॥
 सती नागाप्लिलप्ताद्यं क्रमात्पूर्वापराह्वयोः ।
 पर्वनाह्व्याम्रणं देयं शुद्धलम्बनपर्वं तत् ॥ २२ ॥
 प्रायोभ्यस्तं लम्बफलं पुनर्लम्बफलैर्युतम् ।
 अनघे नाप्तलिप्तादि शुद्धलम्बकलादिकम् ॥ २३ ॥
 पूर्वाह्ने पर्वनाच्छेदे सतश्चार्काद् विशोधयेत् ।
 सायाह्ने योजयेत् सोऽयं लम्बनादिस उच्यते ॥ २४ ॥
 राहुं लम्बाद्रवेस्तं वा केतोः संशोध्य गोलवित् ।
 विशोध्यं भुज्यतं कोटिं शेषं कृत्वा विलिप्तिकाम् ॥ २५ ॥
 नीपेनाभ्यस्य गोलात्मा भाजितं घटिकादिकम् ।
 विक्षेपमाहुः शशिनस्तत्तद्गोलाख्यया श्रुतम् ॥ २६ ॥
 अन्तरं विकलीकृत्य लम्बपर्वदिनार्द्धयोः ।
 धनाभ्यस्ते नरमाप्ता लिप्तिकाश्च विलिप्तिकाः ॥ २७ ॥
 न तेन लिप्तिकाहृत्य कारकां शिरमि क्षिपेत् ।
 तदेतद्राक्षलिप्ताद्यं क्रमात्पूर्वापराह्वयोः ॥ २८ ॥
 हित्वा दत्त्वा च लम्बार्के मध्यलग्नस्फुटं नयेत् ।
 गोलपादविधिं तत्र प्राक्कृत्वाकलीकृते ॥ २९ ॥
 विभज्यशम्भुनालब्धं नतिज्यागणना भवेत् ।
 सारङ्गशूरशरः पुत्रो धन्यो मान्यः प्रियः सना ॥
 रत्नञ्चेति नवैते तु खण्डानतिगुणाः स्मृताः ॥ ३० ॥
 लब्धज्यां पूजयित्वाथ शेषञ्चान्यगुणाद् हृते ।
 शम्भुनैवममाहृत्य लब्धश्च शिरसि क्षिपेत् ॥ ३१ ॥
 नतिज्याघटिका चैषा यदि चोत्तरीदग्भवा ।
 अस्ते विद्रिष्ट्यते ऽन्योन्यं भवेद्याम्ये तु योजयेत् ॥ ३२ ॥
 एवञ्च संस्कृते तत्र भुक्त्यन्तरविवादिते ।

विभज्या धनकान्तारेष्टिन्ना लिप्तिविलिप्तिता ॥ ३३ ॥
 नतिविशेष एष स्यान्मध्यलप्रार्कगोलवान् ।
 तुल्यादनातिविशेषः शशिविशेषयोजितः ॥ ३४ ॥
 भिन्नगोलस्तु विशेषः परस्परविशोधितः ।
 एवं युक्तो विशुद्धो वा स्फुटविशेष इष्यते ॥ ३५ ॥
 यदासी स्फुटविशेषः संयोगार्द्धेन चेत् समः ।
 अधिको वा भवेत्तस्मात्तदार्को नोपरज्यति ॥ ३६ ॥
 संयोगार्द्धञ्च विशेषमुभयं वर्गयेत् पृथक् ।
 संयोगवर्गाद् विशेषं वर्गं हित्वा तदन्तरे ॥ ३७ ॥
 मूलमुखादयेत्तस्मात्श्रीवारमथ शोधयेत् ।
 विवरे सनसा क्षुणे धनलब्धस्तु भाजकः ॥ ३८ ॥
 तेन मूले हृते लब्धं स्थित्यार्द्धघटिकादिकम् ।
 लम्बपर्वस्त्रिधास्थाप्यमादौ स्थित्यर्द्धमुन्नयेत् ॥ ३९ ॥
 चरमेयोजयेन्मध्ये न दद्यान्न च शोधयेत् ।
 मथमःस्पर्शकालः स्यात्तृतीयं मोक्ष इष्यते ॥ ४० ॥
 ग्रासकालो भवेन्मध्यो यथा रूपमवस्थितः ।
 विम्बार्द्धद्वयमन्योन्यं विश्लिष्यपुनर्वर्गयेत् ॥ ४१ ॥
 ततो विशेषवर्गश्चेत् शोधनञ्च विमर्दनम् ।
 शोधयश्चेत् शोधयित्वातः शेषे मूलञ्च साधयेत् ॥ ४२ ॥
 पूर्वोक्तभागद्वारेण तत्र मूले विभाजिते ।
 लब्धा नाडी विनाडी च विमद्यार्धमितीष्यते ॥ ४३ ॥
 ग्रासकाले च मोक्षे च विमद्यार्द्धं विनिक्षिपेत् ।
 आप्यायनं यदि विम्बाद्विमर्दानामकल्पते ॥ ४४ ॥
 अशोधये पर्वल्लिप्ताभ्यः स्थित्यर्धेन द्वयान्तरम् ।
 सक्तंदिवा च दिनलृचन्द्रयोर्मासनाडिका ॥ ४५ ॥

मास्वतः स्पर्शतः पश्चात् विमोक्षः पूर्वतो भवेत् ।
 चन्द्रस्पर्शी भवेत् प्राच्यां विमोक्षः पश्चिमे भवेत् ॥ ४६ ॥
 समाकर्दाधिको राहुर्ग्रसत्युत्तरकोणगः ।
 ऊनो दक्षिणकोणस्थः केतुस्तत्काविलोमतः ॥ ४७ ॥
 सोमश्चेत् पश्चिमस्थायी राहुर्ग्रसति भास्करम् ।
 भानुग्रासविलोमेन सोमग्रासं विनिर्दिशेत् ॥ ४८ ॥
 सौम्यकर्णाभ्रितो राहुर्वामवृत्तेन गच्छति ।
 याम्यकर्णाभ्रितो योयं दक्षिणावृत्ततो व्रजेत् ॥ ४९ ॥
 हेमभङ्गाविलिप्तादि त्रिम्बमानं विवस्वतः ।
 योगकालः शशाङ्कस्य भवेद्राहोर्ननोन्दी ॥ ५० ॥
 वृत्तीकृत्य लिखेत्पूर्वं भानोर्विम्बदलं ततः ।
 स्थापयेत् स्फुटोवक्षेपं पातानिस्तितदिहमुखे ॥ ५१ ॥
 तदग्रे पूर्णचन्द्रस्य वृत्तिं मूत्रेण लिख्यते ।
 यावद् ग्रमति राहुर्स्नं तावद्ग्रानुमीयते ॥ ५२ ॥
 विषुवद्वयद्वगुले वर्गी कृते ज्ञानभुजायसः ।
 क्षिप्त्वा मूलमिहोत्पाद्य भागहारं तमुद्दिशेत् ॥ ५३ ॥
 नागिना पाथिवामासं भक्त्वा लब्धकलाफलम् ।
 विषुवद्वयद्वगुलं क्षुण्णं भागहारेण भाजितम् ॥ ५४ ॥
 ततो लब्धकलादिः स्यादवज्यानाम दक्षिणा ।
 एवं संक्षेपमार्गेण सूर्यग्रहणमादिशेत् ॥ ५५ ॥

इति सूर्योपरागनिर्णयः ।

—०—

पौर्णमासीनिशापूर्वपरिच्छेदस्तमीपता ।

अङ्गप्रयामिदं दृष्ट्वा सोमग्रामं निरूपयेत् ॥ १ ॥

उक्तक्रमविरोधस्तु शुभाशुभविपाचकः ॥ १६ ॥

श्वेते तमसि विमाणां पीडाक्षेममुदृष्टयः ।

अग्निवर्णेऽग्निभीतिश्च पीडादहनजीविनाम् ॥ १७ ॥

हरिते रोगबाहुल्यमीतिभिः सस्यसंक्षयम् ।

अरुणांशुनिभे पीडा विहङ्गानामवग्रहः ॥ १८ ॥

कृष्णवर्णे तमोमूर्त्तौ शूद्राणां व्याधिमादिशेत् ।

हरिद्राभे विपादूर्वाश्यामे वा मरकं विदुः ॥ १९ ॥

सापरागौ पुष्पवन्तौ पततौ वाप्युदञ्चतः ।

शारदानाञ्च सस्यानां भूपानामन्यकारिणः ॥ २० ॥

यदि पञ्चदशोहेन रविन्दु उपरज्यतः

दुर्भिक्षशस्त्रकोपाभ्यां पीड्यते सनृपञ्जगत् ॥ २१ ॥

ग्रहणं गणितानीतं यद्यतिपृष्णं दृश्यते ।

पञ्चग्रहसमायोगे मृते राजा प्रणश्यति ॥ २२ ॥

सङ्ग्रस्तः शुभैर्दृष्टः कुर्याद् दुर्भिक्षमारकौ ।

सप्ताहाञ्च शुभाष्टिः समयेद् ग्रहणे शुभम् ॥ २३ ॥

म्लेच्छा येकुलयां सनाजलधयो मूर्खाः शृगालासनाः

शौचाचारविवर्जिताश्च धरताः सर्वे च निद्रालवः ।

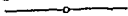
विच्छिन्नावयवाः जनाः विवसनाः गर्भाशयस्थायिनः

क्रव्यादास्तिलमापजातमभयो राहोस्तु वर्गो भवेत् ॥ २४ ॥

राहोश्चारफलं भूयाद् दुष्टानामपि जन्मिनाम् ।

ऋक्षोपराक्तवर्गे च तद्गर्गोपात्तवत्सरे ॥ २५ ॥

इति राहुचरितं नाम नवमोऽध्यायः ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि संकीर्णचरितं लघु ।

विशोध्य कलिवर्षेभ्यो मानोदारं विचक्षणः ॥ १ ॥

अनित्येन विभज्याप्तमश्विन्यादिक्रमादिशेत् ।
 स्थानं तत्तमस्तसङ्ख्यानं मुनीनां त्रिदिवौकसाम् ॥ २ ॥
 प्राच्यां मरीचिस्तदनु वशिष्टश्चाङ्गिरास्ततः ।
 अत्रिरस्मात्पुलस्त्यः स्यादतः पुलहनामवान् ॥
 क्रतुरस्मात्परश्वेति क्रमशो मुनयः स्थिताः ॥ ३ ॥
 उत्पातपीडिता एते स्ववर्गं पीडयन्ति हि ।
 पुष्पन्ति वर्गविमलाः मुस्निग्धाः किरणोज्ज्वलाः ॥ ४ ॥
 मथमस्य मुनेर्वर्गे सिद्धमन्त्रोपधाजनाः ।
 द्वितीयस्य सकाम्योजाः धनिनश्च तपोधनाः ॥ ५ ॥
 तृतीयस्य द्विजन्मानः पण्डिताः कवयो जनाः ।
 चतुर्थस्य पयोवाहा गावश्च वनिता जनाः ॥ ६ ॥
 पञ्चमस्य भुजङ्गाश्च पिशाचा राक्षसस्तथा ।
 षष्ठस्य फलमूलानि चरमस्य श्रुतिबलाः ॥ ७ ॥
 मरीचिर्मासमात्रेण स्ववर्गे पाचयेत् फलम् ।
 मासवृद्धिक्रमादन्ये स्ववर्गे फलपाचकाः ॥ ८ ॥
 इति सप्तमुनिचारनिर्णयः ।

—o:—

अगस्त्यस्योदये वाक्यं कविवद्भावको भवेत् ।
 अस्यैवास्तमये वाक्यं रवेर्मङ्गलमिष्यते ॥ १ ॥
 विषुवत्पङ्क्त्यादौ लब्धमृक्षादिकं फलम् ।
 शोधयेद्दुदये वाक्यादस्तवाक्ये तु योजयेत् ॥ २ ॥
 यदा भानोः स्फुटन्तत्तत् सदृशत्वम्पद्यते ।

१ कुलपांसनाजलधियोभूर्वाधगालामनाः । २ घट्मरात् ।
 संकीर्ति । ४ मामोदारम् । ५ सकलकस्चक्षपद्मविषाणहः ।

तदागस्त्यमुनिस्तत्तत्र क्रियां प्राप्नो भविष्यति ॥ ३ ॥
 निशि तमःपठलेऽरुणरश्मिभिर्छिद्युल्लयं गामिने यमादिगुगतः ।
 उदयाति स्फुटिकोज्वलरश्मिमान् सकलकश्चलपङ्कविषापहः ॥ ४ ॥
 परुषः कुरुते रोगान् कपिलोवृष्टिरोधकृत् ।
 धूमो गवामद्युभक्तुन्माश्रिष्टाभः सुधावहः ॥ ५ ॥
 स्वल्पमूर्तिः पुररोधं कुरुते कुम्भसम्भवः ।
 चन्द्रनक्षत्रनियमात्कालवर्गविनिश्चयः ॥ ६ ॥
 उपासितार्थो यदि भूमिपालो नमन्नुपास्ते तदुदीयमानम् ।
 स सप्त वर्षाणि करोति राज्यं निरीतिकं वीतरिपुममार्द्धम् ॥ ७ ॥
 प्राप्नोति विधां तमुपाशमानो द्विजः सुपुत्रान् वीनताजनाश्च ।
 वैश्यस्तुगां पूरिधनानि शूद्रोयात्रार्थसिद्धिं खलु कर्णधारः ॥ ८ ॥
 इति अगस्त्यचारनिर्णयः ।

— ३० —

विलिप्तीकृत्य भान्विन्द रत्नेनाभ्यस्यधीहृते ।
 लब्धं पृथक्पृथग्ज्ञात्वा तयोरर्कस्य लाभतः ॥ १ ॥
 शोधये दृढवन्मानं गम्भीरं चन्द्रलाभतः ।
 भाजयेदुभयं सूत्रैः शिष्टमोजे यदि स्थितम् ॥ २ ॥
 परिवेषस्तदार्केस्या यदि युग्मे निशाकृतिः ।
 तत्तद्विनाधिपाश्रीय मारम्भक्षयदीप्तिमान् ॥ ३ ॥
 अथवार्केन्दुलाभाभ्यां ज्ञानदीपहतो वृतः ।
 अवशेषे नतिप्राप्ता स्तयोः ज्ञेयाः स्फुटांशकाः ॥ ४ ॥
 निम्बप द्विधास्थाप्य नीलं पूर्व्वत्र निक्षिपेत् ।
 द्वयं स्फुटांशैर्विभजेऽष्टमोजे यदि स्थितम् ॥ ५ ॥
 रविन्दोःपरिधी स्याता मन्यथाशून्यसा तयोः ।
 एतयोः स्फुटभागेषु नर्द्धविक्षिपेदतः ॥ ६ ॥

अभिष्टुतिभिर्भक्त्वा शिष्टमोजे यादे स्थितम् ।

यदा वा परिवेषः स्यात्तयोरिति वदेद् बुधः ॥ ७ ॥

सर्व्वव्योमानगामी यः परिवेषः सशोणमः ।

धनुर्गंगादसकटप्रतिमश्च न शोभनः ॥ ८ ॥

सेनाधिपस्य भयकृत् परिवेषो विमण्डलः ।

त्यादिभि इशस्त्रकोपश्च युवराजनरेन्द्रहा ॥ ९ ॥

निरुद्धे सार्द्धमृक्षेण ग्रहे मण्डलरेखया ।

दिनत्रये न दृष्टेवा विग्रहोवा य मासवः ॥ १० ॥

होरायाः जन्मराशे वर्षातिर्जन्मर्क्षमेववा ।

अन्तर्भवतिचक्रेचेत्तस्य राशोशुभम्भवेत् ॥ ११ ॥

परिवेषगतो भीमः शस्त्राग्निभयदो भवेत् ।

बुध स्मृष्टाष्टकृन्मन्त्री लेखकानाञ्च दृष्टिदः ॥ १२ ॥

जीवः पुरोहितामात्यभूपालानां विबाधकः ।

शुक्रः प्रायायिनां राज्ञां पीडयेदन्नहानिकृत् ॥ १३ ॥

शनिः कुधान्यविध्वंसी जनयेद् दृष्टिमारुतौ ।

राहुर्नृपभयं व्याधिं केतुर्गर्भभयं दिशेत् ॥ १४ ॥

द्वयो निरुद्धयोर्युद्धं जानीयात् शुद्भयं त्रिषु ।

क्षयो लोकस्य निर्दिष्टो ग्रहेषु चतुरादिषु ॥ १५ ॥

विप्रादीनां क्षयं कूर्यात्क्रमात्प्रतिपदादिषु ।

श्रेणी नगरकोशानां पञ्चम्यादिषु नाशकृत् ॥ १६ ॥

अष्टम्यां युवराजस्य परस्त्रीषु च भूभुजां ।

द्वादश्यां नगरक्षोभस्त्रयोदश्यां चमूभयम् ॥ १७ ॥

परतो महिषीनाशः पञ्चदश्यां नृपाशुभम् ।

ऋक्षग्रहवशान् ज्ञेयः कालवर्गो यलोत्तरः ॥ १८ ॥

इतिपरिवेषनिर्णयः ।

अर्केन्दुलाभं सम्पृक्तं पडभ्यस्तं चतुर्विधम् ।
 चण्डिंस्त्रुनुं घटिधेनुं क्रमात् तेषु विनिक्षिपेत् ॥ १ ॥
 राज्यभानुतनुमाने भेक्त्वां शून्येषु हि क्रमात् ।
 जीमूतवातपरिधिशक्रचापोदयस्तदा ॥ २ ॥
 ऐन्द्र धनुर्जले दृष्टं विधत्ते दृष्टिनिग्रहम् ।
 भुवि सस्यग्रथं नाकौ शत्रूकोपंतरौ रुजः ॥ ३ ॥
 अदृष्ट्यां दृष्टिकृद्दृष्ट्यां दृष्टितुत् पूर्वदिग्भवम् ।
 यदा पश्चिमदिग्भूतं दृष्टिकृत् शक्रकार्मुकम् ॥ ४ ॥
 प्रागादिषु चतुर्दिक्षु निशायां धनुरादितम् ।
 भूपसेनाधिपामात्यमन्त्रीणां भयदं क्रमात् ॥ ५ ॥
 धनुः स्वेतादिवर्णः स्याद्विजादीनां भयावहम् ।
 निशि स्वस्थितदिग्जातं निहन्याद्राजवष्ट्रमान् ॥ ६ ॥
 इन्द्रचापममुद्भूतं शुभाशुभफलम्बुधः ।
 अर्काधिष्ठिततारायां वर्गे काले नचोद्दिशेत् ॥ ७ ॥
 इतिइन्द्रचापनिर्णयः ।

अर्कोदये निपतितो निर्यातो घातको भवेत् ।
 नृपानां धनिनाश्चाथ योधानां वणिजामपि ॥ १ ॥
 गोजाविकमुपाहन्यात्तत्तदामहरावधिः ।
 द्वितीये शूद्रपौरांश्च विप्रान् राजोपजीविनः ॥ २ ॥
 तृतीये वैश्यजीमूतांश्चतुर्थांशे च तत्स्करान् ।
 निहन्यस्तमये नीचान् सस्यजातानि पञ्चमे ॥ ३ ॥
 षष्ठे पिशाचसङ्घातान् सप्तमे गजवाजिनः ।

अष्टमे यापिनो याति यां दिशां हन्ति नद्वान् ॥ ४ ॥
 देवान्येषु पतिनः तद्रक्तानुपपीडयेत् ।
 पतिनो राजमदने विधत्ते राष्ट्रशून्यताम् ॥ ५ ॥
 निर्यातपानः फलति चन्द्रनक्षत्रजानिषु ।
 मामपटकेन वा मोचेदहन्मरोन्नये न वा ॥ ६ ॥
 इतिनिर्यातपातनिर्णयः ।

उल्कादिजादिवर्णग्री मद्भाग्यस्वर्णबाणभा ।
 तथैव रक्तानिर्दिष्टा पतिता चोत्तगद्विषु ॥ १ ॥ -
 अनुपद्गाम्यरे यस्याश्चिरं तिष्ठति दण्डवत् ।
 पृथेव तन्तुभिः खेया चोद्यते सा च राजनुत् ॥ २ ॥
 लोकमंसयमापते शिखिपञ्चस्वरूपिणी ।
 सर्पवत् सर्पति या च सा स्त्रीणामीहता भवेत् ॥ ३ ॥
 सप्तवन्मण्डलाकारा निहन्ति च पुरोहितम् ।
 सा धत्ते राष्ट्रशून्यत्वं या स्थिता पञ्चगुल्मवत् ॥ ४ ॥
 या व्यालमूकरमहकमहोवम्फुलिङ्गा ।
 खण्डा च निस्वनवती जगतः शुभा सा ॥
 उल्का यतो ऽभिभवति स्वपुरं धलं वा ।
 भूपस्य तस्य तत एव भयं वदन्ति ॥ ५ ॥
 उल्का फलति सप्ताहाद्वर्षमात्रेण वा पुनः ।
 चन्दाधिष्ठितनक्षत्रवर्गे वा दृष्टजन्तुषु ॥ ६ ॥
 इतिउल्कानिर्णयः ।

दिग्दाहः पूर्वदिग्जातः क्षत्रियानां भयावहः ।
 आग्नेय्यां शिल्पिवालघ्नो याम्यायामुग्रजातिनुव ॥ १ ॥
 पश्चिमे कर्पकान् वायौ तुरङ्गैः सह तस्करान् ।
 पीठयेदुत्तरे विप्रानैशान्यां वणिजांकुलम् ॥ २ ॥
 दिग्दाहो वत्सरार्द्धेन मासानां सप्तकेन वा ।
 चन्द्राधिष्ठितनक्षत्रवर्गे फलति भूरिशः ॥ ३ ॥

इतिदिग्दाहनिर्णयः ।

प्रथमे ग्रहरे दृष्टं गन्धर्व्वनगरन्दिवि ।
 राजोपजीविभयदं द्वितीये ब्राह्मणाहितम् ॥ १ ॥
 तृतीये वैश्यवंशघ्नं तुरीये चोरनाशनम् ।
 अस्य पाकस्त्रिभिः मासैस्तत्तद्देशेषु निर्दिशेत् ॥ २ ॥

इतिगन्धर्व्वनिर्णयः ।

धरिष्याश्चलनं पापं सौम्यनक्षत्रवारजम् ।
 स्ववर्गे शुभदं भूयः परवर्गेषु दोषदम् ॥ १ ॥
 केचित्पापफलम्भूश्चलनं सर्व्वदा जगुः ।
 पच्यते चलनं धात्र्याः वत्सराद्वितयान्तरे ॥ २ ॥

इतिभूचलननिर्णयः ।

पञ्च दुर्भिक्षकतीरः पट् पार्थिवभयप्रदाः ।
 सप्त सर्व्वविनाशाय सकृदेकत्रगा ग्रहाः ॥ १ ॥
 यस्यां दिशि ग्रहाः सर्व्वे लीयन्ते तिग्मधामनि ।

व्याधिदुर्भिसशस्त्रार्थस्तस्यां दिशि जनो भवेत् ॥ २ ॥
 र बावम्नमिने यत्र देशे ग्रहपरम्परात् ।
 दृश्यते तत्र शत्रूणां वत्सरेण नृपोऽन्यथा ॥ ३ ॥
 पद्मोत्पलयवादीनां चित्राणामेकैनालकम् ।
 सम्भवः फलपुष्पाणां यमलत्वञ्च भीतिदम् ॥ ४ ॥
 परयोनिषु गच्छन्तो मेषुनं देशनाशनम् ।
 अन्यत्र विषयोत्पत्तिर्नृणाञ्चाजातिमेषुनम् ॥ ५ ॥
 सर्वे दुर्भिसकर्तारः स्वजातिपिशितासनाः ।
 सर्पमूषिकमाज्जारमयुरोमविचर्जिताः ॥ ६ ॥
 ग्रामारण्यचराः ये च ये दिवा योमिनीचराः ।
 ते ते व्यस्यिताः दृष्टा दधनो देशशून्यताम् ॥ ७ ॥
 दृष्टोरणचक्षुषु द्वारेषु च भयमदाः ।
 पक्षिणां सक्षिपातश्च मधुबल्मीकदर्शनम् ॥ ८ ॥
 एकग्रानेकदेवानां कुमुदफलदर्शनम् ।
 अतिदृष्टिश्च सस्यानां परचक्रागमं वदेत् ॥ ९ ॥
 तिलानां मर्दनात्तिलमैलत्वञ्च वा यदा ।
 अन्नस्य विरसत्वञ्च तदापि सुमहद्वयम् ॥ १० ॥
 मादृक्कालं विनान्यत्र समये सप्तवासरम् ।
 मवन्धेन महादृष्टिः प्रधानमरणं वदेत् ॥ ११ ॥
 यदि छाया न दृश्यन्ते विमलेषु चित्रस्वति ।
 पल्लीपतो वा दृश्यन्ते भवेचास्मिन्नुपद्रवः ॥ १२ ॥
 कुक्कुटाः सणदारम्भे हेमन्तादौ च कोकिलाः ।
 रुदन्तो देशनाशाय दृश्येनाश्च मतिचक्रगाः ॥ १३ ॥

शिशवश्च शस्त्रकाष्ठाश्च पाणयस्तु परस्परम् ।

महरच्छिन्दिभिन्दीति निगदन्तो भयप्रदाः ॥ १४ ॥

चित्रितश्चित्ररूपानां तदूभक्तानां भयप्रदाः ।

विकृतप्रसवस्तत्तद्वर्गशून्यत्वमावेहेत् ॥ १५ ॥

अग्नेर्भयङ्करो घोषो नाग्रेरुज्ज्वलनं तथा ।

रसितं लोहभाण्डानां गमनञ्च भयप्रदम् ॥ १६ ॥

अप्राणिनां वचोवीतशरीराणाञ्च गर्जनम् ।

सलिले शोणरेखा च न चिराद् भयमादिशेत् ॥ १७ ॥

सस्यवृक्षजलानाञ्च वृष्टिभूतलभूभृताम् ।

उत्पातः प्रभुनाशाय सर्व्वश्चाद्भूतदर्शनम् ॥ १८ ॥

उन्मत्तानाञ्च या गाथाः शिशूनां भाषितञ्च यत् ।

स्त्रियोयञ्चप्रभासन्ते तस्य नास्ति व्यतिक्रमः ॥ १९ ॥

पाशाण्डानां नास्तिकानाञ्च वादः

साध्वाचारमोज्झितः क्रोधशीलः ।

ईर्षालू र्वा विग्रहेच्छु नृपो वा

यस्मिन् देशे तस्य नाशो न दूरः ॥ २० ॥

सीमासीमन्तिते सर्व्वप्रदेशे स प्रजापतिः ।

नक्षत्रराशिरेखाद्यार्द्धस्तत्क्षणेन ग्रहान्वितः ॥ २१ ॥

द्वे रेखे दीर्घतो गर्भे तिर्यग्वाष्टी समालिखेत् ।

मध्ये प्रजापतिस्त्रय प्राग्दक्षिणेन तारकः ॥ २२ ॥

तिर्यग्मध्यममूत्रस्य तत्तद्वारं प्रतादियु ।

तदधस्तारकापूर्व्वं मृत्युं सर्व्वत्र योजयेत् ॥ २३ ॥

त्रयोदश विनाडीम्भिराधिके घटिका द्वये ।

ताराश्चलन्त्यतिक्रान्ते न मध्यस्थः प्रजापतिः ॥ २४ ॥

प्रजापंतौ समुद्भूते नोत्पातः शस्यते सदा ।

शेषपु तच्चक्षत्रग्रहयोगैः शुभाशुभम् ॥ २५ ॥

सर्वत्रोत्पातजातेषु लोकपालान् सहग्रहान् ।

अभ्यर्च्य तोषपेदानैर्गुणिनस्तु यथाधनम् ॥ २६ ॥

कोशातकी विपदकेतकमातुलुङ्ग

दूर्वा सहाहरिवधूजलजन्मविल्वैः ॥

गोरोचना जलसकृदकटुदुग्धयुक्त

स्नानीय मूष्णसालिलं दुरितापहारी ॥ २७ ॥

भूमिजं भूमिदानेन गोदानेनान्तरीक्षजम् ।

उत्पातं सर्वतो जातं हेमदानेन वाजयेत् ॥ २८ ॥

इव्युत्पातनिर्णयः ॥

—०*०—

इति सङ्गीर्णचरितं नामदशमोऽध्यायः ॥

इत्यनघमदर्शिनःस्थायिरस्य कृतौ दैवज्ञकामधन्या

चरिति प्रकरणं नाम प्रथमम् ।

षट्भोजराजादिभिरादिधीरैरादेशतन्त्रम् बहुधा वित्तेन ।

सारं समुद्भूतं ततःस्फुटार्थमविस्तृतं मम्यति सूत्रयामि ॥१॥

राशयो द्वादशाजाद्या आश्विन्यादिनवाग्रयः ।

अवसानं कुन्दीराली मीनानामृतमन्धपः ॥ १ ॥

मिथुनं मगदावीणं पुगलं नरयोपिनोः ।

१ समुद्भूतौ । २ राशेशमं च बहुधा ।

तुला तुलावान् पुरुषः कुम्भःकुम्भधरो नरः ॥ ३ ॥
 सस्यदीपकरा कन्या कन्यानावमधिष्ठिता ।
 धनुर्धन्वी पुमानश्वजघनःपरिकीर्तितः ॥ ४ ॥
 झपो मृगास्यो मकरो मीनो मत्स्ययुगम्भवेत् ।
 शेषाःस्वनामसदृशाः सर्वे स्वस्थानगोचराः ॥ ५ ॥
 ईषदृक्तश्च धवलो हरितः पाटलद्युतिः ।
 पाण्डुर्विचित्रवर्णश्च कृष्णःकनकसन्निभः ॥ ६ ॥
 पिङ्गलःकर्बुरश्रीश्च वभ्रूश्च मलिनः क्रमात् ।
 मेपादिमीनपर्यन्ताः रुचयःपरिकीर्तिताः ॥ ७ ॥
 क्रूरः सौम्यः पुमान्नारी चरःस्थिरो द्विरूपवान् ।
 द्वारं बाह्यश्च गर्भश्च क्रमान् मेपादयःस्मृताः ॥ ८ ॥
 चत्वारो राशयोजाद्याः पञ्चमैर्नवमैस्तद् ।
 मागादीनां दिशामीशाःक्रमेण परिकीर्तिताः ॥ ९ ॥
 नृचतुष्पदकीटारूपाः मागादीशा बलोत्तराः ।
 द्युरात्रिसन्ध्याचलिनो नृचतुष्पदकीटकाः ॥ १० ॥
 कुजशुक्रशुक्रार्कमौम्यशुक्रारमूरयः ।
 पैङ्गुमन्दमुराचार्याः मेपादिभवनेश्वराः ॥ ११ ॥
 होरा राश्यर्द्धमोजे तु प्रथमा गडिममालिनः ।
 पश्चिमा हरिणाङ्गुल्य ममगशेर्विपर्ययात् ॥ १२ ॥
 माशित्रिभागो द्वेष्काणः प्रथमो भवनेशितुः ।
 द्वितीयः पञ्चमेशस्य तृतीयो नवमेशितुः ॥ १३ ॥
 अंशाःनवात्रहरिणापभृतामजाद्यः
 नकादयो वृषभमकरांशकाःस्युः ।
 तील्यादयो मियुनर्तालिचटांशकाश्च

कवयोदयश्चरमष्टशिकककटांशाः ॥ १४ ॥

चरास्थिरद्विरूपेषु भवनेषु यथाक्रमम् ।

आदिमध्यान्तगा भागाः स्मृता वर्गोत्तमा बुधैः ॥ १५ ॥

राशिः द्वादशभागात्मा तत्रभागा यथाक्रमम् ।

तदादिगश्यधीशानां विषांश्चिद्विचिकल्पितः ॥ १६ ॥

राशिस्तु त्रिशदंशः कुजराविजसुराचार्यशाशाङ्गिद्युक्राः

राशेरोजस्य चाणेन्द्रियभुजगमुनिप्राणभागाधिनाथा ।

द्युक्राशाचार्यसूर्य्यात्मजधराणिमुता युग्मराशेस्तु वायुः

सौणीभृदल्पान्ज्जातिस्मरशरमरुतामंशकानामधीशाः ॥ १७ ॥

पृष्ठोदया मिथुनमिह तुलाधराश्च

सीमन्तिनी कलमष्टशिकराशयश्च ।

मृद्धोदया मकरगोजधनुः कुलीराः

स्यान्मीनराशिरुभयोदयनामधेयः ॥ १८ ॥

तात्कालिकोदयोमूर्तिः कल्पश्च हृदयं भवेत् ।

द्वितीयन्तु धनं धान्य तृतीयं भ्रातृविक्रमौ ॥ १९ ॥

तुरियन्तु सुहृद्वेश्म पातालमुखवन्धवः ।

पञ्चमं पितृधीपुत्राः षष्ठं रुग्णैरवैरिणः ॥ २० ॥

सप्तमं युवतिरागो रन्ध्रं मोहोऽष्टमं मृतिः ।

नवमन्तु तपोभाग्यगुरुधर्मगुणोदयः ॥ २१ ॥

दशमं मानकर्मज्ञः लाभस्त्वेकादशं च यः ।

द्वादशश्च व्ययं मानं सर्वं स्वारूपातमूचकम् ॥ २२ ॥

षष्ठं तृतीयदशममेकादशमथापि च ।

विद्यादुपवयस्थानमन्यत्वापचयाभिधा ॥ २३ ॥

सर्वस्वस्वामिभिर्युक्तं दृष्टं वा बलवद्भवेत् ।

मूर्तिर्विधं गुरुभ्याश्च युक्तादृष्टा बलोत्तराः ॥ २४ ॥

मावहदिकग. गीष्वा. गगान्मपत मर्त्यतः ।

महपराध कृत्स्नित नगस्ते शोडशपुनः ॥ २५ ॥

विरस्वानन्नामिकुतः वैशुकः गगामिष ।

रक्तपापध विज्ञाताभनुरशोऽग्निगारवान् ॥ २६ ॥

मास्वतःपरमोचन्तु मेवम् दशमोशकः ।

हृत्पापाः दशमोपागः परमोनीषपिप्यने ॥ २७ ॥

गिरेविशतिरंगाःप्यु गिरिकोणमपरं गृहम् ।

छत्रुमन्दगिगी मध्यमोनीष्यो विमानि पापरे ॥ २८ ॥

पुरुषाणाञ्च राक्षस्य विरस्वानभिपःस्मृतः ।

ताम्रवर्णः स्वयं वातमह्यतापतदर्शनः ॥ २९ ॥

रक्षाधिकः श्रेष्ठममरुच्छरीरो

ज्ञानी दयालोभपमःक्रियाधु ।

मायुः कृशः कोमलपाकः शुभाशः

कम्पानिधिर्मिप्रजनमिषध ॥ ३० ॥

पन्द्रस्य परमोचन्तु द्वितीयो ह्यभेशकः ।

त्रिकोणं परमोनीनं तृतीयोऽधिकेशकः ॥ ३१ ॥

पन्द्रस्य छहदी मूर्धुपुषी शेषास्तु मध्यमाः ।

स्नेतगुप्युर्वती पेश्यः कापालिकमहेश्वरः ॥ ३२ ॥

नित्यं पुवा काञ्चनवर्णदृष्टिः

पित्तात्मकोऽनेकमतिश्च हिंस्रः ।

दुर्दपणः पद्मदलाग्रवर्णो

मज्जाधिकोवा मनकश्च भीमः ॥ ३३ ॥

उच्चं मकरराशेःस्यादष्टविंशेशकः परम् ।

तावदेवांशको नीचः परमः कर्कटे भवेत् ॥ ३४ ॥

मेघस्य द्वादशोभांगस्त्रिकोणमपरे गृहम् ।

सितासितौ समौ शत्रुः शशिनः सुहृदः परे ॥ ३५ ॥

कृशोऽनुहग्रपुंसाञ्च सविषानाञ्च नायकः ।

सामवेदप्रियः शाक्यः भिक्षूणां दर्शने स्थितः ॥ ३६ ॥

विस्पृणमूर्तिर्निपुणः क्रियासु

दूर्वाङ्कुरश्यामतनुशिशरालः ।

स्यूलच्छर्विर्मुष्टवचःसुवृत्तौ

हास्यप्रियचन्द्रसुतः सदैव ॥ ३७ ॥

चन्द्रपुत्रस्य कन्यायामुच्चं पञ्चदशोशकः ।

त्रिकोणमपरेनीचश्चरमे तावदंशकः ॥ ३८ ॥

शुक्रार्कौ सुहृदौ शत्रुश्चन्द्रः शेषास्तु मध्यमाः ।

एकदण्डीधरः खर्वः शण्डशूद्राधिपः स्मृतः ॥ ३९ ॥

स्यूलः केषात्मा कनकाभरणो मेदोधिको ह्रस्वतनुश्च धीमान्

पिङ्गलः पिङ्गलमूर्द्धजन्मा गुरुस्सुगणामितिसम्प्रदिष्टः ॥ ४० ॥

जीवस्य परमोद्यन्तु कर्कटे पञ्चमोशंकः ।

तावदेवांशको नीचो मकरे परिकीर्तितः ॥ ४१ ॥

हयाङ्गे पञ्चमीभागस्त्रिकोणमपरेगृहम् ।

शत्रू सौम्यासितौ मध्यो रविज सुहृदः परे ॥ ४२ ॥

ऋग्वेदवत्सलः पुंसां विमाणाञ्च विभुः स्मृतः ।

नभोग्रहो पतीनान्तु समये भक्तिमान् गुरुः ॥ ४३ ॥

श्यामो विकृष्टपर्वा च कुटिलागितमूर्द्धजः ।

कफानिलात्मवान् शुक्रसारश्च भृगुनन्दनः ॥ ४४ ॥

सप्तविंशांशको मीने परमोद्यं भृगो भवेत् ।

कन्यायां परमो नीच तावदेवांशकः स्मृतः ॥ ४२ ॥

तुलाया पञ्चमो भागस्त्रिकोणमपरं गृहम् ।

शाकीं मैत्रे मर्मोर्भा मंगुक्षेपास्त्वरयः स्मृताः ॥ ४३ ॥

मजुर्वेदमियः स्त्रीणां विमाणाञ्च विनायकः ।

भार्गवः मल्लिनाथीशश्चरकानां मतमियः ॥ ४७ ॥

स्थूलद्विजन्मनः प्रलोमयुतः परेषां

दोषैकमूचनपदुः कृशदीर्घगात्रः ।

स्नायुचारः कपिलदृक्मरुतात्मकश्च

कृष्णः मभाकरमुतो मोहिमादिसक्तः ॥ ४८ ॥

तुलायामंशको विशः परमोचंशनेर्भवत् ।

तावदेवांशको मेघे परमं नीचमिष्यते ॥ ४९ ॥

कुम्भेर्विशानि रंशाः स्युस्त्रिकोणमपरे गृहम् ।

शुक्रशौ मुहदी जीवो मध्यमोऽन्येतु शववः ॥ ५० ॥

मारुतग्रह एषस्याव शङ्करोद्भवनायकः ।

सहायः शण्डजातीनां ह्रीकानां तुमतमियः ॥ ५१ ॥

सर्वेषामेव तत्काले स्थिताः मित्राणि सम्मताः ।

द्वितीयादिवये वापि दशमादिवयेपिच ॥ ५२ ॥

अधिमित्रमधिद्वेपि विश्वरूपविर्वाजितः ।

यथार्हमिति बोद्धव्यास्तत्कालेपि ग्रहाः क्रमात् ॥ ५३ ॥

रविः शुक्रः कुजो राहु र्यमश्चन्द्रो बुधो गुरुः ।

मागादीनां दिशामीशाः क्रमेण परिकीतिताः ॥ ५४ ॥

पापाः क्षीणेन्दुरादित्यः क्षमापुत्रश्च शनैश्चरः ।

गुरुः शुक्रश्च पूर्णेन्दुः सौम्यः सौम्यास्तु योगतः ॥ ५५ ॥

संस्कारादृष्टा परम्परभ्येन्द्रादृष्ट्या यथाश्रमात् ॥
 भ्रातृभार्या सुताभार्या गृहद्वये च सम्भवम् ॥ ५६ ॥
 भानुः शशीभृगुर्जातिः सौम्यो भीमः शनैश्चरः ।
 निम्नं मिथ्ययन्ता एते दिव्येन्द्रादृष्टगोचरम् ॥ ५७ ॥
 ये वज्रगतयः स्यान्ति जित्वग विपत्योन्मत्ताः ।
 ते चेष्टा चरन्ति नाम होमादिभिः प्रकाशिताः ॥ ५८ ॥
 उच्चरायणर्गा मूर्ध्वदंष्ट्राश्च चरन्ति मनी ।
 दक्षिणायणगाश्चान्ये चेष्टा कल्पित भवेत् ॥ ५९ ॥

स्योर्ध्वाग्निकोणभवनांशगतः गृध्रश्च

हृष्टः गृहद्वयगतः स्थितिर्नाशकयुक्तः ।

शीतवर्गा शान्तिमत्तावयवे प्रदाश

पुर्वाशिताः स्थितिरप्यमवत्याः भवन्ति ॥ ६० ॥

मार्षेन्द्रर्गा जीवसृष्टीकुजादौ यास्याश्रया पश्चिमगभासाः ।

शश्वद्भुक्तावुदगाश्रया च स्यान्ति पश्चिमोत्तराः क्रमेण ६१

अर्धानि गुरगितार्का शक्तिमन्तो निजाया

दशधनुर्गताः सूर्येण चन्द्रपुत्रः ।

शुभमगनचराः स्युः शुक्रपक्षे यन्त्राद्याः

बहून्मुपगताश्च एवमेष्टाः यन्त्राद्याः ॥ ६२ ॥

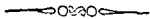
स्वकीयाच्चे स्वमासे च स्वचक्रे च स्वचामरे ।

स्वहोरायाश्च सूर्येऽपि ग्रहाः कालव्योचराः ॥ ६३ ॥

श्रेष्ठं चेष्टावत् तव स्थानदिक्कालेऽसम्भवम् ।

क्रमेण पादहीनः स्याद्व्यत्ययनिरूपणे ॥ ६४ ॥

ति सामान्यादेशविधिर्नाम एकादशोऽध्यायः ॥

अतःपरं प्रवक्ष्यामि रहस्यं ज्योतिषागमे ।

आयुर्दायविधानं हि सारं मुनिमतान्तरे ॥ १ ॥

असन्निधौ जन्मपितुश्शशङ्के सितज्ञयोर्मध्यगतेऽथ केन्द्रे ।

होरामपश्यत्युदये शनौ वा लग्नात्कुजे वा यदि सप्तमस्थे ॥ २ ॥

सार्कःशशी भवति पापयुतोऽथवापि ।

जीवो न लग्नमापि पश्यति नापि चन्द्रम् ।

सार्कःशशङ्कमपि पश्यति नैव जीवो

जातःपरं भवति जारमुतः तदानीम् ॥ ३ ॥

गुरुक्षेत्रगते चन्द्रे तद्युक्ते चान्पराशिगौ ।

तद्रेष्काणे तदंशे वा नापरैर्जात इष्यते ॥ ४ ॥

लग्ने यो द्वादशांशःस्यात्तद्विद्धारं गृहम्भवेत् ।

तदीशदिङ्मुखं चापि मणित्थाचार्यसम्मतम् ॥ ५ ॥

विलग्नराशिसिद्धा वा ककुप्केन्द्रस्थितस्य वा ।

बलिनो वा भवेदासां द्वारे जननसदृमनः ॥ ६ ॥

लग्नात् पष्ठाष्टमो वापि चन्द्रपापनिरीक्षितः ।

अर्द्धगास्त्रतिकाः शुद्धे मृत्युमद्धा प्रयच्छति ॥ ७ ॥

स एव शुभदृष्टश्चे दष्टाब्दे मृत्युदो मतः ।

दृष्टःसद्भिरसद्भिश्च तदर्द्धाब्दे करोति तत् ॥ ८ ॥

पष्ठाष्टमगतश्चन्द्रो न सर्वैर्वा निरीक्ष्यते ।

सौम्ययुक्तोऽथवा सौम्य क्षेवगोवान् मृत्युकृत् ॥ ९ ॥

पक्षे सिते भवति जन्म यदि क्षपायां

कृष्णेऽथवाऽहनि शुभाशुभवीक्षितोऽपि ।

तच्चन्द्रमा रिपुविनाशगतोऽपि यत्रा

दापत्सु रक्षति पितैव शिशुं निहन्ति ॥ १० ॥

सौम्याश्च पष्टाष्टमगा बलाढ्यैः

पापैस्सुदृष्टाः सदवीक्षिताश्च ।

मासेन मृत्युं जनयन्ति होरा

धिपाश्च पापापजितास्तथास्ते ॥ ११ ॥

अष्टमं शशिनः कूरसहितं मरणावहम् ।

लग्ने पापयुते चन्द्रः पञ्चमस्यश्च दोषदः ॥ १२ ॥

द्वादशस्थानगश्चन्द्रः सूर्यः सूर्यस्युतः क्रमात् ।

मातुः पितुश्च सूनोश्च व्याधिं वहति भूरिशः ॥ १३ ॥

भाग्यपृष्याप्यचित्राणां पादेषु च यथाक्रमम् ।

पितुर्मातुश्चतद्भ्रातुर्बालस्य च मृतिर्भवेत् ॥ १४ ॥

पापग्रहयुतश्चन्द्रो ब्रजेत्तारात् शुभेतरम् ।

मातुर्मरणमाचष्टे पितुश्च दिनकृत्ताया ॥ १५ ॥

गर्भं निहन्ति शीतांशुर्मध्यगो बक्रमन्दयोः ।

सपापदृष्टो होरास्थस्तादृशो जननीमपि ॥ १६ ॥

सन्ध्यायां चन्द्रहोरायां क्रूरराश्यन्तसविनः ।

मृत्युदाश्चन्द्रपापाश्च प्रत्येकं केन्द्रसेविनः ॥ १७ ॥

बक्रस्य पूर्वार्धगताश्चपापाः शुभाश्च पार्श्वार्धनिसेविनश्चेत् ।

लग्ने कुलीरेऽपि च दृष्टिचके वा जातस्य मृत्युर्न चिरेण दृष्टः ॥ १८ ॥

क्षीणे शशाङ्के लग्नस्थे पापाश्च केन्द्रसेविनः ।

अष्टमे वामेवयुक्ते तदाजातो न जीवीत ॥ १९ ॥

क्रूरग्रहयुतश्चन्द्रो व्ययोदयकलत्रगः ।

नष्टमद्रीक्षणः केन्द्रैः शुभवर्जैश्च मृत्युदः ॥ २० ॥

चदराशिगतोवेन्दुः सप्तमस्थोऽपि वामवेत् ।

सूर्योर्मध्ययातश्चेत् तदापि मरणमदः ॥ २१ ॥

कूरेषु सप्तमस्थेषु चन्द्रो लग्नगतो यदि ।

तदापि मरणं प्राप्तं वादरायणसम्मतम् ॥ २२ ॥

चन्द्रे व्ययगते क्षीणे पापैर्लुग्नाष्टमाश्रयैः ।

कण्टकैः शुभवज्जैश्च जातस्य मरणं भवेत् ॥ २३ ॥

शशिनि शनिसमेते लग्नगे सोपरागे

क्षितिमुतवति रन्ध्रे नाशमाहुश्च मातुः ।

स्थितवति सबुधे वा सार्कजे वा तथार्के

भवति मरणमुक्तं पूर्ववच्छत्रुजातम् ॥ २४ ॥

लग्नाष्टनवमान्तस्थे सोमार्कशनैश्चरैः ।

अदृष्टैर्गुरुणा शक्तिमता मृत्युमिहादिशेत् ॥ २५ ॥

क्षीणेन्दुर्लग्नपुत्रन्य कामधर्मसमाश्रयः ।

नाशकृद्दालिभिर्जीवासितज्ञैरयुतोक्षितः ॥ २६ ॥

यस्मिंसंस्थो जननसमये शक्तिमान्योगकर्ता

तत्र प्राप्ते शिशिरकिरणे पापदृष्टे समन्तात् ।

मृत्युर्वाच्यश्शीशानि धलिनि स्वर्गगे वापि धीरैः ।

धन्धुच्छेदादिभिरपहतः स्यादरिष्टोपघाते ॥ २७ ॥

विवर्द्धमानः शशभृत्समस्तग्रेहः सुदृष्टो विनिहन्त्यरिष्टम् ।

चन्द्रात्तु षष्ठाष्टमसप्तमस्याः सौम्याश्च रक्षन्ति शिशून् विपापाः २८

होरागतो जन्मपतिः समस्तैर्निरीक्षितः पापबलं क्षिणोति ।

चन्द्रः शुभस्वोद्यगतश्च मित्रवर्गस्थितो वा न करोत्यरिष्टम् २९

होरागतो गुरुर्दंशुरुदात्तशक्ति

रेकोपि हन्ति दुरितं शुभदृष्टमूर्तिः ।

राहुस्तथैव कीयतस्त्रिपटायसंस्यः

सौम्योक्षितोऽपि शुभसेचरसद्वतोऽपि ॥ ३० ॥

अजे कुलोरे वृषभेऽथवापि लग्नत्वमाप्ते यदि राहवास्ते ।
 शूयाचदा मङ्गलमेव यद्वा भवन्ति योगा बहवः शुभाश्च ११
 आयुस्तेलमिव मोक्तं शरीरं वर्तिका यथा ।

चेतः प्रदीपवत्तत्र प्रत्युपायास्तु वायुवत् ॥ १२ ॥

अभावमेवारिष्टानामवसीय बुधः पुरः ।

पश्चादायुर्विधानेषु यथा देशं प्रवर्तताम् ॥ १३ ॥

निर्गच्छतो योनिमुखान्मूर्दालग्नमिति स्मृतम् ।

ततः प्रभृति निर्देश्याः क्रमशोऽन्येऽपि राशयः ॥ १४ ॥

शार्पोदयस्यपुंसस्तु नियमोऽयं प्रकल्पितः ।

पादोदयस्य तास्यादे विलोमेन प्रकल्पयेत् ॥ १५ ॥

मूर्दा ललाटास्यतटीकपोली

कण्ठोऽयं वसो हृदयञ्च कुसी ।

कट्यूरुजानूनि तथैव जङ्घ्ये

पादौ च लग्नानि भवन्ति भानि ॥ १६ ॥

ग्रहाणां सदसद्भावेस्तत्तदाश्रितमस्तकम् ।

शृष्ठञ्च परिहीनञ्च विनिश्चितं वदेद्बुधः ॥ १७ ॥

भानुः पिता शशी माता शुक्रः पत्नी सुतादिकम् ।

गुरुर्विभवरूपादिर्बुधो बुद्धिश्च वैरिणः ॥ १८ ॥

कुजस्तु सोदरोत्साही शनिर्गो किङ्करादिकम् ।

कुमारो लग्नमेव स्या दिसेवंग्रहसङ्ग्रहः ॥ १९ ॥

नीचाद्भृष्टं खगं स्वोच्चमारोहन्तं विनिर्दिशेत् ।

उच्चाद्भृष्टं पुनर्नीचमवरोहन्तं मादिशेत् ॥ ४० ॥

भानुः परमनीचस्थो द्वाचत्वारिंशदंशुमान् ।

ततो यथा बलञ्चान्ये विरूपाः नांशवः क्रमात् ॥ ४१ ॥

दलिता नीचपादास्ते परमोक्षेषु वत्सरः ।

उच्चस्थस्य रवेर्दायः सरदामेर्कविंशतिः ॥ ४२ ॥

एकैकोनात् त्यतः शेषग्रहाणां दाय उच्यते ॥ ४३ ॥

उच्चतो नीचतो वापि शोध्यं चाक्षेप्यमेव वा ।

निश्चितं तत्र राश्यंशात् सवर्णात् लग्नवर्द्धितान् ॥ ४३ ॥

नवेन भाजयित्वाथ ताराद्यं तद्ग्रहस्फुटे ।

योजयेच्छोधयेद्दासी कर्मभूमिस्फुटो भवेत् ॥ ४४ ॥

आरोहतः स्फुटं कृत्वा विलिप्तां नीचराशिभिः ।

समं गुण्यतपः प्राप्तमसुरेर्दिवसादिकम् ॥ ४५ ॥

उच्चभूटे तथा लब्धमुच्चदायाद्विशोधयेत् ।

लग्ने परमदायन्तु नववर्षाणि निर्दिशेत् ॥ ४६ ॥

लग्नस्फुटोर्विलिप्तासुं ज्ञानपादाहृतं वृथा ।

ज्ञात्वावशंपराश्यर्द्धं पृथक् कृत्वा दिवाहृतम् ॥ ४७ ॥

ततस्तन्नीचपाठेन लब्धा वर्षादयः स्मृताः ।

समभे वर्धते पूर्व पञ्चार्द्धे परिहीयते ॥ ४८ ॥

ओजे विपर्ययात् साध्यं होरादायो भवेदयम् ।

अयमेव विनिर्दिष्टो ऽरिष्टदोषाय सूरिभिः ॥ ४९ ॥

अनुलोमायुषं पिण्डमेवमानीय बुद्धिमान् ।

यथोक्तविपरीतेन प्रतिलोमायुरानयेत् ॥ ५० ॥

तत्कालिकविभागेन क्रमात्नीचोच्चवेश्मनोः ।

अभुक्तेन च भुक्तेन प्रतिलोमापुराहृतम् ॥ ५१ ॥

अनुलोमायुरानेयं निसर्गवलिनं क्रमात् ।

प्रतिलोमायुरानेयं तत्कालवलिभिर्ग्रहैः ॥ ५२ ॥

अनुलोमायुर्विज्ञेयं मित्रादित्वान्निसर्गतः ।

तत्कालिकविधानेन प्रतिलोमायुषि^१ ध्रुवम् ॥ ५३ ॥
 निजक्षेत्रस्थिताः स्वर्ग्यमित्रोदासीनविद्विषाम् ।
 अंशकेषु स्थितांस्त्वेक द्वित्रिपादांशैर्युताः ॥ ५४ ॥
 मित्रक्षेत्रस्थिताः स्वर्ग्यमित्रोदासीनविद्विषाम् ।
 अंशकेषु स्थिताः द्वित्रिचतुःपञ्चाशकैर्युताः ॥ ५५ ॥
 शत्रुक्षेत्रस्थिताः मित्रक्षेत्रोक्तस्य विपर्ययात् ।
 लब्धं सजन्तुदासीनक्षेत्रेनैवं विधिर्भवेत् ॥ ५६ ॥
 हानावस्तमितास्वार्द्धं सहस्थामदनाशकम् ।
 सजन्ति शशिना योगे न किञ्चिदपि खेचराः ॥ ५७ ॥
 पुष्पवन्तौ विनेकत्र स्थिताःशेषा यथाक्रमम् ।
 हित्वा द्वितीयां बलिनां सङ्ख्यांशोनास्वदायतः ॥ ५८ ॥
 सौम्यक्रान्तार्द्धहोरायाः दायस्तु द्विगुणोभवेत् ।
 क्रूरक्रान्तार्द्धहोरायाः दायस्तु दलितो भवेत् ॥ ५९ ॥
 क्षेप्यम्भक्षिप्य सर्वत्र दायो शोध्यं विशोधयेत् ।
 भुक्ताभुक्तवशादेव मायुः पिण्डद्वयं भवेत् ॥ ६० ॥
 उभयोरायुषोः शिष्टमन्तरालंकलीकृतम् ।
 जनकेन ततो हत्वा सम्प्राप्तं दिवसादिकम् ॥ ६१ ॥
 प्रतिलोमायुर्गुण्यं यदि तस्माद्विशोधयेत् ।
 जनं यदि भवेदेतत् तत्रैव ह नियोजयेत् ॥ ६२ ॥
 एवं पुनः पुनः कुर्यादनुलोमायुषा सह ।
 जनकप्राप्तलाभस्तु यावेदेय विशेषताम् ॥ ६३ ॥
 प्रतिलोमायुषःपिण्डस्तदाष्टद्वयं स्मृतः ।
 अनुलोमायुषि प्राप्तैः क्रियेयं न विधीयते ॥ ६४ ॥

ऊनायुः पिण्डं सङ्ख्यानां यदि छिद्रदशायुतम् ।
तदैव मरणं व्युच्चदशा चेज्जीवति ध्रुवम् ॥ ६५ ॥
इत्यायुर्दायादेशोनाम द्वादशोऽध्यायः ।

त्रयोदशोऽध्यायः ।

अतः परं दशाभेदः समासेन विभाव्यते ।
उभयोरायुषोः कल्या दशाचानुदशा बुधैः ॥ १ ॥
क्षेयं शोध्यं विशुद्धो यो दायो यस्य स्फुटीकृतः ।
सा दशा तस्य विज्ञेया तदुक्तफलशालिनी ॥ २ ॥
पूर्वं होरा दशाज्ञेया ततो वार्कस्थितिः क्रमात् ।
दशाविकल्पिते तत्र बहुष्वपि बलीयशः ॥ ३ ॥
बहूनां बलसाम्ये तु प्रथमा बहुदायिनः ।
तेपाञ्च साम्ये प्रथमं विश्लिष्टस्य दिवाकरात् ॥ ४ ॥
गलाग्रमेहृद्देशेषु पापपातोपमृत्युदः ।
सौम्यपातस्तु पीडाकृदन्यत्र निगडादिकम् ॥ ५ ॥
स्वाष्टमानं ग्रहाणान्तु होरादायो विभज्यते ।
परेषां दायभागान्तु होरा न भजति स्वयम् ॥ ६ ॥
भक्त्वा तत्तदशाकालमायुः पिण्डेन तत्पलम् ।
तत्तद्द्वयेषु गुणयेत् सा तदन्तर्दशा भवेत् ॥ ७ ॥
क्रूरदशायां क्रूरः प्रविश्य चान्तर्दशा यदा कुरुते ।
पुंसः स्यात् सन्देहस्तदारियोगे सदैव महान् ॥ ८ ॥
यो लग्नाधिपतेः शत्रुः छग्नस्यान्तर्दशां गतः ।

करोत्यकस्मान्मरणं सत्याचार्यमतं यथा ॥ ९ ॥
 होरेशाधिष्ठितदशामष्टमेशे उपागते ।
 ज्ञेयम् तनूजसन्देहो देहिनां पति र्मण्डलम् ॥ १० ॥
 प्रवेशे बलवान् खटः शुभैर्वा सन्निरीक्षतः ।
 सौम्यादिमित्रवर्गस्थो मृत्युकृन्न भवेत् तदा ॥ ११ ॥
 अन्तर्दशाधिनाथश्चेद्विबलो बलिना युतः ।
 उभौ वा बलहीनौ वा भग्नश्छिद्रदशा भवेत् ॥ १२ ॥
 विजयी युधि यद्येको ग्रहयोश्च शुभो यदि ।
 तद्दशा न भवेत् कष्टास्त्रोच्चांशादिजुषो ऽपि च ॥ १३ ॥
 भानोर्दशा सुविजयी बहुमानप्राप्तः
 विद्वाननेकसमयस्थजनानुयायी ।
 किन्तु ज्वरादिपरिपीडितमूर्च्छरूपो
 दृग्धाङ्गनारतिरपास्तनिजप्रदेशः ॥ १४ ॥
 अन्तर्दशां दिनकरस्य शशी प्रपन्नः
 कुर्यात् कलत्रविभवं विपुलं यशश्च ।
 विन्मित्रतारुधिरवातकफप्रकोपं
 प्रस्थानत्वेदमनुरूपघनादि लाभम् ॥ १५ ॥
 प्रभाकृतोऽन्तर्जुशिभार्गवेतु
 रुणःशिरःकुक्षिषु खिन्नबुद्धिः ।
 पराजितः स्यात् कलहे निजार्थं
 हीनश्च किञ्चिद्वनिताव मित्रम् ॥ १६ ॥
 जीवे सहस्रविरणस्य दशामुपेते
 राहःप्रशान्तिरूपभुक्तिरनेकधा च ।
 ऊर्ज्वोर्ज्यया च सचिर्वर्यं मित्रता च

स्यानान्तराणि च धनानि भवन्ति विद्या ॥ १७ ॥

सौम्यो दशामुपगतः खलु निम्नधातुः

सौम्यं बुधेन च जनेन ममागमश्च ।

आर्तिश्च बन्धुभिरेर्गोरजनाभिप्राज्ञं

पापोद्भवश्च विमरं विदधानि पुंगव ॥ १८ ॥

भौमे सरोजदपितस्य दशामुपगत

रक्तं यद्वं सराते पालनृपैश्च मन्त्रि ।

हेमादिलब्धिरादितेर्बहुभिश्च वेरं

तास्मिन् जयश्च पदुभा शिरसि प्यथा च ॥ १९ ॥

मन्दोदशा पितुरनाप्य करोति मय

स्नापं रुतस्त्रिगजानानि च तत्र तत्र ।

अर्पस्य हानिमयमुत्पुमगौरमर्ग

रपोतिदिगभिर्मगारिभतिगभिमेव ॥ २० ॥

इति रविदशा ।

पन्थस्य दापमुपगतस्य रिशेषमुत्ता

योपितनेन गंतमभेमेकधा च ।

मन्त्रावसानि रिशेषानि तत्रावशेषः

मन्त्रोपगतमुपगतं कुरुते तत्रेव ॥ २१ ॥

मुत्पुमगौरमर्गस्य दशामुपगत

मन्त्रो नृपेन कुरुते मपुमगौरमर्ग ।

मन्त्रोपगतमुपगतस्य कुरुते तत्रेव

कुरुते तत्रेव कुरुते तत्रेव ॥ २२ ॥

कुरुते तत्रेव कुरुते तत्रेव

भङ्गं विट्द्वनिताभिरकीर्त्तिराशिम् ।
 यात्रोद्भवं व्यसनमूर्जितकुक्षिरोगं
 शोकोदयश्च विरहं स्वजनैः क्षणेन ॥ ३ ॥
 मालेयरश्मिसमये मुग्धपूजितोऽयं
 स्वस्त्रीसहायतनयोद्भवभीतिजातम् ।
 स्थानापयानमवबुद्धिमनर्थजालं
 मेणालयव्यसनमप्यपनेतुमिष्टे ॥ ४ ॥
 सौम्यः करोति जनकस्य दशामु हर्षं
 द्रव्योद्भवश्च वपुषो गुरु गौरवश्च ।
 विद्भिर्विवादमपकृद्विजयीच तत्र
 यन्धुसयश्च विषये च विषादजालम् ॥ ५ ॥
 भौमः करोति शशलाञ्छनकालयोगी
 भोगोन्नतिञ्च कलहेन च तत्र हानिम् ।
 रक्तश्रुतिञ्च मुतसम्मतवस्तुनाशं
 खेदश्च दासशिथुनीचजनोपनीतम् ॥ ६ ॥
 मन्दो निशाकरदशोपगतः करोति
 दैन्यश्च भिक्षुजनसङ्गमनङ्गनार्त्तितम् ।
 जालमैश्च मैत्रिमपपापरताश्च बुद्धिं
 किञ्चिद्वसुद्भवमथा स्थिरताश्च तस्य ॥ ७ ॥

इति चन्द्र दशा ।

शुक्रः स्वकालमुपगम्य महोदयञ्च
 सन्मित्रलाभभरिनाशमीभिष्टसिद्धिम् ।
 मर्यादामिदं शुक्रधनाभरणादिलाभं

पद्मोदयश्च मधुरादिविशेषमुक्तिम् ॥ १ ॥

शोकोदशामुपगतस्तरणीर्विपत्ति

पिद्माग्नकेन तनुपितमवयव रोगम् ।

द्वयस्य हानिमयमित्रजनेन भेद

महर्णाः रुजश्च नृपविमभयश्च धत्ते ॥ २ ॥

चन्द्रस्तु भार्गवदशामुपगम्य धत्ते

वस्तुसपं वपुषि कुष्टमनेकया च ।

वैश्याविरोधमयनिर्गमनश्च देशात् .

मासादिकश्च रिपुभिः कफवातरोगम् ॥ ३ ॥

जीवः सितस्य समयं प्रतिपद्य सद्योऽ-

वयं प्रमाष्टे गुरु गौरवमातनोति ।

नानामयेन परिपीडनमङ्गनाभि

र्वैरं ततो व्यसनमाशुपरं विधत्ते ॥ ४ ॥

चन्द्रोभृगोरुपगतः समयं प्रसिद्धं

धीमत्प्रसादमुपभोगमनेकधा च ।

ऋग्वैश्च मैत्र्यमघमर्पणमांसलाभं

देहव्रणानि बहुलानि च सन्निधत्ते ॥ ५ ॥

कालं कुजो भृगुसुतस्य गतो विधत्ते

पुत्रोद्भवं शिशुजनेन सदा हि सन्धिम् ।

चापाल्यमिष्टविरहश्च विदेशयात्रां

तत्र स्थितिश्च बहुधामयपीडनंश्च ॥ ६ ॥

मन्दः सितेन सहितो बहुदासलाभं

सस्योद्भवश्च नवलोहमयश्च भाण्डम् ।

कुट्यान्मुहुःक्षपणकैश्च समागमश्च

द्वेषं बुधेन च जनेन चतुष्पदाप्तिम् ॥ ७ ॥

इति शुक्रदशा ।

जीवःस्वदायमुपगम्य नृपमसादे
 स्थानान्तरश्च बहुविचसमागमश्च ।
 यानादिलाभमाहितस्य जनस्य हानिं
 रोगस्यश्च कफरोगसमुद्भवश्च ॥ १ ॥
 जैवो दशामुपगतो दिनकृत्करोति
 रोगस्यैरिषुभयश्च महाप्रतापम् ।
 मानं परिभ्रमणमुज्ज्वलमिन्द्रियोगं
 द्रव्यश्च भूतमुदितं सयमाशु तस्य ॥ २ ॥
 इन्दुः संमत्य गुरुणा गुरु गौरवश्च
 गौराङ्गनाजनसमागमामिष्टलाभम् ।
 क्षेत्रस्य हानिमलसमकृतिश्च किञ्चित्
 सञ्चारणश्च बहुशः कुरुते मुदश्च ॥ ३ ॥
 शुक्रः सुरस्य समयं प्रतिपद्य धत्ते
 पितृज्वरं जठररोगमनेकधा च ।
 भूतेर्भयं विभवहानिमनर्थबुद्धिं
 बुद्धिसयश्च सह बन्धुजनेन वैरम् ॥ ४ ॥
 कुर्याद्बुधः सुरगुरोः समयं प्रपन्नः
 क्लेशश्च पाशयमनञ्च महामयञ्च ।
 स्थानच्युतिञ्च परिलुप्ति महीप्सितानां
 शस्त्रघ्नणञ्च मरणव्यमनावसानम् ॥ ५ ॥
 भौमः सुरेन्द्रगुरुणा सहितो हितानि
 सम्पत्तिमुत्तमगुणञ्च मुदं करोति ।

सत्यव्रतायामगुणं युवराजकम्भी
 महीनमूनिरिभरञ्चन शिरोरुनञ्चन ॥ ६ ॥
 सौरिर्गुहं ममुपगम्य करोति सौमं
 योगं तदाहिमनुमेककुलोद्देशः ।
 पाणिम्यमुद्रयिष्ये रिपवापकीर्तिं
 मूर्ध्निमणञ्चन सदृशा मशमञ्च तस्य ॥ ७ ॥
 इति जीवदशा ।

सौम्यः स्वकायमुपगम्य सुधोषसेवा
 मर्यस्य लाभमुपदर्श्य च तस्य हानिम् ।
 सौर्यं स्वयन्धुकलहभरणे जयश्च
 मन्त्रीपथाध्ययनलाभविधिश्च यत्ते ॥ १ ॥
 भानुः शशाङ्कतनयस्य दशां मपन्नः
 'स्वास्थ्यं धियं मशमयोगरतिश्च भूयः ।
 पात्रां महाधनकरीश्च कलत्रलाभं
 किञ्चित् करोति जठरामयपीडनश्च ॥ २ ॥
 चन्द्रः स्वपुत्रसमये समयच्युतिश्च
 तौयमपातपतनेन भयञ्च भूयः ।
 अंशैकहानिमनुजीविजनोपघातं
 'पत्नीविनाशविषदञ्च मुहुः करोति ॥ ३ ॥
 सौम्येनसङ्गममुपेत्य सितः करोति
 देवद्विजन्मयतिपूजनलोलचित्तम् ।
 स्त्रीभ्यां स्वलाभमधिकं नयनामयञ्च
 पुत्रेण केनचिदनर्थविधिञ्च भूयः ॥ ४-॥

जीवो बुधेन सह सद्गतिमेत्य सत्य-
 हानि विभूतिविपदञ्च तद्व्युत्पत्तिञ्च ।
 भाग्याविपादमनिशं निशि सुप्तिहानि
 नानाभयञ्च कुरुते कुरुते रतिश्च ॥ ५ ॥
 भौमो बुधस्य समये विदधाति पुंमः
 क्रूरैः समागममूर्तैः सुलभोपचारम् ।
 सञ्चारणञ्च बहुशोभयमायुदेभ्यो
 मौखिञ्च सौख्यविलयञ्च मुहुः करोति ॥ ६ ॥
 पट्टगुबुधेन गदितः कुरुते नरस्य
 शस्त्राग्निभीतिमघदामजनोपघातम् ।
 आर्चि ह्युधाञ्च वपुषःशनधामयञ्च
 साक्षिन्तितार्थविलयञ्च महोदरञ्च ॥ ७ ॥

इति बुधदशा ।

भौमः स्वकीयसमये ज्वरशस्त्रवद्भि-
 दाद्वयणानि निपुणेन जनेन वैरम् ।
 स्वस्थानभङ्गमरणव्यसनं विधत्ते
 पितृश्च रक्तमपि कोपयति प्रमद ॥ १ ॥
 सूर्यः कुजेन सह सद्गममाप्य कुर्या
 द्वाप्याञ्च पुत्राविभवञ्च महोदयञ्च ।
 तेजः मत्तापमवनीशममागमञ्च
 मन्दाग्निताञ्च मरता जानितञ्च रोगम् ॥ २ ॥
 सद्गलमेव शराभृद्दरणीमुनेन
 शान्ताङ्गनाजनममागममर्धलाभम् ।
 पुषोद्भरञ्च विभवं यशसः महद्भि

• सिद्धिश्च साधुममयेषु महारातिश्च ॥ ३ ॥
 अद्भारकेन सहितो भृगुनन्दनोऽसौ
 माध्यस्थ्यमावहति चेतासि सुस्थितिश्च ।
 पीडालवश्च निजयन्धुजनेषु रोषं
 शान्तिश्च शान्तमनुजेन समागमश्च ॥ ४ ॥
 वक्रस्य कालमुपगम्य गुरुः करोति
 सम्पत्तिमिष्टमनुजेषु महोदयश्च ।
 सामन्तभूपसाचिवैः सह मित्रताञ्च
 दानादिधर्मनियताश्च मतिं करोति ॥ ५ ॥
 भासो दशां शशिसुतः खलु लोहितस्य
 व्यालेभवन्मृगशङ्करजं भयश्च ।
 विद्राद्विरोधमुदरामयपीडनश्च
 वित्तक्षयश्च विदधाति चिराय पुंसः ॥ ६ ॥
 भौमस्य कालमुपगम्य शनैश्चरोऽसौ
 योगं तपस्विमनुजैः कुरुते क्षणेन ।
 द्यूतादिदेवनविधिश्च मुहुर्मुदश्च
 सौन्दर्यहानिमपि पादगतश्च रोगम् ॥ ७ ॥

इति कुजदशा ॥

मन्दो निजं समयमेव करोति सद्यः
 पीडां द्विजन्मनृपमित्रसमुद्रवाश्च ।
 व्याधिं सुतार्थविलयच्च पदावभङ्गं
 निःशंसयं प्रकृतिदासजनारिभीतिम् ॥ १ ॥
 भानुः शनैश्चरदशां प्रतिपद्य धत्ते
 चोराद्रयं व्यसनमिष्टजनस्य शोकम् ।

अर्थापहारमनयादपमृत्युमुग्रं
 स्त्रीभिर्विरोधमपयानमथ स्वदेशात् ॥ २ ॥
 चन्द्रःमपद्य रविपुत्रदशां करोति
 कुष्टामयं मरणपीतिममहाशोकम् ।
 दैन्यं भुजङ्गभयमुग्रमनर्थजालं
 शास्त्रार्थविप्लवमनीतिपथावगाहम् ॥ ३ ॥
 युक्तो दिवाकरस्तुतस्य दशां मपन्नः
 सत्रीतिलाभमभयश्च चतुष्पदाप्तिम् ।
 दासौपट्टं हणमनेकजनोपचार
 माचारहानिमपि तत्र करोति किञ्चित् ॥ ४ ॥
 जीवः समेत्य समयं खररश्मिसूनो
 श्रिन्ताकुलश्च हृदयं सदयामवस्थम् ।
 स्वस्थानमात्रनिलयश्च लयश्च किञ्चित्
 संचिन्तितस्य च विशेषमसौ विधत्ते ॥ ५ ॥
 मन्दस्य कालमुपगम्य शशाङ्कपुत्रः
 शास्त्रोदयश्च बहुभान्यविशेषलाभम्
 निस्रोत्सवञ्च विविधप्रमदोपयोग
 योगञ्च वन्यमनुजैः सहसा विधत्ते ॥ ६ ॥
 स्माम्नुरर्कतनस्य दशासु धते
 मत्तप्रमत्तहृदयं दयिताभिशापम् ।
 कोपं निरर्थकमनर्थकरीञ्च वाचं
 शुद्धिं विपात्तिमष्टगुह्यरोगजातम् ॥ ७ ॥

इति शनिदशा ॥

अनुलोमदशाभेदमेवं विद्याद्विचक्षणः ।
 प्रतिलोमदशाभेदः संक्षेपात्कीर्त्तयते ऽधुना ॥ १ ॥
 दिवाजातस्य विज्ञेया भास्वतः प्रथमा दशा ।
 निशाजस्य दशां चेन्दोरन्ते लग्नदशा भवेत् ॥ २ ॥
 ततः परं दशाभेदं तत् कालवलिनां क्रमात् ।
 उभयत्रापि च होरायां फलं तत्पतिसन्निभम् ॥ ३ ॥
 दशाग्रहाणां तत्कालमित्रोदासीनविद्विषाम् ।
 श्रेष्ठा मध्याश्च कष्टाश्च क्रमेण परिकीर्त्तिताः ॥ ४ ॥
 स्वक्षेत्रोच्चांशभाजाश्च मित्रराशिजुषामपि ।
 स्वोच्चाभिलापिणाञ्चापि दशाः श्रेष्ठा नचापरः ॥ ५ ॥
 अनुलोमदशांतुल्यमितरं सर्वमिष्यते ।
 आयुर्दायविधानेषु सावनं मानमाचरेत् ॥ ६ ॥
 दशारम्भे शशी श्रेष्ठः सुहृद्गर्गतोऽपि वा ।
 निजवर्गगतोवापि स्वोच्चसेवितसत्तमः ॥ ७ ॥
 योगे ऽधिमित्रयोरिष्टं पूर्णमत्यन्ततोऽन्यथा ।
 योगेऽधिद्वेषिणोः पापं पूर्णमत्यन्ततोऽन्यथा ॥ ८ ॥
 इति दशाविपाकोद्देशोनामत्रयोदशोऽध्यायः ।

चतुर्दशोऽध्यायः ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि ग्रहगोचरपूर्वकम् ।
 विधिमिष्टकवर्गस्य वराहमिहिरोदितम् ॥ १ ॥
 शीतांशुर्मृष्टमन्नं जनयति विचरज्जन्मिनां जन्मराशौ
 हर्षं दत्तेयमन्त्री दिवसकरकुजौ शत्रुपक्षस्य वृद्धिम् ।

हानिं कुर्यादसूनां किरणपतिमुतो वञ्चने सोमघनु
 नित्यं निर्धूतबुद्धिं प्रबलरिपुभय वितनाशञ्च जीवः ॥ २ ॥
 भेदं मित्रजनैः करोति दिनकृत् क्लेशामयं चन्द्रमाः
 सौरिर्वित्तविनाशकृद्दनकरस्तारापनेरात्मजः ।
 हानिं भूमिमुतः करोति महतीं ह्येदं भृगोरात्मजो
 ज्ञानं दीपयति द्वितीयभवने जीवो नृणां निर्द्वेतिम् ॥ ३ ॥
 स्थिता भ्रातृस्थाने दिनकरमहीजार्कतनयाः
 स्थिरां स्थानमार्गं दधति धनलाभञ्च परमम् ।
 विनाशं शत्रूणां जनयति शशी शुक्रसहितः
 परं हवस्तपां सुरगुरुबुधावापि कुरुतः ॥ ४ ॥
 भूयः शास्त्रविबोधितामपि धियं मूढीकरोत्यङ्गिरा
 घोरां दुःखपरम्परां दिनकरः कुक्ष्यामयं चन्द्रमाः ।
 लाभं सोममुतः करोति भृगुजो नित्यं श्रिया सद्गमं
 भीमः शत्रुकरश्चतुर्थभवने सौरिश्च वित्तशयम् ॥ ५ ॥
 विषं सूर्यमुतः सुतोविमलुलं कामदतिं चन्द्रमाः ।
 दोषोत्पत्तिमनेकशः क्षितिमुतः मायोवियोगं रविः ।
 सौभाग्यं विदधाति सोमतनयः पुष्टिं परां भार्गवः
 कुर्यात्पंचमराशिगः सुरगुरुर्नित्यं नृणां निर्द्वेतिम् ॥ ६ ॥
 स्थिताः पष्टे राशौ दिनकरमहीजार्कतनयाः
 पुषश्चन्द्रश्चैवं प्रचुरधनलाभं विदधति ।
 समृद्धिं शत्रूणां मनसि च विपादं गुरुभृगू
 नराणां कुर्वन्तो युवति कृतवैरश्च परमम् ॥ ७ ॥
 अर्कः सन्तापमन्तर्जनयति शशभृत् सौख्यमसन्तलाभं
 भीमो रोगाभिर्बुद्धिं विबुधपतिगुरुर्वस्तुलाभं विधत्ते ।

धातुः कर्त्तव्यविशुद्धिर्ल
 धीवः पुं धातुगोऽपराधः ।
 धीवः पुं धातुगोऽपराधः ।
 धातुः कर्त्तव्यविशुद्धिर्ल
 धीवः पुं धातुगोऽपराधः ॥ १० ॥
 धातुः कर्त्तव्यविशुद्धिर्ल
 धीवः पुं धातुगोऽपराधः ।
 धातुः कर्त्तव्यविशुद्धिर्ल
 धीवः पुं धातुगोऽपराधः ॥ ११ ॥
 धातुः कर्त्तव्यविशुद्धिर्ल
 धीवः पुं धातुगोऽपराधः ।
 धातुः कर्त्तव्यविशुद्धिर्ल
 धीवः पुं धातुगोऽपराधः ॥ १२ ॥
 धातुः कर्त्तव्यविशुद्धिर्ल
 धीवः पुं धातुगोऽपराधः ।
 धातुः कर्त्तव्यविशुद्धिर्ल
 धीवः पुं धातुगोऽपराधः ॥ १३ ॥
 धातुः कर्त्तव्यविशुद्धिर्ल
 धीवः पुं धातुगोऽपराधः ।

रविमूनशशिनौ पृहावसाने

शशितनयः फलदस्तु सर्वकालम् ॥ १४ ॥

यस्य गोचरफलं प्रमाणतस्तस्य वेधफलमिष्यते नवा ।

मायशो न बहुसम्मतं विदः स्पृष्टमार्गफलदो हि गोचरः ॥ १५ ॥

अष्टवर्गपरिशोधितो ग्रहः श्रेष्ठतां समनुवर्त्तते यदा ।

रिष्कगोऽपि हितदः प्रगड्यते योऽष्टवर्गधुमदः सशोभनः ॥ १६ ॥

जन्मकाले ग्रहक्रान्तराशोरारभ्य कल्पयेत् ।

शुभस्थानेषु बिन्दुश्च रेखास्तद्वितरेषु च ॥ १७ ॥

द्वयोरन्योन्यविश्लेषादुत्तमाधममध्यमान् ।

कल्पयेद्यारमार्गेण तत्तद्राशिषु खेचरान् ॥ १८ ॥

अर्कः स्वस्माच्च भौमाच्च मन्दाच्च विचरन् शुभः ।

मथमायमुहन्मृत्यु-शीलाज्ञाधर्मवस्तुषु ॥ १९ ॥

शुक्रात्कार्मारिः फेषु जीवाद्धयायारिधर्मसु ।

चन्द्रात्तग्राज्ञारिलाभेषु विचरन् शुभदो रविः ॥ २० ॥

बुधादाज्ञात्रिलाभारि व्ययधी धर्मगः शुभः ।

लग्नादाज्ञात्रिलाभारि सुहृद्रिः फेषु शोभनः ॥ २१ ॥

स्वस्मादपचयेष्विन्दुरेकत्र मदनेऽपि च ।

लग्नादुपचयेष्वारात् मुतधीधर्मवस्तुषु ॥ २२ ॥

रवेरस्ते च मृत्यो च तथैवोपचयेषु च ।

शनेऽप्ययारिषुत्रेषु विचरन् शोभनः शशी ॥ २३ ॥

बुधात्मयमादिक्शैलमुहन्नाशायधीस्त्रिषु ।

जीवात्प्रथमकर्मणां धनलाभाष्टवन्धुषु ।

शुक्राद्धर्ममुहत्पुत्रः महजायादिकर्मसु ॥ २४ ॥

भौमः स्वस्मात्स्ववन्धाज्ञानाशाय मथमादिषु ।

मातासुपचयेचाकादिन्दोल्लिभिनिशतृपु ॥ २५ ॥
 लग्नात्प्रथमपुत्राय सहजद्वेषिकर्मसु ॥
 मन्दात्प्रथमधर्माय नाशवन्ध्याद्रिकर्मसु ॥ २६ ॥
 बुधाच्छायारिपुत्रेषु गुरोर्द्विग्विषयामगः ।
 शुक्रान्निभनलाभाच्च सपत्रेषु चरेत् शुभः ॥ २७ ॥
 बुधःस्वसमाध्ययायाज्ञा त्रिधीधर्माद्रिशतृपु ।
 शुक्रावत्रिधीसुहृद्धर्मनाशाय प्रथमेषु च ॥ २८ ॥
 मन्दात्तृशतृव्ययाद्रिषु भौमान्मन्दवदिष्यते ।
 लग्नाच्छतृस्वलाभाज्ञा प्रथमाष्टसुहृत्सु च ॥ २९ ॥
 चन्द्राल्लेप्रवदोद्युते जीवाद्रिष्फायमृत्युषु ।
 पण्डेपि च र्वेध्यायधर्मशतृव्ययोपगः ॥ ३० ॥
 जीवः स्वसमाद्विपत्पुत्रधर्मारिःफेतरः शुभः ।
 भौमात्प्रथमनाशाद्रिष्वाज्ञालाभसुहृद्गतः ॥ ३१ ॥
 सूर्याद्रिफारिवर्जेषु लग्नात्सन्तापमेतरः ।
 भार्गवाच्छतृलाभाज्ञाधर्मपुत्रधनाश्रयः ॥ ३२ ॥
 चन्द्राद्व्यायास्तधर्मस्वेष्वाकोर्द्विद्विषयत्रिषु ।
 बुधात्प्रथमधर्माय सुहृत्स्वाज्ञासुतारिषु ॥ ३३ ॥
 शुक्रःस्वसमाध्ययद्वेषी कामवर्जेषु शोभनः ।
 लग्नात्पट दिक्स्मरान्त्यान्यस्तथाचन्द्राद्ययं विना ॥ ३४ ॥
 मन्दादिषुद्रिपदसप्तव्ययवर्जेषु शोभनः ।
 सूर्यादिष्टादिरिष्फेषु ध्याज्ञायात्रिनवान्तगः ॥ ३५ ॥
 बुधाद्धर्मारिधीलाभतृतीयेषु च शोभनः ।
 भौमात्रिनेत्रपट् वन्धुर्लाभालाभेषु दृष्टिदः ॥ ३६ ॥

शनिः स्वस्माद्विधीलाभसपत्रेषु प्रशस्यते ।
 भौमाश्वपुंवेययाज्ञामुचन्द्रादायत्रिशत्रुषु ॥ ३७ ॥
 शुक्रादायारिरिष्केषु गुरोध्यायान्त्यशत्रुषु ।
 सूर्याय स्वनिधनायाज्ञा प्रथमाचलवन्धुषु ॥ ३८ ॥
 लमादूचन्धवायदिवशत्रुलाभधर्मेण शोभनः ॥ ३९ ॥
 मित्रक्षेत्रे स्वनियतगृहे स्वत्रिकांशे स्वतुङ्गे
 स्यास्तुःखदःप्रदिशति फलं पाददृष्ट्या क्रमेण ।
 शत्रुक्षेत्रेष्वणुनरफलं नीचगार्थाकलुषः
 किञ्चिन्नेष्टं फलति दिततो व्यसयात्पापपाकः ॥ ४० ॥
 इति अष्टकवर्गादेशोनाम चतुर्दशोऽध्यायः ।

पंचदशोऽध्यायः ।

—०००—

इदानीं जन्मतत्कालमाश्रितैर्विहगादिभिः ।
 प्रकल्पिताः योगगुणाः प्रकाश्यन्ते ममामतः ॥ १ ॥
 अर्केनरैः शिशिरगो रणपाव्यमस्यै
 वस्तूपगैश्च सुनपा शुभमांस्थितैश्च ।
 योगो भवेदुरुधुरा रीतग्रहाभ्यां
 केमदूरुमः प्रकाशितो निपुणैरुभाभ्याम् ॥ २ ॥
 प्रभुःप्रख्यातकीर्तिश्च शीलवान् भव्यवेशवान् ।
 विषयेनसुखी माधु रणपायामनामयः ॥ ३ ॥
 स्वभुजावर्म्मणैश्चर्य्य पार्थिवोवापितन् ममः ।
 सुनपायांभवेत्स्वातो यशसा च विद्या धनैः ॥ ४ ॥

सागी भोगी सुखी श्रीमान् वाहनाढ्यश्च भृत्यवान् ।

भवेद्धरुधुराजातो बहुवारम्भाविपादवान् ॥ ५ ॥

केमदरुमसमुद्भूतः प्रेम्णो धनविर्वीजितः ।

बलात्मा मलिनो नीचो दुःखितश्च निरुद्यमः ॥ ६ ॥

योगकर्त्तारि भूपूत्रे तैस्करः क्रोधिविह्वलः ।

धुधे धनाढ्यो मतिमान् मूढमदृष्टिः कलासु च ॥ ७ ॥

जीवे गुणगणाधारः पूज्यते च नरेश्वरैः ।

भार्गवे सुखितोभूयः समृद्धिः सर्वसम्पदः ॥ ८ ॥

सौरौ तु पूज्यते श्रेष्ठो बहुभृत्यः समुद्यमः ।

मिश्रेषु मिश्रगुणवान् बलिनो वा गुणाधिकाः ॥ ९ ॥

सूर्याद्वितीयग्रहयुक्तमृत्सं वंशीतिविद्गः कथितं पुराणैः ।

वाशीततो द्वादशभन्तयोस्तु सौम्यग्रहक्षेत्रमस्ति जन्तोः १०

रवौ चन्द्रादिसंयुक्ते यन्वशः पापलालसः ।

निपुणः कूरचेष्टश्च शत्रुहृत्तिश्च धातुविद्व ॥ ११ ॥

चन्द्रे भीमादिसंयुक्ते कूटवेदी मियंवदः ।

कुलाग्रो वस्तुलक्ष्मन्नः पुनर्भूतनयः क्रमात् ॥ १२ ॥

भीमे सौम्यादिसंयुक्ते मञ्जो रसाधिकारवान् ।

सक्तश्च परदारेषु कर्मण व्यसन्नान्वितः ॥ १३ ॥

सौम्ये जीवादिसंयुक्ते जानो भयानि गेयावन् ।

मशस्तवचनोपेतः क्रमेण वेन्द्रजात्यवन् ॥ १४ ॥

जीवे शुक्रादिसंयुक्ते मशस्तगुणमग्नयः ।

अन्नकारो भवेत् कश्चिद् घटकारोऽपि सम्मतः ॥ १५ ॥

अमिनेन मिनेषुक्ते सुद्रनेषोऽपि वा भवेत् ।

जीविकीर्णपनोवापि शिपिधैरं फलोदय ॥ १६ ॥

चतुरादिभिरेकस्थैः प्रव्रज्याबलिनोभवेत् ।
 बलिभिर्वर्द्धभिर्भव्यः प्रथमातु वलीगसः ॥ १७ ॥
 शोभनाश्चतुराद्यास्ते यदि स्युर्वलवार्जिताः ।
 परैर्वा वीक्षितास्तत्र केवलादीक्षणाचिताः ॥ १८ ॥
 बाणप्रस्थः कपालीच शाय्य आजीवको यतिः ।
 चरकोचेलको भानुमभृतीनां व्रताश्रयः ॥ १९ ॥
 तत्तदशायां प्रव्रज्या दशान्ते च ततश्च्युतिः ।
 अनन्यदृष्टैरजितै र्यावज्जीवं व्रताश्रयः ॥ २० ॥
 योगकर्ता ग्रहस्तत्र रविलुप्तकरो यदि ।
 भक्तिभावाजीवेज्जन्तु दौक्षितो न भवेत्तदा ॥ २१ ॥
 चन्द्रस्याधिष्ठितं क्षेत्रं वर्गाधीशः सुहृत्तमः ।
 यदि वीक्षेत धनवांस्तदाजातो भविष्यति ॥ २२ ॥
 मध्यासैर्धनवत्कल्पः शुभैरुक्तगुणान्वितः
 अशुभैः किञ्चिद्गुणैः स्यादेवंफलविनिश्चयः ॥ २३ ॥
 पद्मसप्ताष्टमर्गारिन्दोरधियोगः शुभग्रहैः ।
 तस्मिन् दीर्घायुषःशत्रुर्नैवश्चमुमुक्षोत्तरः ॥ २४ ॥
 शशाङ्को धनवान् लम्बादनीचो धनवान् भवेत् ।
 शुभैरुपचयस्थानगतैर्वलममन्वितैः ॥ २५ ॥

लम्बाच्छशाङ्कादथवा कलत्र-

पुत्रक्षयोः सत्पत्नियुक्तयोश्च ।

संष्टयोर्वापरमा विभूतिः

स्वस्थानमप्येवमुपान्ति कोचिद् ॥ २६ ॥

पितृमातृद्विषांश्च भ्रातृभृत्यकाहिताः ।

दशमसंस्पर्धनमातिर्लभेन्दुभ्यां विनादीभिः ॥ २७ ॥

उदयार्कशशाङ्कानां दशमाधिपनिश्रितः ।

योशस्तदीशदृश्यैव धनप्राप्तिं विनिर्दिशेत् ॥ २८ ॥

स्वर्णोर्णात्तृणभैषजादिभि र्निनेचन्द्रे कृशो स्त्रीजलै-

र्भौमे साहसशस्त्रधातुदहनैः सोम्ये कलाकौशलैः ।

जीवे विप्रबुधागमैर्भृगुमुते गोरक्षरौप्यादिभिः

सौरी तु श्रमभारनीचकरणैरर्थोपलब्धिर्भवेत् ॥ २९ ॥

पुष्पान्ति भावान्मूर्त्तादीन् शुभास्तत्तत्समाश्रयाः ।

पापोभावेग्रहाःपष्ठे सौम्याः शत्रुनिर्वाहिकाः ॥ ३० ॥

सर्वेऽपि द्वादशस्थाने व्ययदृष्टिं प्रकुर्वते ॥

अष्टमस्थाश्च कुर्वन्ति मृत्युदृष्टिं विद्वद्भिर्यथाः ॥ ३१ ॥

मातुःमुखादिसम्पत्त्यं रिप्तेनच धनेन च ।

इन्द्रना च पितुश्चिन्त्यं पञ्चमेन च भानुना ॥ ३२ ॥

अजे कुलीरे दृपभे च लग्ने

चन्द्रे स्थिते रूपधनरूपेतः ।

कृष्णे च शेषोदयगे शशाङ्के

जटो दरीद्रो विकलाङ्गदृष्टिः ॥ ३३ ॥

भानो मेघोदयमासे भवेत्तैमिरिको नरः ।

सिंहलगते तस्मिन्निशान्धः परिकीर्तितः ॥ ३४ ॥

अर्के कुलीरलग्नस्थे स्पाद्य बुद्बुदलोचनः

अर्के शेषेषु लग्नेषु नष्टदृष्टिर्भवेन्नरः ॥ ३५ ॥

व्ययस्थानं गतमन्द्रो घामलोचननाशनः ।

द्वादशात्मा तु नक्षत्रो दक्षिणेशणनाशनः ॥ ३६ ॥

कुलतुल्यः कुलश्रेष्ठो बन्धुमान्यो धनान्वितः ।

भोगी नृपसमो राजा स्वार्थस्थैरेकगुणादिभिः ॥ ३७ ॥

१ द्वादशस्थानेऽपि स्येव । २

६ निर्दिष्टा ।

विज्ञापनम् ।

वनारमसंस्कृतसीरीजनाम्नी वाराणसेयसंस्कृतपुस्तकावली ।

इयं पुस्तकावली खण्डशो मुद्रिता भवति । अस्यां संस्कृतभाषा-
नियन्त्रा यद्वयः प्राचीना दुर्लभा उत्तमोत्तमाः केचिदङ्गलभाषानुवा-
दसहिताश्च ग्रन्था मुद्रिता भवन्ति । तांश्च ग्रन्थान् काशिकराजकी-
यसंस्कृतपाठशालीयपण्डिता अन्ये ऽपि विद्वांसः शोधयन्ति । यैर्ग्रा-
हकमहाशयैरियं पुस्तकावली नियमेनाविच्छेदेन संग्राह्या तैस्तदे-
कैकस्य खण्डस्य ॥१॥ मूल्यं प्रापणव्ययश्च २॥ देयः । अन्यैर्मे-
हाशयैर्यैः कानिचित् खण्डानि संग्राह्याणि तैश्च प्रत्येकं खण्डानां
१॥ मूल्यं प्रापणव्ययश्च २॥ देय इति ॥

तत्र मुद्रिता ग्रन्थाः ।

रु० आ०

सिद्धान्ततत्त्वविवेकः खण्डानि ५	५ ०
अथसङ्ग्रहः अंग्रेजीभाषानुवादसहितः	१ ०
तन्त्रवार्त्तिकम् खण्डानि १३	१३ ०
कात्यायनमहर्षिप्रणीतं शुक्लयजुःप्रातिशाख्यम् सभाष्यं ख० ६ ६	६ ०
सांख्यकारिका चान्द्रिकाटीकागौडपादभाष्यसहिता	१ ०
वाक्यपदीयम् खण्डानि ४ (प्रथमभागः प्रथमद्वितीयखण्डे पुण्यराजटीकासहित खण्ड ३ । द्वितीयभागः तृतीयाखा- ण्डम् हेलाराजटीकासहित खण्ड १)	४ ०
रसगङ्गाधरः खण्डानि ९	९ ०
परिभाषावृत्तिः खण्डे २	२ ०
वैशेषिकदर्शनं किरणावलीटीकासंवलितप्रशस्तपादप्रणीत- भाष्यसहितम् खण्डे २	२ ०
शिक्षासङ्ग्रहः खण्डानि ५	५ ०
नैष्कर्म्यसिद्धिः खण्डानि ४	४ ०
महर्षिकात्यायनप्रणीतं शुक्लयजुस्सर्वानुक्रमसूत्रम् सभाष्यम्	३ ०
ऋग्वेदीयशौनकाप्रातिशाख्यं सभाष्यम् खण्डानि ४	४ ०
(बृहत्) वैयाकरणभूषणम् पदार्थदीपिकासहितम् खण्डानि ४ ४	४ ०
विधरणोपन्यासः सटीकवाक्यमुद्रासहितः खण्डे २	२

तस्यदीपनम् (पञ्चपादिकाविचरणस्य व्याख्यानम्) ख० ८ ८
 वेदान्तदीपः (श्रीमद्भगवद्रामानुजाचार्यविरचितः) खण्डानि ३ ३
 दुष्टटीका खण्डानि ४ ४
 पातञ्जलदर्शनम् । श्रीरामानन्दयतिरुतमणिप्रभाऽऽख्यवृत्ति स० १
 व्याकरणमिताक्षरा । श्रीमद्वल्लभमहोपाध्यायः खण्डानि ५ ५
 रसमञ्जरी । व्यङ्ग्यायकौमुद्या प्रकाशेन च सहिता ख० ३ ३
 भेदधिकारः व्याख्यासहितः श्रीमद्वल्लभमहोपाध्यायः उपक्रमप
 राक्रमसहितः खण्डे २ २
 योधसारो नरहरिरुतः तच्छिष्यदिवाकररुतटीकया स० ख० ४ ४
 प्रह्लादसूत्रदीपिका श्रीमच्छङ्करभगवत्पुरुषानन्दभगवद्विरचिता । १
 दैवशक्त्यामधेनुः गणेशप्रसादीनेत्येतिपत्रग्रन्थः । १

ब्रजभूषण दास और कम्पनी

चांदनीचौक के उत्तर नई सड़क बनारस ।

